

Ajokoiramies

57. VUOSIKERTA JOULUKUU 6 • 2020

• KILPA 2020 •

• TYÖVALIOKUNTA • NUORTEN AJOKOE •

Puheenjohtajan mietteitä

Haasteista selviten tyytytystä tuoneeseen kauteen

Kovin tavoittein ja hyvien suunnitelmien saattamana alkanut vuosi 2020 on täyttymässä. Hyvän alun jälkeen koronan räjähdysmäinen leviäminen ja heijastusten ulottuminen liki kaikkeen ja kaikkialle yllätti meidät kaikki. Jälkivaikutukset ja taloudelliset seuraamukset ovat vasta arvailujen varassa, mutta todella suuret. Isänmaamme selviäminen vaikutuksista Euroopan karkijoukossa toki lämmittää, mutta vieläkin välillä tulee tunne, että ovatko kaikki turvatoimet ja varovaisuus totta? Myönteisenä puolena pandemiassa on arvojen asettuminen kohdalleen asemaan, jossa terveys, perhekeskeisyys, yhteisöllisyys ja luontoarvot ovat keskeisiä. Parhaat kaverimme koirat ovat myös karkijoukossa arvotuksissa.

Harrastustoiminnan totaalinen alasajo maaliskuusta heinäkuun loppuun ja epävarmuus vuoden jatkumisesta toi huolia myös SAJ:n hallitukselle ja koko kolmannen sektorin välle. Turvallisuutta vaalien, asiantuntijoiden ohjeita noudattaen ja suunniteltua pienimuotoisempina tapahtumamme on voitu viedä onnistuneesti läpi. Järjestömme vuosikokous, päänäyttely ja nyt arvokoesarja lähes kokonaisuudessaan on onnistuneesti viety läpi. Ansioituneet on palkittu, kauneimmat ruusukeilla koristeltu ja pystit hienoista koesuorituksista luovutettu.

Saimme varapuheenjohtajan kanssa paikan päällä seurata Toholammin Kilpaa, joka oli vuonna 1937 alkaneen koiratapahtumien aatelin sarjassa 80 kerta. Keski-Pohjanmaan Ajokoirakerho Petri Hynösen johdolla hyvän talkoojoukon tukemana oli loihtinut lämminhenkisen ja kovatasoisen Kilvan ajokoiraväen seurattavaksi. Kärkipäähän selvisivät hyvissä maastoissa kirjaimellisesti parhaat ajurit. Kiitokset kaikille syksyn järjestäjille ja onnitelut koiranohjaajille koirineen koko arvokisaruljanssin osalta. Tämä 80 vuoden perinne on yksi korkeimmalle arvostettuja koiratapahtumia maassamme!

Kuva Markku Sippari

Työsarkaa meillä riittää vielä vuodenvaihteen molemmin puolin. Kettukilpa Myrskylässä kruunaa arvokisaputken ja nopeasti allekirjoitettu kansalaisaloite susien kannanhoidollisesta metsästyksistä vaatii jatkovaikuttamista. Temppelein harjalla ovat aloitetta käsittelevän maa- ja metsätalouseliötoimikunnan puheenjohtajisto, jäsenet ja varajäsenet. Muillekin kansanedustajille on kerrottava huolestamme. Päättäjät on pantava lujille ja kentän asialle.

Suomen Ajokoirajärjestö 2025-ohjelma on juuri viimeisteltävänä. Pentujen kysyntä ja rekisteröinti ovat vilkastuneet ja uusia jäseniäkin on tullut 450. Näitä ja muita myönteisiä signaaleja on ohjelman toimilla edelleen vahvistettava. Hallinnon virtaviivaistaminen, käytännössä hallituksen toiminta ja koko askarruttavat eniten mieltäni ja vaativat usean mielestä tekoja.

Jobinpostia on tullut puhelimitse koetoiminnan järjestelystä. Näissä poikkeusoloissa ja muutenkin kokeissa tulee soveltaa sääntöjä kirjaimellisesti, noudattaa avoimuutta ja hyvää kennelhenkeä. Ko-

kemukseni perusteella on tärkeää, että paikallinen ajokoiraväki ja kokeisiin tulevat vieraat yhdessä vievät asiaamme ja harrastustamme eteenpäin. Meistä itsestämme on kiinni, miten meitä ja koiramme arvostetaan.

Ajokoiraväki on saattamassa vuotta 2020 päätökseen ja rauhoittumassa elämän perimmäisten kysymysten äärelle. Vuosi tulee jäämään meille kaikille pyysvästi mieliin, koska kaikilla on arkeen tullut merkittäviä muutoksia. Etätyö, hajautetut kokoontumiset, etäisyyksien vaaliminen ja maskein tapahtunut suojautuminen ja hallinnossa teknisten välineiden avulla tapahtunut päätöksenteko etäkokouksissa ovat antaneet vuodelle leimaa. Yllättävän hyvin on selvitty ja ehkä pysyviäkin muutoksia käytäntöihin on tullut.

Kiitän kaikkia kärsivällisyydestä muuttuneessa tilanteesta ja avustanne poikkeavissa oloissa. Hallinnossa mukana olevia kiitän hyvästä yhteistyöstä ja Jaanalle lausun lämpimän kiitoksen meidän kaikkien hyvinvoinnista huolehtimisesta. Toivotan Rauhallista Joulua sekä turvallista ja Onnellista Vuotta 2021, nautitaan luonnossa olossa ja hienosta harrastuksestamme!

Kuusamossa 15.11.2020

Tuomo Juhani

Suomen Ajokoirajärjestö Finska Stövarklubben ry

Toimisto
avoinna ma-pe klo 10–14

Toimistosiihteeri
Jaana Leppiaho
puh. 044 311 0330

Osoite: SAJ:n toimisto,
Uusikatu 57–59, 90120 Oulu
Sähköposti:
toimisto@ajokoirajarjesto.fi

**Huom! Koetallennus-
ohjelman käyttäjät!**
Kaikki sähköistä koetallennusta koskevat kysymykset suoraan Mika Elglandille sähköpostiosoitteella mika.elgland@netikka.fi

Internet-sivut:
www.ajokoirajarjesto.fi
Tili:
FI58 4600 2020 0009 09

Jäsenasiat, osoitteenmuutokset ja tarviketilaukset toimistoon.

Hallituksen puheenjohtaja
Tuomo Hänninen
Patunantie 23
93600 Kuusamo
050 511 3195
040 757 7579
puheenjohtaja@ajokoirajarjesto.fi

Hallituksen varapuheenjohtaja
Viljo Pennanen
Suntiontie 8
73460 Muuruvesi
0400 272 311
viljo.pennanen@pp1.inet.fi

Kunniapuheenjohtaja
Antero Viitanen
Retkeilijäntie 9 E 44,
70200 Kuopio
puh. 0400 168 390
viitanen.antero@gmail.com

Toimikuntien puheenjohtajat:

Työvaliokunta
Tuomo Hänninen

Jalostustoimikunta
Jari Siltala
Mäki-ruutintie 9
66400 Laihia
050 522 6363
jari.siltala@netikka.fi

Koulutustoimikunta
AJOK Mika Elgland
Kangaskorventie 11
62375 Ylihärmä
050 567 4983
mika.elgland@netikka.fi

Koulutustoimikunta
KEAJ Jouni Vanhatalo
Rintteentie 2
38700 Kankaanpää
045 636 7746
jouni.vanhatalo@hotmail.com

Nuorisotoimikunta
Jokinen Janne
Kauppakuja 1
38420 Sastamala
janne.jokinen@nestehaijaa.fi
040 512 8664

Jäsenmaksut v. 2020
Vuosijäsen 30 euroa
Perhejäsen 15 euroa
Jäsenseura 50 euroa
Voit liittyä jäseneksi maksamalla jäsenmaksun järjestön jäsenmaksutilille FI58 4600 2020 0009 09, laita nimi ja osoite viestikenttään. Voit myös saada jäsenmaksukortin postissa, kun ilmoitat tietosi toimistoon puhelimitse, sähköpostilla tai postin kautta kirjallisesti. Liittymislahjana uudet jäsenet saavat kaikki liittymisvuoden Ajokoiramies-lehdet, 6 numeroa.

Jämpi Lämpöeristetty koirankoppi lisävarusteilla:

PAKETTITARJOUS!

Säästä 102,80 €

Jämpi

JÄMPTI LÄMPÖERISTETTY KOPPI

- + ADAX-kopinlämmitin
- + 8 kg PehMusti-kopinpehmike
- + Lämpömittari koirankoppiin

YHT. 779,-
(norm. yht. 881,80)

Toimitus

VALMISTETTU SUOMESSA

3 väriä!

220 cm korkeat, kuumasinkityt JÄMPTI MAXI -koiratarhat

MAXI-tarhojen korkeus riittää myös runsaslumisina talvina ja antaa koiralle lisäturvaa erityisesti suurpetoalueilla.

Jämpi PRO MAXI, kuumasinkitty

TARJOUS!

4 x 4 m 899,-
(959,-)

6 x 6 m 1299,-
(1 409,-)

Kovaan käyttöön. Pyöreä kehysputki.

Jämpi MAXI KALTERI, kuumasinkitty

TARJOUS!

4 x 4 m 899,-
(959,-)

6 x 6 m 1329,-
(1409,-)

Kalteri ehkäisee ylikiipeämistä.

Jämpi Lämmitettävä kuppi, kiinnitys seinään, 2,8 l

TARJOUS! 129,-
(norm. 135,-)

Pitää juomaveden sulana kovallakin pakkasella.

Tilaa kestävä, kuumasinkitty JÄMPTI ECO -koiratarha

TARJOUS!

Tarhapaketit alk. 499,-

Toimitus

3 x 3 m 499,- (569,-)

4,5 x 4,5 m 699,- (779,-)

6 x 6 m 879,- (989,-)

Suursuosion saavuttaneet

ROKKA-täysravinnot säästöhintaan!

Vehnättömät ROKKA-ruuat sisältävät koiran hyvinvointia tukevia ainesosia, joita ei ole ennen tämän hintaluokan koiranruuissa nähty! Reippaasti mehevää kananlihaa sisältävät tuotteet maistuvat nirsoillekin koirille. Napakasta, 6 tuotetta sisältävästä sarjasta löydät helposti oman koirasi tarpeisiin sopivan ravinnon.

Perus ROKKA	Voima ROKKA	Extravoima ROKKA
2 x 15 kg	2 x 15 kg	2 x 15 kg
66³¹ (69,80)	72⁰¹ (75,80)	75⁸¹ (79,80)
LAVA 24 x 15 kg	LAVA 24 x 15 kg	LAVA 24 x 15 kg
691,56 € (813,60)	752,76 € (885,60)	793,56 € (933,60)

Ajokoiramies
57. vuosikerta
6/2020 Joulukuu

Suomen Ajokoirajärjestö
puh. 044 311 0330
toimisto@ajokoirajarjesto.fi

Jäsenjulkaisu ISSN 0355-9718

Lehti ilmestyy kuusi (6) kertaa vuodessa.

Ilmestymispäivät ovat: 15.2., 29.3., 31.5., 31.8., 31.10. ja 20.12.

Aineiston on oltava toimituksessa ilmestymiskuukautta edeltävän kuukauden loppuun mennessä, paitsi helmikuun lehteen 15.1. ja joulukuun lehteen 20.11. mennessä.

Julkaisutoimikunta
Puheenjohtaja Liisa Miettinen
Tietäjänkuja 5, 07600 Myrskylä
puh. 044 544 9335
lissu72@netti.fi

Aineistosihiteeri, materiaalin vastaanotto:
Mari Ruha
Suvannontie 813, 98550 Suvanto
040 962 5806
lehti@ajokoirajarjesto.fi

Vastaava päätoimittaja
Tuomo Hänninen
Patunantie 23, 93600 Kuusamo
puh. 050 511 3195,
puheenjohtaja@ajokoirajarjesto.fi

Kirjeenvaihtajat
Pohjan lohko: Markku Sippari
Kvartsitie 3 as 3, 90240 Oulu
puh. 044 239 0262
sipparimarkku@gmail.com

Etelän lohko: Liisa Miettinen
Tietäjänkuja 5, 07600 Myrskylä
puh. 044 544 9335
lissu72@netti.fi

Lännen lohko: Olli Pirkkanen
Verkkokarintie 92, 27100 Eurajoki
puh. 044 3055 262
o.pirkkanen@gmail.com

Idän lohko: Maria Pölönen
Ruunajontie 149, 52200 Puumala
puh. 050 4901 668
maria.polonen@gmail.com

Taitto ja layout Anitta Kainulainen
puh. 040 590 1027
aineisto@yippee.fi

Painos 7 000 kpl
Painopaikka Grano, Kuopio

Kannen kuva: Mari Ruha

Tässä numerossa

Puheenjohtajan mietteitä	2
Toimistolta	6
Suomen Ajokoirajärjestö – Finska Stövarklubben ry:n kasvattajapalkintojen ja -kilpailujen säännöt	8
Tähtivalio ja Tähtivalio-K	12
Vuoden nuori ajokoiraharrastaja -kiertopalkinto	12
SAJ-FSK:N ansiomerkkien ja kunniaviirin säännöt	13
Hallitus tiedottaa	14
Ylituomarien (AJOK ja KEAJ) erikoistumiskurssi	15
Kennelliitto tiedottaa	16
Lännen lohko 24. - 25.10.2020 Seinäjoki	18
Idän lohko Kilvan valinta - Juuka	20
Etelän lohko Asikkalassa 24. - 25.10.2020	23
Pohjan Lohkossa komeaa tuloksetentekoa	25
Kilpa - Ella mestariksi poikkeusoloissa	28
Leijona-ajot Ruokolahdella 1.11.2020	40
KV-Pässikoe	41
Tulipuun Moskusta Ajomestari 2020	42
Nuorten oma ajokoe Punttisilmässä 14.10.2020	43
PM-kokeet	48
Rauhallista Joulua ja pitkiä ajoja vuodelle 2021!	50
Nuori karhunkaataja	52
Esittelyssä työvaliokunta	54
Suur-Savon Ajokoiramiehet ry	58
Hepakan kennel	60
”Ja kävyt vain piraa!”	62
Uusia ulkomuototuomareita	70
Uudet valiot	72
Kennel & kasvattajasivu	75
Tulevia pentueita	76
Koira kaupan kohteena	78

Ilmoitushinnat 2020 Ilmoituksen julkaisemisen edellytyksenä on, että eräntyneitä laskuja ei ole maksamatta. Ilmoitukset laskutetaan lehden ilmestyttyä. Lehden toimitus ei vastaa ilmoitusten oikeellisuudesta. Jäsenalennus myönnetään seurajäsenille koiraharrastukseen kiinteästi liittyviin ilmoituksiin (esim. kokeet ja näyttelyt). Jäsenalennus on 40 % jos ilmoituksessa on kuva tai muu vastaava erillinen aineisto ja 50 % jos ilmoitus sisältää vain tekstiä. Jos ilmoitus saapuu SAJ:n toimistoon määräpäivän jälkeen, jäsenalennus putoaa puoleen eikä SAJ takaa sitä, että ilmoitus ehtii mukaan lehteen. Jäsenalennus ei koske varusteilmoituksia.

Ilmoitushinnat v. 2020	Jäsenille kennel- ja jalostusilmoitukset	Yrityksille ja seuroille	Mustavalkoilmoitus
4-väri 1/1 sivu	150 euroa	535 euroa	400 euroa
4-väri 1/2 sivu	80 euroa	295 euroa	220 euroa
4-väri 1/4 sivu	40 euroa	200 euroa	145 euroa
4-väri 1/8 sivu	25 euroa	150 euroa	116 euroa
Uusi valioilmoitus	20 euroa	-	-
Rivi-ilmoitus (1/16)	15 euroa	-	64 euroa
Mustavalkoilmoituksilla sama hinta.			

KOTIINTOIMITUS 0 € KAIKKIIN YLI 49 € TILAUKSIIN! | TILAAJALAHJA YLI 59 € TILAUKSIIN.

Tilaukset www.petnap.fi tai
puhelimitse 010 406 9844
Katso kaikki tarjoukset verkkokaupasta.

Rekisteröityneille
asiakkaille -5% alennus
normaalihintaisista tuotteista.

Klarna.
Osta nyt, maksa
myöhemmin.

PETNAP.FI

JÄSENMAKSUN ERÄPÄIVÄ

Vuoden 2021 jäsenmaksun eräpäivä on 20.1.2021

Vuoden 2021 jäsenmaksukortti postitetaan kaikille jäsenille lähiaikoina. Jäsenmaksukortissa oleva viitenumero on henkilökohtainen ja mainittava maksettaessa. Vuosijäsenen maksu on 32 euroa, samassa taloudessa asuvan perhejäsenen maksu on 17 euroa. Nuorisojäsenmaksu 0 euroa. Jäsenyhdistyksen maksu on 55 euroa. Tilinumero on FI58 4600 2020 0009 09. BIC ITELFIHH.

Huom. Kasvattaja voi liittää pennunostajat pentuejäseniksi hintaan 11 euroa / hlö.

TILAA VUOSIKIRJA 2020, ENNAKKOTILAUKSEN ERÄPÄIVÄ 20.1.2021

Jäsenmaksun yhteydessä voi tilata myös vuosikirjan 2020 ennakotilauksen ilman lähetyskuluja. Maksa kirjan hinta 20 euroa jäsenmaksun lisäksi: vuosijäsen maksaa 52 euroa, perhejäsen 37 euroa, jäsenyhdistys 75 euroa. Ainais- ja vapaajäsenille on myös postitettu maksukortti, jolla voi tilata vuosikirjan ennakotilaushintaan 20 euroa. Ennakotilauksen eräpäivä on 20.1.2021, jonka jälkeen tilattuihin vuosikirjojen hintaan lisätään postitus- ja käsittelykulut.

Vuosikirja 2020 ilmestyy toukokuussa 2021. Se sisältää koetulokset 1.3.2020-28.2.2021 ja näyttelytulokset ajalta 1.1.-31.12.2020.

SISTA BETALNINGS DAG

Sista betalningsdag för årsavgiften år 2021 är 20.1.2021

Medlemskortet för år 2021 postas till alla medlemmar de närmaste dagarna. Referensnumret som finns på bankgirot är ett personligt kodnummer som måste framgå vid betalningen. Årsavgiften är 32 euro, för familjemedlem som bor på samma adress är avgiften 17 euro, ungdomsmedlem 0 euro, avgiften för föreningar är 55 euro. Kontonr FI58 4600 2020 0009 09. BIC ITELFIHH.

Observera! Uppfödare kan ansluta valpköpare till medlemmar i föreningen för 11 euro / person.

BESTÄLLA ÅRSBOKEN 2020, FÖRFALLODAG REDAN 20.1.2021

Man kan också, utan postavgift beställa årsboken 2020 med samma medlemsbetalning genom att förutom medlemsavgiften betala ytterligare 20 euro. Totala betalningen blir för vanliga medlemmar 52 euro, för familjemedlemmar 37 euro, för medlemsföreningar 75 euro. Också ständiga och sådana som är befriade från medlemsavgift, får ett bankgiro som man kan betala årsboken med, och då är avgiften 20 euro.

Senaste datum för förhandsbeställningarna är 201. Senare beställningar debiteras ytterligare med hanterings- och postavgift. Årsbok levereras i maj 2021. Den innehåller provresultat 1.3.2020-28.2.2021 och utställningsresultat 1.1.-31.12.2020.

Hassitus ja toimisto Kiittävät jäsenistöä kufuneesta vuodesta! Rauhassista Jousua ja Menestystä Vuodelle 2021!

Suomen Ajokoirajärjestön toimisto
toimistosihteeri Jaana Leppiaho
Uusikatu 57-59, 90120 Oulu
puhelin 044 311 0330
sähköposti toimisto@ajokoirajarjesto.fi
kotisivut www.ajokoirajarjesto.fi

Seuraa Suomen Ajokoirajärjestön ryhmää Facebookissa, ryhmässä jäseniä vajaat 5000.

Osoitteenmuutokset toimistolle

Tee osoitteenmuutokset ja muut jäsentietojen päivitykset toimistolle sähköpostilla toimisto@ajokoirajarjesto.fi tai postitse tai puhelimitse. Tee ilmoitus toimistolle, jos et enää maksa jäsenmaksua, niin poistamme tietosi rekisteristämme.

Adressändringar och övriga medlemsärenden till kansliet

Gör dina adressändringar och andra uppdateringar av medlemsinformation via e-post toimisto@ajokoirajarjesto.fi eller via post eller telefon. Meddela också om du inte mera vill betala medlemsavgift, så vi kan ta bort din information från vårt register.

Tärkeitä päivämääriä

- 15.1. Ilmoittautumiset vuosittaisiin kilpailuihin ja palkintoihin
- 20.1. Jäsenmaksun eräpäivä
- 20.1. Vuosikirjan ennakotilauksen eräpäivä
- 31.1. Ansiomerkkiesitykset toimistolle

Suomen Ajokoirajärjestö – Finska Stövarklubben ry:n kasvattajapalkintojen ja -kilpailujen säännöt

Hyväksytty hallituksessa 24.11.2016

Palkintojen hakemukset ja kilpailuihin osallistumiset lähetetään tammikuun 15. päivään 2021 mennessä toimistoon. Palkinnot jaetaan vuosikokouksessa Sastamalassa 27.3.2021.

Suomen Ajokoirajärjestö jakaa vuosittain pronssisia, hopeisia tai kultaisia kasvattajapalkintoja ansioituneille suurten ajokoirien kasvattajille, jotka täyttävät jäljempänä esitetyt vaatimukset. Kasvattajan on itse haettava kirjallisesti palkintoa Suomen Ajokoirajärjestön hallitukselta.

Hakemuksessa on tehtävä tarkka selvitys kaikista niistä seikoista, jotka alla olevien ehtojen mukaan vaikuttavat kasvattajapalkinnon myöntämiseen. Hakemuksen allekirjoittanut kasvattaja vastaa antamiensa tietojen oikeellisuudesta.

Ajokoirajärjestön palkinnoissa ja kilpailuissa hyväksytään tuloksiin vain Suomessa saavutetut koe- ja näyttelytulokset.

Kasvattajapalkintojen erityisehdot ovat seuraavat:

Pronssinen kasvattajapalkinto

AJOK

Pronssinen kasvattajapalkinto myönnetään kasvattajalle, kasvattajaryhmälle tai kennelille, joka on vähintään kahdesta eri pentueesta kasvattanut yhteensä ainakin kolme Suomen käyttövaliota. Yhden käyttövalion voi korvata kahdella Suomen muotovaliolla, jotka ovat edellä mainittujen käyttövalioiden pentuesisaruksia.

KEAJ

Pronssinen kasvattajapalkinto myönnetään kasvattajalle, kasvattajaryhmälle tai kennelille, joka on vähintään kahdesta eri pentueesta kasvattanut yhteensä ainakin kolme Suomen kettukäyttövaliota. Yhden kettukäyttövalion voi korvata

kahdella Suomen muotovaliolla, jotka ovat edellä mainittujen kettukäyttövalioiden pentuesisaruksia.

Hopeinen kasvattajapalkinto

AJOK

Hopeinen kasvattajapalkinto myönnetään kasvattajalle, kasvattajaryhmälle tai kennelille, joka on kasvattanut samasta nartusta lähtien kaksi perättäistä sukupolvea siten, että ensimmäisessä sukupolvessa ainakin se narttu, jolla toinen sukupolvi on kasvatettu ja toisessakin sukupolvessa ainakin yksi koira on saavuttanut vähintään kaksi ajokokeen ensimmäistä palkintoa Suomessa, joista toinen voi olla kahden viikon tai koekauden kokeesta sekä näyttelystä vähintään laatuarvostelun HYVÄ (H) viisitoista (15) kuukautta täytettyään.

KEAJ

Hopeinen kasvattajapalkinto myönnetään kasvattajalle, kasvattajaryhmälle tai kennelille, joka on kasvattanut samasta nartusta lähtien kaksi perättäistä sukupolvea siten, että ensimmäisessä sukupolvessa ainakin se narttu, jolla toinen sukupolvi on kasvatettu ja toisessakin sukupolvessa ainakin yksi koira on saavuttanut vähintään kaksi ketunajokokeen ensimmäistä palkintoa, joista toinen voi olla kahden viikon tai koekauden ketunajokokeesta sekä näyttelystä vähintään laatuarvostelun HYVÄ (H) viisitoista (15) kuukautta täytettyään.

Kultainen kasvattajapalkinto

AJOK

Kultainen kasvattajapalkinto myönnetään kasvattajalle, kasvattajaryhmälle tai kennelille, joka on kasvattanut samasta nartusta lähtien kolme perättäistä sukupolvea siten, että ensimmäisessä ja toisessa sukupolvessa ainakin ne nartut, joilla

toinen ja kolmas sukupolvi on kasvatettu ja kolmannessakin sukupolvessa ainakin yksi koira on saanut vähintään kaksi ajokokeen ensimmäistä palkintoa Suomessa, joista toinen voi olla kahden viikon tai koekauden kokeesta sekä näyttelystä vähintään laatuarvostelun HYVÄ (H) viisitoista (15) kuukautta täytettyään.

KEAJ

Kultainen kasvattajapalkinto myönnetään kasvattajalle, kasvattajaryhmälle tai kennelille, joka on kasvattanut samasta nartusta lähtien kolme perättäistä sukupolvea siten, että ensimmäisessä ja toisessa sukupolvessa ainakin ne nartut, joilla toinen ja kolmas sukupolvi on kasvatettu ja kolmannessakin sukupolvessa ainakin yksi koira on saanut vähintään kaksi ketunajokokeen ensimmäistä palkintoa, joista toinen voi olla kahden viikon tai koekauden ketunajokokeesta sekä näyttelystä vähintään laatuarvostelun HYVÄ (H) viisitoista (15) kuukautta täytettyään.

Mestarikasvattaja

AJOK

Mestarikasvattajan titteli myönnetään kasvattajalle, kasvattajaryhmälle tai kennelille, joka on kasvattanut samasta nartusta lähtien viisi perättäistä sukupolvea siten, että ensimmäisessä, toisessa, kolmannessa ja neljännessä sukupolvessa ainakin ne nartut, joilla seuraavat sukupolvet on kasvatettu ja viidennessä sukupolvessa ainakin yksi koira on saanut vähintään kaksi ajokokeen ensimmäistä palkintoa Suomessa, joista toinen voi olla kahden viikon tai koekauden kokeesta sekä näyttelystä vähintään laatuarvostelun HYVÄ (H) viisitoista (15) kuukautta täytettyään.

KEAJ

Mestarikasvattajan titteli myönnetään kasvattajalle, kasvattajaryhmälle tai kennelille, joka on kasvattanut samasta nartusta lähtien viisi perättäistä sukupolvea siten, että ensimmäisessä, toisessa, kolmannessa ja neljännessä sukupolvessa ainakin ne nartut, joilla seuraavat sukupolvet on kasvatettu ja viidennessä sukupolvessa ainakin yksi koira on saanut vähintään kaksi ketunajokokeen ensimmäistä palkintoa, joista toinen voi olla kahden viikon tai koekauden ketunajokokeesta sekä

näyttelystä vähintään laatuarvostelun HYVÄ (H) viisitoista (15) kuukautta täytettyään.

Erikoiskasvattajakilpailu

AJOK Erikoiskasvattajakilpailu:

Erikoiskasvattajakilpailu käydään kalenterivuoden aikana saavutettujen tulosten perusteella. Kahden viikon ja koekauden kokeiden tuloksia ei oteta huomioon. Kilpailu on tarkoitettu suomenajokoirille. Kilpailun voittaja saa vuodeksi haltuunsa Pekan tuoppi –kiertopalkinnon, joka luovutetaan SAJ-FSK:n vuosikokouksessa.

Niiden kasvattajien, jotka haluavat kilpailla erikoiskasvattajakilpailussa, on ilmoitettava hakkuutensa osallistua sekä kasvattajanimensä SAJ:n toimistoon. Ilmoittautumisen yhteydessä on mainittava kaikki yhden vuoden täyttäneet ja alle kymmenen (10) vuoden ikäiset kasvattamansa yhdistelmät (vanhempien nimet ja rekisterinumerot).

Kilpailuun osallistuvat yhden vuoden täyttäneet ja alle 10-vuotiaat kasvatit. Kilpailussa otetaan huomioon ajokokeessa, kahden viikon ja koekauden kokeessa käyneet kasvatit ja rekisteröityjä jälkeläisiä laskettaessa otetaan huomioon kaikki 1-10-vuotiaat rekisteröidyt kasvatit (myös kuolleet). Koirien ikä lasketaan 1.1. mukaan. Koejälkeläisiä tulee olla vähintään kahdesta eri pentueesta. Yhteisomistuksessa oleva koira ja pentue otetaan huomioon vain yhden omistajan osalta.

Kilpailun pisteet lasketaan siten, että koetulosten antamien pisteiden summaan lisätään koejälkeläisten määrä ja tämä jaetaan rekisteröityjen jälkeläisten määrällä. Kaikilta koejälkeläisiltä otetaan mukaan vain paras koetulos. Koetulokset antavat pisteitä seuraavasti: AJOK 1= 8, AJOK 2= 5, AJOK 3= 3, AJOK 0= 1 pistettä. Myös ne koejälkeläiset, jotka eivät ole saavuttaneet tulosta, ovat mukana koejälkeläisten määrässä. Kilpailun pisteet lasketaan SAJ:ssa.

Tasapisteiden sattuessa voittaa se kasvattaja, jolla on enemmän kilpailun tulokseen vaikuttavia kasvattajia.

KEAJ Erikoiskasvattajakilpailu:

Erikoiskasvattajakilpailu käydään kalenterivuoden aikana saavutettujen tulosten perusteella. Kahden viikon ja koekauden kokeiden tuloksia ei oteta huomioon. Kilpailu on tarkoitettu suomenajokoirille. Kilpailun voittaja saa vuodeksi haltuunsakiertopalkinnon, joka luovutetaan SAJ-FSK:n vuosikokouksessa.

Niiden kasvattajien, jotka haluavat kilpailla erikoiskasvattajakilpailussa, on ilmoitettava halukkuutensa osallistua sekä kasvattajanimensä SAJ:n toimistoon. Ilmoittautumisen yhteydessä on mainittava kaikki yhden vuoden täyttäneet ja alle kymmenen (10) vuoden ikäiset kasvattamansa yhdistelmät (vanhempien nimet ja rekisterinumerot).

Kilpailuun osallistuvat yhden vuoden täyttäneet ja alle 10-vuotiaat kasvatit. Kilpailussa otetaan huomioon ketunajokokeessa, kahden viikon ja koekauden ketunajokokeessa käyneet kasvatit ja rekisteröityjä jälkeläisiä laskettaessa otetaan huomioon kaikki 1-10-vuotiaat rekisteröidyt kasvatit (myös kuolleet). Koirien ikä lasketaan 1.1. mukaan. Koejälkeläisiä tulee olla vähintään kahdesta eri pentueesta. Yhteisomistuksessa oleva koira ja pentue otetaan huomioon vain yhden omistajan osalta.

Kilpailun pisteet lasketaan siten, että koetulosten antamien pisteiden summaan lisätään koejälkeläisten määrä ja tämä jaetaan rekisteröityjen jälkeläisten määrällä. Kaikilta koejälkeläisiltä otetaan mukaan vain paras koetulos. Koetulokset antavat pisteitä seuraavasti: KEAJ 1= 8, KEAJ 2= 5, KEAJ 3= 3, KEAJ 0= 1 pistettä. Myös ne koejälkeläiset, jotka eivät ole saavuttaneet tulosta, ovat mukana koejälkeläisten määrässä. Kilpailun pisteet lasketaan SAJ:ssä.

Tasapisteiden sattuessa voittaa se kasvattaja, jolla on enemmän kilpailun tulokseen vaikuttavia kasvatteja.

Kasvattajakilpailu

AJOK Kasvattajakilpailu

Niiden kasvattajien, jotka haluavat kilpailla vuoden kasvattajakilpailussa, on ilmoitettava viiden kasvattinsa paras koetulos kilpailuvuodelta SAJ:n toimistoon 15.1. mennessä. Kahden viikon ja koekauden kokeiden tuloksia ei oteta huomi-

oon. Ilmoitettujen koirien pitää olla palkittuja näyttelyssä vähintään laatuarvostelulla HYVÄ (H) viisitoista (15) kuukautta täytettyään. Koirien tulee olla lonkkakuvattuja. Pisteitä annetaan kilpailuvuoden ajokoetuloksista seuraavasti: AJOK 1= 8, AJOK 2= 5, AJOK 3= 3, AJOK 0= 1.

Tasapisteiden sattuessa voittaa se kasvattaja, jonka kasvateilla on korkeampi koepisteiden yhteenlaskettu summa, jos vielä tasan niin ansiopisteiden yhteenlaskettu summa ratkaisee voittajan.

KEAJ Kasvattajakilpailu

Niiden kasvattajien, jotka haluavat kilpailla vuoden kasvattajakilpailussa, on ilmoitettava viiden kasvattinsa paras koetulos kilpailuvuodelta SAJ:n toimistoon 15.1. mennessä. Kahden viikon ja koekauden kokeiden tuloksia ei oteta huomioon. Ilmoitettujen koirien pitää olla palkittuja näyttelyssä vähintään laatuarvostelulla HYVÄ (H) viisitoista (15) kuukautta täytettyään. Koirien tulee olla lonkkakuvattuja. Pisteitä annetaan kilpailuvuoden ketunajokoetuloksista seuraavasti: KEAJ 1= 8, KEAJ 2= 5, KEAJ 3= 3, KEAJ 0= 1.

Tasapisteiden sattuessa voittaa se kasvattaja, jonka kasvateilla on korkeampi koepisteiden yhteenlaskettu summa, jos vielä tasan, niin ansiopisteiden yhteenlaskettu summa ratkaisee voittajan.

Jahti-Kallen malja

Niiden koiranomistajien, jotka haluavat kilpailla koiriensä kalenterivuoden aikana saavuttamien koepalkintojen perusteella Jahti-Kallen maljasta, on ilmoitettava kolme parasta tulosta SAJ:n toimistoon 15.1. mennessä.

Ainakin kahden koetuloksen pitää olla AJOK 1. Niistä pitää olla vähintään yksi saavutettu paljaalla maalla ja yksi lumikeliltä. Kahden viikon ja koekauden kokeiden tuloksia ei oteta huomioon. Koirien tulee olla lonkkakuvattuja. Tuloksiin hyväksytään vain Suomessa saavutetut ajokoe- ja näyttelytulokset.

Ykköspalkinto

AJOK Ykköspalkinto

Kiertopalkinnon saa vuodeksi haltuunsa eniten ykköstuloksia ajanut suomenajokoira, jonka

omistaja on SAJ-FSK:n jäsen. Koiralla tulee olla Kennelliiton vahvistama lonkkakuvauslausunto. Kilpailuun hyväksytään kalenterivuoden aikana saavutetut AJOK-1-tulokset. Kahden viikon ja koekauden kokeiden tuloksia ei oteta huomioon. Tasatuloksen sattuessa palkitaan korkeimman pistemäärän saanut koira. Jos pistemäärä on sama, otetaan huomioon seuraavaksi korkein pistemäärä, jne.

Kiertopalkinto jaetaan vuosikokouksessa. Ykköspalkinto kiertää ikuisesti. Tuloksiin hyväksytään vain Suomessa saavutetut ajokoe- ja näyttelytulokset. Kilpailuun osallistutaan ilmoittamalla koiran nimi, rekisterinumero, syntymäaika ja omistajan yhteystiedot ja koiran saavuttamat tulokset ja vastaavat pisteet 15. tammikuuta mennessä Ajokoirajärjestön toimistoon.

Ensimmäinen ykköspalkinto jaettiin Kajaanin vuosikokouksessa 29.3.2008.

KEAJ Ykköspalkinto

Vesan Tuoppi -kiertopalkinnon saa vuodeksi haltuunsa eniten ykköstuloksia ajanut suomenajokoira, jonka omistaja on SAJ-FSK:n jäsen. Koiralla tulee olla Kennelliiton vahvistama lonkkakuvauslausunto. Kilpailuun hyväksytään Suomessa kalenterivuoden aikana saavutetut KEAJ-1-tulokset. Kahden viikon ja koekauden kokeiden tuloksia ei oteta huomioon. Tasatuloksen sattuessa palkitaan korkeimman pistemäärän saanut koira. Jos pistemäärä on sama, otetaan huomioon seuraavaksi korkein pistemäärä, jne.

Kiertopalkinto jaetaan vuosikokouksessa. Ykköspalkinto kiertää ikuisesti. Kilpailuun osallistutaan ilmoittamalla koiran nimi, rekisterinumero, syntymäaika ja omistajan yhteystiedot ja koiran saavuttamat tulokset ja vastaavat pisteet 15. tammikuuta mennessä Ajokoirajärjestön toimistoon.

Kuva Merja Tanninen

TÄHTIVALIO ja TÄHTIVALIO-K

Hyväksytty hallituksessa 4.11.2010

Ajokoirajärjestön hallitus voi myöntää **TÄHTIVALION** tai **TÄHTIVALIO-K:n** arvon.

Tähtivalion tai tähtivalio-K:n arvon saavuttaa ajokoiri, joka ajaa käyttövalion tai kettukäyttövalion arvon saavutettuaan kaksi (2) kertaa AJOK-1 vastaavasti KEAJ-1 tuloksen yksipäiväisessä kokeessa peräkkäisinä päivinä. Koiran pitää ajaa kaksi eri kertaa peräkkäisinä päivinä ykköspalkinto, eli yhteensä neljä lisäykköstä. Sitä ennen pitää olla saavutettuna käyttövalion tai kettukäyttövalion arvo. Tähtivalion arvoon ei hyväksytä kahden viikon ja koekauden kokeen tuloksia.

Tähtivalion arvo anotaan hallitukselta osoitteena SAJ:n toimisto. Mukaan on liitettävä kopiot koepöytäkirjoista, jos järjestöllä ei vielä ole tulokset käytettävissään.

Tähtivalion saaneelle annetaan SAJ:n kunniakirja. Arvoa ei merkitä rekisterikirjaan. Kaikki tähtivalion arvon saavuttaneiden koirien nimet julkaistaan vuosittain vuosikirjassa.

Kuva Merja Tammisen

Vuoden nuori ajokoiraharrastaja -kiertopalkinto

On jälleen aika valita Suomen Ajokoirajärjestön Vuoden nuori ajokoiraharrastaja. Oletko alle 20-vuotias aktiivinen ajokoiraharrastaja? Tai tunnetko jonkun nuoren, joka ansaitsisi valtakunnallista tunnustusta toiminnastaan ajokoirien parissa?

Lähetä pieni kertomus, jossa kerrot omasta tai tuntemasi nuoren harrastustoiminnasta Suomen Ajokoirajärjestön nuorisotoimikunnalle 15.1.2021 mennessä. Ajokoirajärjestön hallitus valitsee ehdokkaista nuorisotoimikunnan ehdotuksen perusteella Vuoden 2020 nuoren ajokoiraharrastajan.

Valinnan perusteena ovat koiranohjaajana ja palkintotuomarina toimiminen, koejärjestelyissä mukana oleminen sekä muu aktiivinen toiminta ajokoirien parissa.

Vuoden nuori ajokoiraharrastaja palkitaan Ajokoirajärjestön vuosikokouksessa Sastamalassa 27.3.2021. Hakemukset yhteystietoineen lähetetään Suomen Ajokoirajärjestön toimiston osoitteella: Suomen Ajokoirajärjestö, Uusikatu 57-59, 90120 OULU tai toimisto@ajokoirajarjesto.fi

SAJ-FSK:N ansiomerkkien ja kunniaviirin säännöt

Hyväksytty SAJ-FSK:n hallituksen kokouksessa 22.2.1997

1. § Suomen Ajokoirajärjestö – Finska Stövarklubben ry osoittaa tunnustuksensa maamme ajokoiratyön ja järjestön päämäärien hyväksi ansiokkaasti työskennelleelle antamalla järjestön hopeisen tai kultaisen ansiomerkin tai kunniaviirin.
2. § Järjestön ansiomerkkejä voidaan antaa SAJ-FSK:n henkilöjäsenelle – erityisesti syystä myös muulle hyvin ansiokkaasti ajokoiratoiminnan hyväksi työskennelleelle henkilölle, myös ulkomalaiselle, joka on SKL-FKK:n hyväksymän kenneljärjestön jäsen.
3. § Ansiomerkit ja kunniaviirin myöntää SAJ-FSK:n hallitus joko SAJ-FSK:n työvaliokunnan, kennelpiirin, maakunnallisen ajokoirayhdistyksen tai muun SAJ-FSK:n jäsenyhdistyksen esityksestä.

Jos esityksen on tehnyt viimeksi mainittu, on siinä oltava ao. kennelpiirin lausunto. Esityksessä on mainittava henkilön täydellinen nimi, syntymäaika, postiosoite ja ansiot. Yhdistyksen ollessa kyseessä sen nimi, puheenjohtaja ja hänen osoituksensa. Jos ansiomerkki esityksiä tehdään useammalle henkilölle samanaikaisesti, on esityksen tekijän ja lausunnon antajan merkittävä niihin puoltojärjestyksensä.

4. § Hopeinen ansiomerkki voidaan antaa henkilölle, joka on ollut vähintään 10 viimeisen vuoden ajan SAJ-FSK:n jäsen ja joka toiminnallaan on ansiokkaasti edistänyt kotiseudullaan suomenajokoiraharrastusta ja osallistunut merkittävällä tavalla järjestötyöhön rotujärjestön, kennelpiirin, ajokoirayhdistyksen tai muun SAJ-FSK:n jäsenyhdistyksen luottamustehtävissä. Ansioksi katsotaan myös toiminta palkintotuomari- ja koulutustehtävissä sekä menestyksellinen kasvatustoiminta.

5. § Kultainen ansiomerkki voidaan antaa henkilölle, joka vähintään 20 viimeisen vuoden ajan on ollut SAJ-FSK:n jäsen ja joka aikaisemmin on saanut SAJ-FSK:n hopeisen ansiomerkin ja joka merkittävällä tavalla on edistänyt maamme ajokoiratoimintaa toimiessaan SKL-FKK:n, rotujärjestön, kennelpiirin tai ajokoirayhdistyksen johtotehtävissä tai muissa merkittävissä luottamustehtävissä tai joka on tehnyt erityisen ansiokasta työtä SAJ-FSK:n alaisen rodun jalostuksen hyväksi.

6. § Kunniaviiri voidaan antaa tunnustuksena ja merkkipäiväonnitteluna henkilölle tai yhteisölle, joka ansiokkaalla tavalla on toiminut SAJ-FSK:n hyväksi tai tukenut sen toimintaa.

7. § Ansiomerkkiesitykset lähetetään SAJ-FSK:n hallitukselle vuosittain 31.1. mennessä.

Ansioviiriesitykset tulee jättää SAJ:n toimistoon hyvissä ajoin aiheen ilmaantuessa.

**Suomen Ajokoirajärjestö
Finska Stövarklubben ry**

Hallitus tiedottaa

Hallituksen teams-kokous 11.11.2020

Hallitus hyväksyi jalostustoimikunnan esityksen terveystuesta vuodelle 2021.

SAJ tukee jäsenen omistamalle koiralle otettua ataksiageenitestistä tai lonkkanivel-, kyynärnivel-, patellaluksaatio-, sydänkuuntelu-, sydämen ultraääni-, silmä- tai selkätutkimuksia maksukuittia vastaan 20 eurolla/koira, yhden kerran koiran elinaikana. Tutkimustulosten ja testien tulee olla julkisia. Voimassa 1.1.2020 alkaen ja jatkuu samansisältöisenä vuonna 2021.

Hallitus totesi, että Venäjänajokoirayhdistys ja Amerikankettukoirayhdistys hoitavat jalostuksen tavoiteohjelmat päivitettyinä Kennelliittoon ja sen perusteella rotujen pevisa-ohjelmat jatkuvat.

Venäjänajokoiran pevisa-ohjelma: Pentujen vanhemmista tulee olla ennen astutusta annettu lonkkakuvaus- ja kyynärkuvauslausunto. Kuvausten alaikäraja on 12 kk. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 40 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue rekisteröidään kuitenkin kokonaisuudessaan.

Ohjelma on voimassa 1.1.2020 – 31.12.2020. Ohjelman voimassaolo jatkuu 31.12.2022 saakka, mikäli rodulla vuoden 2020 lopussa on Kennelliiton hyväksymä JTO.

Amerikankettukoiran pevisa-ohjelma: Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 45 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue rekisteröidään kuitenkin kokonaisuudessaan. Ohjelma on voimassa 1.1.2020 – 31.12.2020.

Ohjelman voimassaolo jatkuu 31.12.2024 saakka, mikäli rodulla vuoden 2020 lopussa on Kennelliiton hyväksymä JTO.

Tähtivalion arvo

Hallitus päätti myöntää 93. tähtivalion arvon FI KVA Meripojan Jura FI31708/12A om Kimmo Siuruainen, Rovaniemi

SM-koeavustukset

Hallitus päätti myöntää SM-kokeille avustusta 300 euroa/yhdistys.

Amerikankettukoirien SM-ketunajokoe

5.12.2020 Joensuu

Eestinajokoirien Ajomestari-ottelu

7.11.2020 Tervo

Venäjänajokoirien jänismestaruusottelu

12.12.2020 Kannus

Hallitus päätti esittää vuosikokoukselle

1. Suomenajokoiran rotukohtainen PEVISA-ohjelma (voimassa 1.1.2022-31.12.2024)

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkka- ja kyynärkuvauslausunto. Koiralla ei saa olla pentujen rekisteröintihetkellä yli 120 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan.

2. Kilvan järjestämissääntöön muutosesitys ryhmätuomareitten osalta:

Kilpa-otteluun nimetään kolmesta (13) palkintotuomaria siten, että heidät valitaan lohkoittain pääsääntöisesti niistä kennelpiireistä, mistä otte- luun osallistuvat koiratkin tulevat.

3. Muutosesitys ajokokeen ja ketunajokokeen sääntöihin ja ohjeeseen samansisältöisenä kuin viime vuonna (kts Ajokoiramies 1/20 s. 53)

4. Esitys karkeakarvaisen istrianajokoiran, karkeakarvaisen bosnianajokoiran ja sveitsinajokoiran muotovalionarvoon (FI MVA) vaadittaviksi koetuloksiksi

1 x AJOK-1, 1 x KEAJ-1, 3 x MEJÄ-VOI 1 = JVA

Hallitus tiedottaa 25.11.2020

Hallitus hyväksyi Grano Oy:n tarjouksen Ajokoiramies-lehden ja vuosikirjan painatuksesta ja julkaisut painetaan edelleen Granolla vuosina 2021-22.

Vuosikirjan 2020 hinnaksi päätettiin 20 euroa.

Ylituomarien (AJOK ja KEAJ) erikoistumiskurssi järjestetään 31.7.-1.8.2021 Kuopiossa.

Kurssimaksu on 150 euroa sisältäen viikonlopun ruokailut ja majoituksen 2 hengen huoneessa.

Kurssi-ilmoitus toisaalla tässä lehdessä.

Hallitus puoltaa Suomen Eestinajokoirayhdistys ry:n poikkeusanomusta SM-kokeen vähimmäisvaatimukseen koskien EESTINAJOKOIRIEN AJOMESTARI-ottelua ja koekäyntejä vuonna 2020.

Suomen Eestinajokoirayhdistys ry anoo poikkeusta SKL:n hyväksymän SM-kokeen vähimmäisvaatimukseen ja esittää kohdan 1 jättämistä huomiotta vuonna 2020. (Hyväksytty Kennelliiton hallituksessa 6.2.2020, voimassa 6.2.2020 alkaen.)

Kohta 1. Vähintään 20 eri koiraa on vuosittain suorittanut ko. kokeen

Perustelut: Vuonna 2020 korona sekä ympäri Suomea vallitseva vaikea susitalanne on haitannut merkittävästi kokeisiin osallistumista. Kokeita on peruttu paljon ja pienessä rodussa koronatilanteella

on ollut erittäin suuri vaikutus koekäynteihin.

Kennelliiton vaatimus on tullut myös voimaan tänä vuonna myöhään, vasta 6.2.2020, jolloin osa koekaudesta jäi vaatimukseen vaikuttavista koekäynneistä hyödyntämättä.

Vuosikokoukselle Suomen Eestinajokoirayhdistys ry:n esitys Eestinajokoiran valionarvosäännön muuttaminen

FI KVA

4 x BEAJ 1 Suomessa vähintään kahdelta eri koekaudesta. Yksi koekausi on metsästysvuosi 1.8.-31.7. Vähintään yksi BEAJ 1 tulos tulee olla lumikeliltä ja vähintään kaksi paljaalta maalta sekä korkeintaan yksi BEAJ 1 saatu koko kauden kokeesta tai ennen 1.8.2017 saavutetusta kahden viikon kokeesta.

FI KVA-K

4 x KEAJ-1 saavutettuna vähintään kahdelta eri koekaudesta. Yksi koekausi on metsästysvuosi 1.8.-31.7. Käyttövalion arvoon hyväksytään yksi KEAJ-1 palkinto koko kauden kestävästä kokeesta tai ennen 1.8.2016 saavutetusta kahden viikon kokeesta.

Hallituksen seuraava kokous pidetään teams-kokouksena 3.3.2021 klo 16.

Ylituomarien (AJOK ja KEAJ) erikoistumiskurssi järjestetään 31.7.-1.8.2021 Kuopiossa

Ilmoittautumiset 10.6.2021 mennessä Suomen Ajokoirajärjestön toimistoon, os Uusikatu 57-59, 90120 OULU
Tiedustelut 044 311 0330 toimisto@ajokoirajarjesto.fi tai Mika Elgland 050 567 4983.

Kurssille pääsyvaatimuksena on ylituomariperuskurssin suorittaminen ja koetoimitsijana toimiminen. Hakemukseen on liitettävä todistus ylituomariperuskurssin suorittamisesta. Kurssimaksu 150 euroa sisältää kurssipäivät ja majoituksen kahden hengen huoneessa ja ruokailut koko viikonlopulta.

Kurssipaikka Hotelli Iso Valkeinen Kuopio

puh. (017) 539 6100 tai reception@isovalkeinen.com

Varaustunnus: Suomen Ajokoirajärjestön ylituomarikoulutuspäivät

Koronapandemia-ajan kokeissa, kilpailuissa ja testeissä tulee noudattaa viranomaisten ohjeita ja määräyksiä

Muistutamme, että koronapandemian aikana kokeiden, kilpailujen ja testien järjestämisessä tulee noudattaa aluehallintoviraston määräyksiä sekä opetus- ja kulttuuriministeriön ja Terveystieteiden tutkimuskeskuksen ohjeita.

Koska koronapandemiatilanne vaihtelee eri alueilla, on tärkeää, että tilaisuuden järjestäjät seuraavat tarkasti oman alueensa viranomaisten ohjeita.

Tapahtumassa on noudatettava turvaetäisyyksiä

Koe, kilpailu tai testi tulee järjestää kokonaisuudessaan noudattamalla turvaetäisyyksiä, ja riittävän väljästi. Tarpeettomia fyysisiä kontakteja tulee välttää. Koepaikan on oltava tarpeeksi suuri turvaetäisyyksien noudattamiseksi kaikilta osin koko koe-, kilpailu- ja testipäivän ajan.

Tuomarin ja toimihenkilöiden tulee pitää turvaetäisyys muihin henkilöihin. He eivät kätele tapahtumassa ketään.

Hygieniaan tulee kiinnittää erityistä huomiota

Kokeen, kilpailun tai testin järjestäjän tulee ottaa tarkkaan huomioon toimihenkilöiden ja osallistujien turvallisuus. Kennelliitto suosittelee, että vain tapahtuman järjestämisen kannalta välttämättömät henkilöt ovat paikalla. Tapahtumapaikalla tulee olla käsi- ja kasvosuojaimien saatavuus ja käsidesiä tulee olla helposti saatavilla.

Yhteiskäytössä olevien välineiden käyttöä tapahtumassa tulee välttää.

Jokainen osallistuu tapahtumaan omalla vastuullaan

Henkilö, jolla on sairastumiseen viittaavia oireita, ei saa osallistua tapahtumaan.

Riskiryhmään kuuluvaa henkilöä ei suositella toimimaan tuomarina, toimihenkilönä tai koiranohjaajana.

Jokainen kokeeseen, kilpailuun tai testiin osallistuva henkilö osallistuu tapahtumaan omalla vastuullaan.

Kennelliitto, tapahtuman järjestäjä, kokeen, kilpailun tai testin toimihenkilöt tai ylituomari eivät ole vastuussa osallistujan mahdollisesta korona-altistumisesta tai koronaan sairastumisesta, eivätkä näistä aiheutuvista vahingoista.

Jos ohjeita ei noudateta, voidaan tapahtuma keskeyttää

Ylituomarilla tai toimihenkilöllä on oikeus keskeyttää koe, kilpailu, testi tai koesuoritus, jos annettuja ohjeita ei noudateta. Hän voi myös poistaa tilaisuudesta henkilön, joka ei noudata ohjeita.

Lisätiedot:

Koe- ja kilpailutoimikunnan puheenjohtaja
Esa Kukkonen
esa.kukkonen@kennelliitto.fi
puh. 044 364 2271

Kennelliiton järjestöosaston päällikkö
Iiris Harju
iiris.harju@kennelliitto.fi
puh. 09 8873 0281

Oletko kiinnostunut jalostuksesta ja periytymisestä?
Onko sinusta kiinnostavaa tutkia koirien sukutauluja ja ominaisuuksia?

Oletko Sinä uusi jalostusneuvoja?

Suomen Ajokoirajärjestö uudistaa jalostus- ja pentuneuvontaa. Etsimme joukkoomme yhteistyökykyisiä, aktiivisia ja asiasta innostuneita henkilöitä, jotka hallitsevat perus ATK-taidot.

Lähetä avoin hakemus 31.1.2021 mennessä sähköpostitse osoitteeseen jari.siltala@netikka.fi. Kerro hakemuksessasi miksi juuri sinä olet etsimämme henkilö. Tiedustelut: 040 7524 372 / Jari Siltala

Terveisin: Jalostustoimikunta

Seuraava lehti ilmestyy helmikuussa

Seuraava lehti on jalostusnumero.
Mukana myös Kettukilpa ja vuosikokouskutsu, esittelyssä jalostustoimikunta, koira kaupan kohteena, osa 2.

Toivomme jäsenistöltä juttuja ja kuvia

Aineistot helmikuun Ajokoiramies-lehteen 15.1.2021 mennessä lähetetään mieluiten sähköpostilla:
lehti@ajokoirajarjesto.fi
tai osoitteella:

Mari Ruha
Suvannontie 813, 98550 SUVANTO
puh. 040 962 5806

HUOM! osoite:

Lännen lohko

24.-25.10.2020 Seinäjoki

KILVAN KARSINNAT

Puskajussin Jack om. John-Erik Jussila (vas.), Meripojan Kamu om. Jukka Leppäniemi ja Pitkämäen Mira om. Bo-Erik Långskog

Etelä-Pohjanmaan, Pohjois-Hämeen, Satakunnan ja Vaasan piirin mestaruuskokeissa parhaiten onnistuneet koirat omistajineen kokoontuivat yhteen 23. päivä lokakuuta. Koepaikkana toimi Wanha Karhunmäki Lapualla.

Iltapäivän mittaan paikalle saapuneet koirakot valokuvattiin ja majoitusasiat katsottiin kuntoon. Tulokahvien jälkeen päästiin avaamaan itse tapahtuma Etelä-Pohjanmaan Ajokoirakerhon puheenjohtajan Toni Palovuoren tervehdyksellä. Jokaisen piirin joukkueenjohtaja esitteli lyhyesti joukkueensa koirat. Meriittien puolesta melko kova kisa olikin tulossa. Mukana hyvin kokenutta kaartia. Oli kaksinkertaista ajokuningasta, kolmoisvaliota ja muita hyvin menestyneitä koiria. Timo Kiiski ylituomarin puheenvuorossaan painotti sitä, että

koeryhmien tulee tehdä ratkaisut ja puhua asiat selviksi maastossa ennen ylituomarin koppiin saapumista. Toki huoli susista nousi myös esiin, mutta onneksi maastovalinnat olivat onnistuneet eikä siltä osin ongelmia ollut koko viikonloppuna. Pientä ylimääräistä huolta tietenkin aiheutti valitseva koronatilanne. Paikalla avaustilaisuudessa olivat vain koiranomistajat ja heidän mukanaan tulleet ryhmätuomarit. Opastuomarit pääosin saapuivat vasta aamulla maastoon. Maastot oli arvottu valmiiksi järjestäjän toimesta, ryhmät käytiin läpi ja koiranomistajat saivat kuoressa kaikki tarvittavat liput ja laput.

Koetta edeltävän viikon aikana satoi ensin reippaasti lunta, sen jälkeen tuli pari päivää vettä ja sitten saatiin päälle pakkaset. Suurin osa lumis-

ta oli sulanut pois, mutta osassa maastoista oli paikka paikoin karkeaa karppalunta. Ei mikään helppo keli ollut luvassa koirille. Lauantaiaamuna herättiinkin raikkaaseen pakkaskeliin ja maa oli kuurassa. Karkeasti puolet koirista sai jäniksen liikkeelle ensimmäisen tunnin aikana ja muilla haku venyi pitkäksi. Ajominuuteillakaan ei näissä olosuhteissa juhlistu. Kyllä ne vipukintut osasivat käyttää hyväkseen kuivat tiet ja jäiset kynnetyt pellot. Puolet koirista sai ensimmäiseen erään yli tunnin ajan. Kuten olettaa saattoi, toisessa erässä haut venyivät myös ja monelta jäikin toinen jänis nousematta. Päivän paras kaksikko ylsi AJOK2-tulokseen ja siitä alaspäin oli päivän taso.

Sunnuntaille oli luvassa täysin samanlaiset olosuhteet. Luvassa taas pitkiä hakuja. Koirilla alla pitkä päivä kovassa kelissä. Jäniskanta vaikutti kuitenkin olevan hyvä. Yöjälki löytyi nopeasti ainakin niissä maasoissa missä itse olimme, mutta jäljen selvittely meni puurtamiseksi. Ei meinannut jänis lähteä liikenteeseen sitten millään. Sunnuntaina molemmat jänikset liikkeelle sai vain kolme koiraa. Olosuhteista kertoo aika hyvin sekin, että viikonlopun 23 koestartin joukosta tuli vain yksi huipputulos. Ja kukapa muu sen olisi toimittanut kuin kaksinkertainen ajokuningas Meripojan Kamu sunnuntaisella tuloksellaan 88,50 p. On se melkoinen tekijä!

Onnittelut Leppäniemen Jukalle ja Kamulle! Sieltä lohkovoitto taas tuli. Puskajussin Jack sekä Pitkämetsän Mira onnistuivat olosuhteista huoli-

matta tasavarmoihin suorituksiin ja täten etenivät myös Kilpaan.

Omanlaistaan jännitystä sunnuntaipäivään tuotti, kun ylituomari Kiiski joutui lähtemään kotiin potemaan flunssaa yön aikana nousseen kuumeen takia. Onneksi paikalla oli pätevää porukkaa ja Kari Syrjälä hoiti ylituomarin hommat kunnialla loppuun. Ja mikä parasta Kiiskin koronatestin tulos oli negatiivinen.

Tapahtuma oli erinomaisesti järjestetty. Paikalla vallitsi oikein leppoisa ja mukava kennelhenki koko viikonlopun ajan.

Lännen lohko, Seinäjoki, 24.-25.10.2020

1.	MERIPOJAN KAMU, Jukka Leppäniemi	53,92	+	88,50	=	142,42
2.	PUSKAJUSSIN JACK, John-Erik Jussila	65,75	+	56,13	=	121,88
3.	PITKÄMETSÄN MIRA, Bo-Erik Långskog	46,96	+	49,46	=	96,42
4.	LUOLAVAARAN PEETU, Kari Miihimäki	66,38	+	26,54	=	92,92
5.	RAIKUVAN RIILA, Oiva Pietarinen	33,08	+	54,83	=	87,91
6.	MIKSU, Ingemar Österlund	52,13	+	26,54	=	78,67
7.	KATAJAHOVIN VIHTORI, Leo Majuri	52,79	+	25,33	=	78,12
8.	UNTO, Joonas Huhtamäki	16,38	+	38,63	=	55,01
9.	TULIPÄTSIN ÄRJYUKKO, Sari ja Olli Pirkkanen	33,25	+	2,00	=	35,25
10.	KORPIKEIJUN INTO, Janne Jokinen	19,13	+	luopui	=	19,13
11.	LÄNSI LOKAN HILLA, Kari Heino	suljettu	+	suljettu	=	
11.	RANTALAMMEN MUSTI, Heikki, Sirkka ja Jenna Rantala	suljettu	+	suljettu	=	

Idän lohko Kilvan valinta - Juuka

KILVAN KARSINNAT

Idän valinta järjestettiin tänä vuonna Juuassa Pohjois-Karjalan Ajokoirayhdistyksen luotsaamana 24.-25. lokakuuta. Keskuspaikaksi järjestävä yhdistys oli vuokrannut Pohjois-Karjalan Hirvikoirayhdistyksen omistaman Ukkohirven, missä puitteet ajokoiraväen tapahtumalle olivatkin oivalliset.

Haasteita kilpailun järjestämiselle aiheutti tänä vuonna - mikä muukaan kuin koronatilanne ja sen suhteen tiuhaan tahtiin muuttuvat turvallisuusohjeet. Maastoja valintakoetta varten oltiin saatu sovittua hirviporukoiden kanssa hyvässä hengessä, vaikka hirvenmehtuu oli tietysti kuumimmillaan juuri samaan aikaan. Lisäksi alueen susitilanne vaikutti omalta osaltaan maastojen valinnassa, sillä koirien turvallisuus oli tietenkin kaiken a ja o. Kilpailun puheenjohtajan Jani Kivalaisen mukaan maastoista uhkasikin tulla kapele eli pula.

Perjantai iltana kaksitoista suomenajokoiraa omistajineen odotti malttamattomina seuraavan aamun starttia. Aloituseremoniat soljuivat omalla painollaan ja kisaviiri koristi lippusalkoa tummenevassa illassa. Ylituomariksi kokeeseen oli kutsuttu helsinkiläistynyt Juuan oma poika Pauli Halonen, joka muistutti avauspuheessaan tuomareita koiran edun mukaisesta arvostelusta sekä painotti haun moniulotteista arviointia sen hetkiset olosuhteet huomioiden. Koirakot esiteltiin ja koiranohjaajat arvioivat koiriensa kykyä, kuka vaatimattomammin, kuka enempi todenperäisesti. Myös maastoarvonnat molemmille päiville saatiin suoritettua illan vilakassa, joten molempina aamuina päästiin aamupalan jälkeen suoraan maastoihin.

Lauantaiamu valkeni kevyen kuuraisena ja paikoin maahan leijaili kevyt härmä vielä aamu-

päivän tunteina. Vesistöjen liepeillä maastoissa vallitsi sulat maat, mutta parissa maastossa oli lumikeli jo aiemmista lumisateista. Osassa maastoja oli jonkin verran myös korkeuseroja, mikä on tyypillistä alueelle. Kaikissa maastoissa löytyi jänis ajoin, mikä tietysti oli järjestäjää huojentava tieto.

Ylituomarikierros alkoi Riitasoinnun RR Sirun maastosta. Taisi Siru tietää, että ylituomari saapui paikalle, sillä ajo alkoi käytännössä oitis saavuttamme. Ajoin lähti jänis, joka kulki pitkälti samaa reittiä kerta toisensa jälkeen. Pitkäkorvan reitti myös motitti ylituomarin ryhmineen maastoon aiottua pidemmäksi aikaa, mutta kiersi harmillisesti kameran.

Matkaan päästyämme suuntasimme kohti Mujunmaan Karun maastoa. Siellä oltiin ottamassa koiraa kiinni ja aikataulun vuoksi matka jatkuikin kolmanteen kohteeseen Rinnepellon Viiruveeran työskentelyä seuraamaan. Niin Karun kuin Viiruveeran maastoissa oltiin päästy ajamisen makuun ensimmäisen erän aikana. Ajoa emme kuitenkaan Viiruveeran maastossa päässeet kuulemaan. Tämä oli niitä lumikelin maastoja, jossa aamusta hanki oli ollut karkea. Päivän mittaan oli alkanut lauhtua sekä tuulla hojottaa, joka omalta osaltaan vaikeutti koiran työskentelyä.

Lauantain paras koira oli Alapörkän Onni-Poika, jota seurasivat Kaspilanmäen Alma sekä kokenut konkari Riihen Ali. Lauantai iltana vietettiin rennoissa tunnelmissa, vaikka tuleva ja ratkaiseva päivä varmasti takaraivossa jo mietityttiin.

Sunnuntaihin startattiin kellojen siirtelystä huolimatta ajallaan. Aamu alkoi ikävällä yllätyksellä ja sitä seuranneella harmillisella käänteellä - Ajopolun Tuiskun maastoon oli saapunut susi. Koetomikunta sekä ylituomari suhtautuivat asiaan sen

vaatimalla vakavuudella ja oli selvää, ettei koiraa lasketa kyseiseen maastoon vaan sille järjestettiin rivakasti varamaasto eri alueelta. Koiranohjaaja kuitenkin päätti tässä kohtaa luopua kisasta, mikä tietysti oli harmillista, mutta sääntöjen mukaan täysin mahdollista.

Päivä valkeni kutakuinkin edellisen kaltaisena, ihan hitusen taisi olla lämpimämpi, aurinkokin ilahdutti. Ylituomarikierroksen ensimmäiseksi maastoksi valikoitui Intolan Nemon alue. Siellä oli startattu kursailematta ja otettu ajoin yhden sijasta kaksi jänistä. Ylituomariryhmän saapuessa paikalle oli jänikset onnistuneet harhauttamaan koiraa, mutta pian oltiin kuitenkin taas ajotapah-tuman äärellä kun metsästä raikasi suomenajo-koiran ajohaukku.

Viimeiseksi seurattavaksi koiraksi valikoitui edellispäivän paras koira eli Alapörkän Onni-Poika. Tuomariryhmän mukaan myös Onni-Pojalla oli ollut ensimmäisen erän aikana kaksi jänistä yhtä aikaa ajossa. Toiseen erään lähdettiin täynnä toivoa. Ajoa odotellessa paisteltiin makkaraa ja maisteltiin maastoevättä. Ja läksihän ajo, mutta joskus asiat menevät pieleen ja maastossa koettiin

Maastossa voi olla näinkin rento meininki, että väliin ehtii vähän vaikka punnerrella.

harrastuksen draamankäänteitä niin sanotusti koko rahan edestä. Esimerkki siitä, miten toinen kilpailupäivä voi muuttaa järjestyksen aivan uudeksi ja varsinkin siitä, että huiputkin erehtyvät - koiralle metsäreissu on vain metsäreissu, olipa sitä tuomarit arvostelemassa tahi ei, keskittyminen voi herpaantua ja paine kasvaa liian suureksi.

Toinen kilpailupäivä toi siis omat onnistumi-

Idän lohkon kolmen kärki - Riitasoinnun RR Siru om. Esa Kujanpää & Kai Kangasmäki (vas.), Alma om. Sauli Toimela, Mujunmaan Karu om. Kälvinmäki Jorma ja Markku sekä joukkueen johtaja Veli-Matti Nuora.

Intolan Nemo tutkailee mihin jänis meni.

sensa sekä epäonnistumisensa ja pakka sekottui. Maastoissa oli koettu huimia hetkiä, kun esimerkiksi Mujunmaan Karun ajettava oli karauttanut kunniakierrokselle Polvijärven keskusta Karu kintereillä. Maastoissa oli päästy näkemään jäniksiä useaan otteeseen, mutta tuomarit olivat osaltaan joutuneet myös kiperiin tilanteisiin koiria arvostellessaan.

Päivän jo kääntyessä iltaan jännitys tiheni ja lopputuloksia odotettiin kärsimättömästi. Ylituomarin kopissa tuntui venyvän ryhmällä jos toisella. Lopulta järjestys oli kuitenkin selvillä ja palkintojen jako pääsi alkamaan. Nartut Kaspilanmäen Alma ja Riitasoinnun RR Siru suorittivat viikonlopun parhaiten ja uros Mujunmaan Karu petras lauantain tulostaan siten, että kolmas Kilvan paikka napsahti sille. Kärkikolmikko oli lopulta loppupisteissä omaa luokkaansa.

Viikonloppu saatiin kaikin puolin mallikkaasti pakettiin ja taakse jäi tämän eriskummallisen

Kilpailun pj Jani Kuivalainen avaamassa palkintojen jakoa. Taustalla ylituomari Pauli Halonen sekä sihteeri ja tulospalvelusta vastannut Ritva Tanskanen.

vuoden Idän valinta. Maastoissa oli jäniksiä ajettaviksi eikä viikonlopun aikana kenenkään tarvinnut tyytyä tyhjiin hakuun. Viikonlopun aikana nautittiin herkuista, joita Hirvikoirayhdistyksen naiset meille valmistivat ja päivän pölyt pääsi huuhtomaan pihasaunassa. Kolme parasta koiraa pääsivät edustamaan lohkoamme Kilpaan.

Idän lohko lopputulokset

1.	Kaspilanmäen Alma, om. Sauli Toimela	79,71	+	76,83	=	156,54
2.	Riitasoinnun RR Siru, om. Esa Kujanpää ja Kai Kangasmäki	61,92	+	93,79	=	155,71
3.	Mujunmaan Karu, om. Jorma & Markku Kälvinmäki	68,58	+	83,71	=	152,29
4.	Alapörkän Onni-Poika, om. Erkki Mankinen	83,79	+	54,63	=	138,42
5.	Riihen Ali, om. Raimo Kansanen	70,50	+	62,83	=	133,33
6.	Intolan Nemo, om. Mika Hartikainen	44,00	+	77,79	=	121,79
7.	Kuusitarhan Roni, om. Taneli Halonen, Sanna Ikonen, Ilkka Silvennoinen	64,00	+	47,21	=	111,21
8.	Juho, om. Kari Kaukonen	50,17	+	56,58	=	106,75
9.	Latukakorven Lenita, om. Marko Huttunen	39,08	+	56,67	=	95,75
10.	Luolavaaran Lissu, om. Osmo Tikkanen	27,63	+	67,63	=	95,26
11.	Rinnepellon Viiruveera, om. Ruotsalainen Anssi	34,83	+	31,96	=	66,79
12.	Ajopolun Tuisku, om. Martti Tuovinen	51,67	+	luopui	=	-

TEKSTI PETRI TUKIA JA LIISA MIETTINEN, KUVAT LIISA MIETTINEN

Etelän lohko Asikkalassa 24.-25.10.2020

KILVAN KARSINNAT

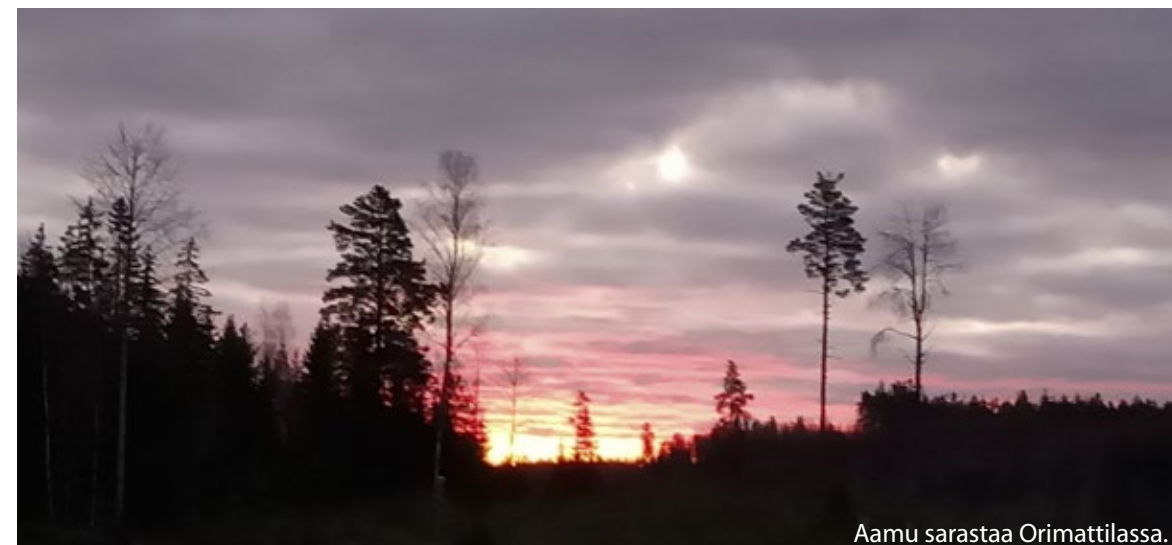
Kilpa-ottelun Etelän lohkon valintakoe järjestettiin Asikkalassa 24.-25.10. Käytännön järjestelyistä vastasi Päijät-Hämeen Ajokoirayhdistys. Kokeen keskuspaikaksi olimme valinneet Hotelli Tallukan, missä osallistujilla oli erinomaiset tilat majoittua. Tapahtumaamme sponsoroivat Hund och Jakt, lahjoittamalla laadukasta koiranruokaa osallistujille koirille. Kokeen ylituomariksi oli kutsuttu Katri Toivola Keski-Suomen kennelpiiristä.

Korona-viruksesta johtuen koetapahtuma toteutettiin Kennelliiton sekä Suomen Ajokoirajärjestön ohjeita/suosituksia noudattaen. Ylituomarin puhuttelu pidettiin perjantaina ja paikalla olivat ryhmätuomarit sekä koiranomistajat/-ohjaajat. Lähes kaikki tuomarit olivat Salpausselän kennelpiirin alueelta, Uudeltamaalta ja Etelä-Hämeestä olimme kuitenkin kutsuneet Liisan, Paulin, Maunun ja Askon ”vahvistukseksi” joukkoomme. Maastoarvonta oli koetta edeltävällä viikolla. Kennelpiirien tervehdyksiä ei pidetty, mutta hotellissa majoittuvat saivat nauttia illallisen

seisovasta pöydästä lauantai-iltana. Koepaikalla oli saatavilla maskeja ja käsidesiä. Maastokorttien vastaanotto sujui jouhevasti, vaikka paikalla oli, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta, vain ryhmätuomari. Palkintotuomari oli kuitenkin tavoitettavissa puhelimitse tarvittaessa, tosin tätä oljenkortta ei ylituomarin tarvinnut kertaakaan käyttää.

Poikkeavista järjestelyistä huolimatta Kilpaotteluun lähtijät saatiin selville koirien omilla ansioillaan eikä paremmuusjärjestys ratkennut maastoarvontoihin eikä tuomaritoimintaan. Suuret kiitokset ylituomari Katri Toivola, osallistuvat koirat omistajineen/ohjaajineen, kaikki tuomarit sekä Hund och Jakt, teitte tästä arvokokeesta mukavan koetapahtuman.

Sunnuntaina Kalliojärven -maastossa Orimattilassa työskenteli uros Jamiskan Sulo. Aamulla auringon noustessa meni keli pakkasen puolelle ja Sulo antoikin merkkejä jäniksen löytymisestä. Jonkin ajan kuluttua Sulo löysikin tiensä jäniksen

Aamu sarastaa Orimattilassa.

Tämä jänis ei viitsinyt juosta.

pesällä ja siitä se ajo lähti. Sää oli mitä parhain ja maasto oli helppokulkuista ja maastotunteeva tuomari Tapio Partanen osasi kertoa parhaat paikat, mihin ajoa kannatti mennä seuraamaan. Ensimmäisen erän päätyttyä siirryimme autoilla muutaman kilometrin päähän, toiselle erälle. Koiran omistaja Joonas laski Sulon hakemaan ja ei mennyt kauaakaan, kun lähtökiljaisu kuulu ja loppui lähes heti. Ei muuta kuin paikalle katsomaa, mitä ihmettä tapahtui. No siellähän koira oli kivikossa touhuamassa. Koira otettiin kiinni ja taskulampulla lyysäys kivenkoloon ja siellähän se ajettava oli, ei ollut tämä kaveri ensimmäistä kertaa pappia kyydissä.

Koira siirrettiin muutamia satoja metrejä toiseen suuntaan autolla ja jälleen Sulo lähti hakuun ja tämäkin haku tuotti tulosta ja ajo lähti. Maastossa oli mukavia mäen töppyröitä, joille oli hyvä kiivetä ajoa kuuntelemaan. Sulo-poika pisti paras-

taan ja jänis päättikin vaihtaa maisemaa, jolloin toinen tuomari lähti omistajan kanssa seuraamaan ajoa lähemmäksi. Itse jäin Joonan appiukon Leon kanssa kuuntelemaan mäelle ja sopivan tuulen tuomana ääni kuuluikin toisinaan ja maastokorttiin sai ns. vetää viivaa. Mukava ja tapahtumia täynnä oli viikonloppu tässä maastossa.

Kuvassa Viljo Rouvinen ja yt Katri Toivola.
Kuva Nina Tolvanen.

Lopputulokset

1.	51/1	FI41309/11	Karkelon Ice Man Hitsi JR, Viljo Rouvinen SS	73,21	+	72,54	=	145,75
2.	51/1	FI37833/13	Metsätuuli Tuima, Tuomo Tuomola E-H	45,08	+	84,54	=	129,62
3.	51/1	FI28640/14	Jamiskan Sulo, Joonas Raappana Kymi	47,88	+	65,25	=	113,13
4.	51/2	FI44718/12	Pipsa, Joanna Aho HKI	56,50	+	50,54	=	107,04
5.	51/2	FI27785/13	Meripojan Maisa, Nina ja Jorma Tolvanen VS	30,29	+	74,00	=	104,29
6.	51/2	FI30043/16	Nita, Rauno Ruokonen VS	68,79	+	24,83	=	93,62
7.	51/2	FI26658/16	Kaikuvaan Aava, Janne Lähde SS	73,96	+	13,83	=	87,79
8.	51/2	FI32747/12	Ranniston Lumi, Tom Yli-Tolva Uusimaa	48,71	+	38,63	=	87,34
9.	51/2	FI44630/14	Jäniskamun Pippuri, Sanna Koskinen VS	16,58	+	49,46	=	66,04
10.	51/2	FI56105/17	Tuska, Lassi Toikka Kymi	19,88	+	39,92	=	59,8
11.	51/2	FI41969/13	Mehtäläisen Iita, Matti Karhu Kymi	52,50	+	0	=	52,50
12.	51/1	FI20016/15	Meripojan Jyry, Kari Kuparinen EH	45,63	+	3	=	48,63
13.	51/1	FI52713/14	Kuusitarhan reku, Jukka Munukka Uusimaa	46,71	+	0	=	46,71
14.	51/2	FI53999/13	Pallinaaman Hipu, Tapio Tölli HKI	43,25	+	0	=	43,25

TEKSTI MARI RUHA, KUVAT MARI KELAHAARA

Pohjan Lohkossa komeaa tuloksentekeä

KILVAN KARSINNAT

Pohjan Lohkosta Kilpaan jatkavat vasemmalta Meripojan Jura ja Kimmo Siuruainen, keskellä Hulivili ja Arto Rosenqvist ja oikealla Patopojat Ella ja Jaakko Ellalla. Taustalla vasemmalla kokeen ylituomari Teemu Vartio, Jarmo Tanninen ja koetoimikunnan Pasi Liikanen.

Pohjan Lohkon valintakoe järjestettiin lumisissa olosuhteissa Tornion ja lähikuntien maastoissa. Viikonlopun aikana maastoissa nähtiin hienoja onnistumisia ja koirakohtaisiin pöytäkirjoihin kirjattiin kaikkiaan 15 kappaletta AJOK-1-tulosta. Neljä koirasta kirjautti ykköstuloksen molemmille koepäiville ja lopulta Kilpaan valikoituneiden koirien Patopojan Ellan, Meripojan Juran ja Hulivilin paremmuuden ratkaisivat ansiopisteet. Varakoiraksi jäänyt Eräjätkän Härski jäi Kilpa-paikasta vain 7 ajominuutin ja 1,17 pisteen päähän.

Lapin kennelpiiri oli luottanut järjestelyvastuun Lapin Ajokoirayhdistykselle yhdessä Alatornion Metsästysseuran, Karungin Erämiesten, Torni-

on seudun Metsästysseuran ja Vojakkalan Erän kanssa. Kokeen keskuspaikaksi valikoitui lopulta Laivakankaan Tapiolan Maja, jossa myös osa koeväestä majoittui osan majoituttuessa Tornion Motellissa.

Ylituomariksi kokeeseen oli kutsuttu Teemu Vartio Pohjois-Karjalasta ja koetoimikuntaa isännöi Taisto Martimo Lapin Ajokoirayhdistyksestä. Kokeen kaikki tuomarit olivat järjestäjän hankkimia, paikallisia ja kokeneita palkintotuomareita. Koiran mukana sallittiin vain yksi koiranohjaaja. Kutsuvieraista oli luovuttu, jolloin päästiin Lapin sairaanhoitopiiriin mukaisen koronasuosituksen, 50 hengen kokoontumisrajoituksen toteutukseen. Soraääniä rajoitukselle ei kuulunut, koska pääosassa olivat koirat ja kaikki mukana olivat ym-

Koronasuositukset oli otettu huomioon, suojautumiskeinoja kuten käsidesiä ja maskeja käytettiin viikonlopun aikana runsaasti.

märsivät koronatilanteen asettamat vaatimukset. Käsidesit ja maskit kuuluivat jokaisen mukanaolijan varustukseen. Perjantai-illan koirien esittely suoritettiin ulkona. Lauantai-illan jahti-illallisella oli huomioitu turvavälit ja noutopöydän sijaan ruoka tarjoiltiin pöytiin.

Lyhyet haut ja pitkän ajot

Koko Pohjois-Suomi oli saanut vaihtelevuudeltaan 5-40 cm paksuisen lumipeitteen lohkoa edeltävänä viikonvaihteena. Lapin, Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan koirilla oli mahdollisuus saada treeniä lumiolosuhteissa ennen Lohkon valintaa, mutta Keski-Pohjanmaan koirille lauantaan koepäivä oli kauden ensikosketus lumeen. Koemaastoissa lunta oli vaihtelevasti 10-20 cm. Pakkasta ensimmäisenä koepäivänä oli yhdestä viiteen astetta. Keli oli kuiva, aurinko paistoi ja olosuhteet maastoissa enteivät erinomaista tulostasoa.

Irtilaskuajaksi oli sovittu 8-8.30. Maasto-oppaat ja maastontuntevat tuomarit osasivat asiansa, koska ensimmäiset tiedot jäniksen ylösotoista tulivat jo muutaman minuutin koirien irti olon jälkeen. Kaiken kaikkiaan koirien ensimmäiset ylösotot olivat onnistuneita keskimääräisen hakuajan ollessa 33 minuuttia. Ajot sujuivat ja ensimmäisissä erissä nähtiin kaikkiaan 6 yli 100 minuutin ajoa. Toisen erän ylösotot sujuivat lähes ensimmäisen tapaan, mutta ajot jäivät hiukan aamueriä lyhyemmiksi. Ajoissaan vaihtokarvainen tai jo valkoiseksi

Räntäämun Paavon lauantaan ajojänis ei ollut vielä saanut lumelle täydellistä suojaväriä.

Kuva Erkki Juntti.

muuttunut jänis piilotteli tuomareiden silmiltä. Lauantaina jänishavainto saatiin keskimäärin joka 89. ajominuutti. Maastoissa oli rauhallista ja kohtuuttomilta häiriöiltä välttyttiin. Patopojan Ella, Meripojan Jura ja Hulivili kirjautti yli 85 pis-

teen tuloksen. Tulostasoltaan lauantai muodostui muutenkin erinomaiseksi; kuusi koirista ajoi AJOK-1 tuloksen ja neljä koirista kirjautti AJOK-2. Kaksi koirista jäi AJOK-0 tulokseen. Lehtikankaan Kikka sairastui, eikä se startannut sunnuntain koepäivään.

Kaksipäiväisen kokeen tapa

Sunnuntaiyönä siirryttiin talviaikaan, joten koirien irtilasku oli tuntia aiemmin. Keli oli lauantaan kaltainen. Osassa maastoissa oli suvikeli ja kosteutta lumen pinnassa. Haut olivat lauantaan hakuja pidemmät, mutta kaikki startanneet 11 koiraa saivat ajot molempiin eriin. Täysinä 120 minuutin ajoeria nähtiin kaikkiaan seitsemällä eri koiralla, ja Eräjätkän Härski, Räntäämun Paavo, Patopojan Ella ja Meripojan Jura tykittivät sellaisen molempiin ajoeriin. Jänishavaintoja saatiin keskimäärin joka 100. ajominuutti. Kohtuuttomia häiriöitä kirjattiin yhdessä ajoerässä, kun Hulivilin toisella ajoerällä vieras koira häiritsi ajoa 27 ajominuutin jälkeen. Hyvänä ylösottajana tunnetulla Hulivilillä ei ollut vaikeuksia saada toiselle erälle uusi ajettava 29 minuutin haun jälkeen.

Sunnuntain tulostasosta muodostui melkoinen. Kuusi koirista suoriutui yli 90 pisteen edestä neljän koiran ajaessa täydet 120 minuuttia molempiin ajoeriin. Piste-eroa näille saatiin ansiopisteillä. Komeimman pistepotin korjasi Eräjätkän Härski 97,00 pisteellään. Kaikkiaan yhdeksän koiran ajoi AJOK-1 tuloksen, yksi AJOK-2 ja yksi AJOK-3.

Viikonlopun aikana kaikilla koirilla oli mahdollisuus ja tuurillakin oli varmasti osansa; toisen koiran hyvä onni on aina toiselle koiralle huono onni. Parhaat koirat onnistuivat molempina päivinä erinomaisesti. Pohjan Lohkosta Kilpaan jat-

Olosuhteet maastoissa olivat lumiset ja erinomaiset tuloksentekoon.

kaville Patopojan Ellalle, Meripojan Juralle sekä Hulivilille vaadittiin molemmille koepäiville huippuonnistuminen, yli 85 pistettä. Kaksipäiväisen kokeen tapaan kilpailu ratkeaa toisena koepäivänä, mutta tällä kertaa lauantaan karkikoirien takaa sunnuntaina tuloksillaan karkitilat vieneet koirat Eräjätkän Härski ja Räntäämun Paavo eivät aivan yltäneet yhteistuloksissa Kilpapaikkoja hätyyttelemään.

Onnistuneet koetapahtumat kruunasi maistuvat täytekkukahvit!

Tulokset:

1.	Patopojan Ella om. Jaakko Ellala, Ii, P-P	89,25	+	96,25	=	185,50
2.	Meripojan Jura om. Kimmo Siuruainen, Rovaniemi, Lappi	87,79	+	95,25	=	183,04
3.	Hulivili om. Arto Rosenqvist, Oulainen, P-P	85,25	+	92,13	=	177,38
4.	Eräjätkän Härski om. Antti Haataja, Kajaani, Kainuu	79,21	+	97,00	=	176,21
5.	Räntäämun Paavo om. Tomi Koivisto, Kemi, Lappi	67,33	+	96,75	=	164,08
6.	Niittylän Rokki om. M. Koskela ja A. Honkimaa, Oulainen, P-P	71,42	+	90,38	=	161,80
7.	Ajolumen Veeti om. J. Siponen ja K. Juntti, Tornio, Lappi	78,13	+	82,21	=	160,34
8.	Kaikuvan Laava om. Reijo Heikura, Kuhmo, Kainuu	73,92	+	86,17	=	160,09
9.	Puskajussin Lini om. Pauli Sornikoski, Haapajärvi, K-P	70,38	+	70,25	=	143,63
10.	Hulakorven Konsta om. Timo Parkkila, Haapajärvi, K-P	47,75	+	84,17	=	131,92
11.	Vaarankylän Siru om. Markku Metsävainio, Kajaani, Kainuu	75,71	+	53,04	=	128,75
12.	Lehtikankaan Kikka om. Mika Rauhala, Haapajärvi, K-P	44,75	+	Luopui	=	44,75

80-vuotisjuhlakilpa koronan varjossa ja petojen pelossa Ella mestariksi poikkeusoloissa

Ajokuninkuus kruunasi Patopojan Ellan, om. Jaakko Ellala, li, huikean kilpailukauden. Kuninkaallisten kastissa pysyi myös etenkin upealla sunnuntain esityksellään hopean varmistanut edellisvuoden Ajokuningas Lillsand Berta, om. Krister Sundholm, Vexala. Pronssille kisaili varmoin ottein Meripojan Jura, om. Kimmo Siuruainen, Rovaniemi.

Korona ja sudet. Siinä nuo pari muuttujaa, jotka ajoivat Kilpa 2020:n isännät/emännät uuden äärelle. Keski-Pohjanmaan Ajokoirayhdistyksen riveistä valittu ottelutoimikunta oli puheenjohtajansa Petri Hynösen kipparoimana alustanut mestaruuskisaa vanhan reseptin mukaan. Homma oli raiteilla ja aikataulussa.

Sitten iski pandemia ja muutti kaiken. Hetken näytti jo siltä, että Kilpa jää tällä kertaa käymättä kuten sattuneesta syystä vuosina 1941-42. Tilanne selkiytyi, kun lupa saatiin ja kattavat ohjeet koronan varalle.

Järjestäjät osoittivat oivaa sopeutumiskykyä. Kääräisivät hihat ja hoitivat homman kotiin uudella riisutulla kaavalla. Se tarkoitti lähes kaikkien mahdollisten rönsyjen karsimista. Keskittymistä olennaiseen eli mahdollisimman hyvien olosuhteiden tarjoamiseen huippukoirille, jotka olivat raivanneet tiensä rodun kansalliseen mestaruusotteluun.

Paranivatko pidot, vai huononivatko, kun väki

väheni? Asialla on puolensa. Juhlatunnelma ehkä latistui, kun keskuspaikalle, Toholammille, Hirvikosken maaseutuhotelliin, voitiin ottaa vain ”vip-jengi”. Koirien omistajat, ryhmänjohtajat, ylituomari ja muut keskeisimmissä tehtävissä palvelleet. Ja kokonaista kaksi kutsuvierasta.

Alustavan ovensuukyselyn perusteella vaikutti siltä, että mukana olleet olivat tyytyväisiä kokeensa. Etunenässä toki menestyneet, joiden on aina helppo hymyillä, mutta yhtä lailla muutkin paikalla olleet ja tapahtumaa eri viestimistä seuranneet.

Kunniainnoinnin ja työn sankarin arvon sai maastomestari. Työvoiman lailla valtiovalan erityistä suojelua nauttivien susien käydessä yhä röyhkeämmiksi maastovalinnat elivät kalkkiviivoille asti. Seppo Korpelan jämerässä johdossa toimineet maastomiehet testasivat rauhoitettuja ruutuja ajokoirilla aktiivisesti torstaihin saakka. Lopulliset valinnat tehtiin tuoreimman tiedon valossa.

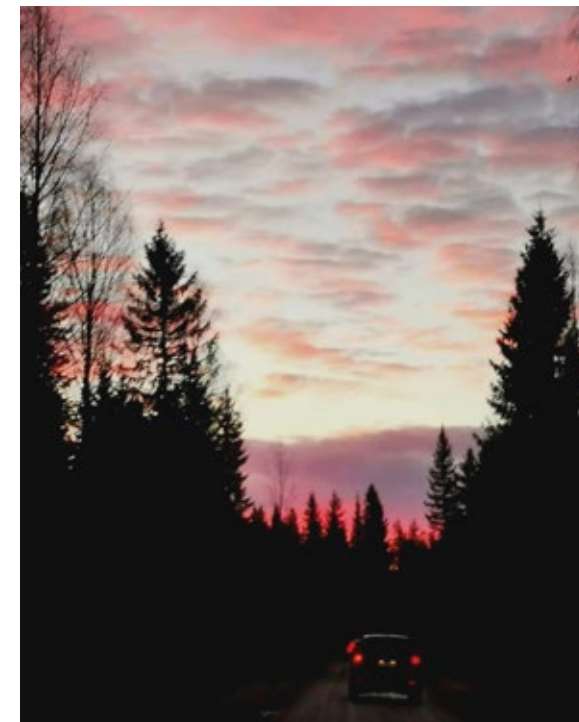
Esityö sai arvoisensa palkinnon. Koirat kiittivät hienoin tuloksin. Ja vain yksi maasto jouduttiin suihavainnon takia vaihtamaan sunnuntaiksi.

Tehokkaimmin oivalliset olosuhteet hyödynsi Jaakko Ellalan Patopojan Ella. Kahdeksanvuotias ”tolppakone” kampsesi itsensä kuninkaallisten kastiin nousemalla sunnuntain suorituksellaan avauspäivän pronssipallilta 80-vuotiskisan ykköseksi ja Ajokuningas 2020-viitan kantajaksi. Saman tien se kirkasti edellisvuoden harmillisen nelossijansa kiiltäväksi kullaksi ja kasvatti ykkössaaliinsa 25:een.

Upean paluun liki piikkiin teki myös viime vuoden hienoinen yllätysvoittaja Lillsand Berta. Krister Sundholmin suojatti säväytti toisen päivän täydellisyyttä hipovalla 97,25 pinnan ykkösellään. Se nosti vielä nuorehkon nartun Kilvan kakkoseksi ja sunnuntain voittoon. Bertan tuomareilta meinasivat superlatiivit käydä vähiin. Niin vaikuttuneita he olivat kokemastaan. Ansiopisteet 9.5, 9.5 ja 10 puhuvat puolestaan, samoin näköhavainnot ajettavasta: lauantaina 22, sunnuntaina 8.

Vakuuttavaa tulosvarmuutta esitti myös pronssisijan ottanut Kimmo Siuruaisen Meripojan Jura kahdella hienolla ykkösellään.

Kokonaisuutena Kilpa 2020 oli narttujen ja Pohjan lohkon juhlaa. Keulilla kaksi tyttökoiraa ja kaksi pohjoisen huippuajuria.

Vaikuttavan punainen aamurusko loi upean kontrastin pimeälle korvelle, jonne kuninkuuskisaan yltäneet isäntineen työntyivät lauantaina aamutui- maan avaamaan peliä.

Viiri salkoon, peli käyntiin

Hämärän hiivittyä jokilaaksoon ja viimeisen valonkajon sytyttyä taivaanrantaan näyttävän iltaruskon, puhallettiin Kilpa 2020 käyntiin Hirvikoskella. Puhaltajia ei tosin tällä kertaa kuultu livenä. COVID 19 oli riisunut fanfaarit lähes kaiken muun kuorituksen tavoin.

Asialliset hommat hoidettiin pikku porukalla. SAJ:n pj Tuomo Hänninen avasi kisat ottelutoimikunnan puheenjohtajan Petri Hynösen kumppanina. Kilvan viiri ja SKL:n lippu kiskottiin tuulta uhmaten salkoon. Koirat esiteltiin, keuhuttiin ja kuvattiin.

Ylituomari Erkki Kvist tuoreisti sääntökirjan pääkohdat paikalla olleille ryhmyille. Hän painotti haun arvostelussa tarkkailemaan kellon ohella koiran työskentelyn tehokkuutta. Eli pitkästäkin hausta voi perustellusti palkita hyvällä numerolla.

Maastomestari Seppo Korpela esitteli koeruudut. Ryhmät kasattiin ja tutustutettiin.

Ihmisaistein havainnoiden ja kokemuksen valossa aprikoiden avauspäivän olosuhteet vaikuttivat lu-

Koronan varjossa. Maskien kätöissä ottelun markkinoinnista vastannut Jarkko Ylesmäki (oik.) ja ylituomariyhmää luotsannut Timo Kalavainen.

paavilta. Alkuviikon epävakaus, myrskyä hiponeet tuulet ja rankahkot sateet, vaihtuivat perjantaina poutaan. Matalan jälkituuli jäi.

- Makia paljaan maan keli, arveli moni. Ja oli arvioineen oikeassa.

Tuuli viilensi plussakeliä

Iltaruskoakin upeampi aamurusko tervehti maastoihin matkaavia ryhmiä. Pieni vilu, jos sitä esiintyi, johtui tällä kertaa kisajännityksestä. Mittarit todistivat sen 7-9 plusasteella. Asiantuntijat päästettiin töihinsä ja tulosta alkoi tulla.

Pelin avasi Patopojan Ella laittamalla ensimmäisen pelikaverin liikekannalle 8 minuutin haulla. Ja jatkoa seurasi viipeettä: Puskajussin Jack 10 min. Lillsand Berta 16, Karkelon Ice Man Hitsi JR 18 min, Jamiskan Sulo 20, Meripojan Kamu 22. jne.

Tiedossa toki oli, että jäniskanta koemaastoissa on vähintään riittävä. Nopeat haut kertoivat myös olosuhteiden osuneen kohdalleen. Kevyesti kulkevat ajotkin. Joillakin aavemmilla paikoilla navakka tuuli häiritsi hieman. Muuten paljaan maan keliä olisi ollut paha petrata.

Toiselle erälle viima ehti kuivatella vanhenevaa yöjälkeä. Haut pitenivät hieman. Kaikki kandidaattit onnistuivat kuitenkin kaivamaan jalkeille myös kakkosjäniksen. Ajot sujuivat osajilta hyvin hie-
man kuivahtaneessakin kelissä

Kilvan vakiokalusteisiin kuuluva, tuplakuningas,

Kaksi kutsuvierasta

Ensimmäisen kisapäivän iltaperinteeseen kuuluva pikkutakkiosio oli tällä kertaa toisenlainen. 80-vuotisjuhlakokeen jahti-illallinen olisi normioloissa ollut juhlavampi tapahtuma puheineen ja kutsuvieraineen. Tänä koronan vaivaamana vuonna kutsuvieraita oli tasan kaksi (2), SAJ:n puheenjohtaja Tuomo Hänninen ja varapj. Viljo Pennanen.

Tervehdykset lohkoista ja Suomen Beaglejärjestöstä tuoneet toimivat Kilvassa tuomareina. Kennelliiton, Suomen Pystykorvajärjestön ja Suomen Harmaahirvikoirajärjestön muistamiset oli toimitettu kisapaikalle ennakolta.

Ylituomari Erkki Kvist summasi aloituspäivän ta-

pahtumat. Erityiskiitoksen järjestäjät saivat maastoista.

Järjestön puheenjohtaja Tuomo Hänninen antoi järjestäjille tunnustusta poikkeusoloissa järjestettyjen SAJ:n päätapahtumien – päänäytelyn ja Kilvan – luonnikkaasta läpiviennistä. Puheenjohtaja näki myös valoa susi-/koronatunnelin päässä. Se valo koostuu tänä vuon-

na tähän mennessä jo yli tuhannen suomenajokoiran pennun rekisteröinnistä ja yli 450 uudesta jäsenestä.

Terävänä tervehdysenä järjestöltä pj. luovutti ottelutoimikunnalle taistelijan puukon annettavaksi syksyn arvokokeissa erityisiä taistelijan ominaisuuksia osoittaneelle koirakolle.

Pitkämetsän Miran toinen omistaja Bo-Erik Långskog selosti kanahaukan iskemän, Miran ensimmäisen ajon jäniksen kiemuroita ylituomarin varamiehelle Keijo Hautakankaalle (vas.), Kilvan kutsuvieraille, järjestön varapuheenjohtaja Viljo Pennaselle ja puheenjohtaja Tuomo Hänniselle. Taustalla ylituomari Erkki Kvist.

nyt neljättä kertaa mestaruuskisassa ollut Meripojan Kamu, otti ensimmäisen päivän piikkipaikan sille lähes ”rutiinisuurituksella” 98,00. 10, 8, 10 ominaisuuksista kertoo kaiken.

Hienosti olivat äimät hatussa sen velipoika Jurala, 89,50 ja kakkossija. Ella oli kolmas, 86,54, Jamiskan Sulo neljäs 81,96, Kaspilanmäen Alma viides 80,67 ja Lillsand Berta kuudes, 75,17.

Kamu oli reilussa johdossa, mutta peli silti lajin arvaamattomuuden ansiosta täysin auki. Toki

Ajokuningas Patopojan Ella ja Jaakko Ellala.

On se kova

Veni vidi vici voisi tuore kuningas **Patopojan Ella** laushtaa keisari Caesaria lainaten. No, ehkä se tekee sen sitten, kun oppii koirankielen lisäksi suomen ja rahtusen latinaa. Oman hommansa eli jänisten siirtelyn se hallitsee. Lähes täydellisesti.

Kahdeksanvuotias käyttövalio, vuoden 2018 Mööpeleissä tähtivalioitunut, iiläisen **Jaakko Ellalan** suojatti vei kuluneena kisasyksynä voit-tajanottein lähes kaiken. Pohjois-Pohjanmaan kennelpiirin mestaruus lohkesi kahden päivän yhteistuloksella 186,67. Ensikumilla kisaillun Pohjan lohkon Ella klaarasi reilun pinnan pienemmällä voittotilillä 185,50. Tie viciin eli kuninkuuteen oli paalutettu kahdella älyttömän kovalla esityksellä.

Toholammille lähdettiin luottavaisin mielin. Ellalan usko Ellaan ei horjunut missään vaiheessa. Sitä vahvisti kokemuseräinen tieto siitä, että koiralle käy lumi ja paljas. Liki sadan pinnan tuloksia on kirjattu kummaltakin.

Toki tuuria täytyy olla, oltiinpa matkassa mil-laisilla värkeillä tahansa. Sen sanoi Ellan isäntä koirien esittelytilaisuudessa ja toivotti jokaiselle kilpakumppanille onnea ja menestystä.

Ellan kuninkuus oli luontainen jatke sen esi-tyksille. Upea ura sai huipennuksen, kun vuo-den 2019 Kilvan nelossija kirkastui kullaksi.

Aivan läpihuutojuttu ei Ajokuninkaan viitan hankkiminen sentään Ellalle ollut. Avauspäivän jälkeen se oli kolmantena pistein 86,54 hyvissä asemissa.

Sunnuntaina, kun kärkisijat lopullisesti jae-taan kovimpien kesken, Ella osoitti varmuuten-sa toisenkin päivän kolmossijalla, nyt pistein 92,04. Se varmisti kuninkuuden.

Koiran varmuudesta ja turnauskestävyydestä kertoo se, että sesse joutui keräämään sunnun-tain minuutit kolmella ajettavalla.

Kun itse on talostellut vuosikymmenet lähin-nä kotitarvekoiriksi luokiteltavien loppakorvien kanssa, tuntuu lähes epätodelliselta, että jokin yksilö voi olla noin hyvä. Kilvan kaksi vahvaa ykköstä kasvatti Ellan ykkösten määrän 25:een. Niistä 9 on yli 90 pisteen. Koira on selvästi all round eli pelittää paljaalla maalla ja lumella.

noiden kuuden ykkösen ajurin joukosta uskottiin kuninkaan ja kruununprinssien/-prinsessojen löytävän.

Tyyntyi ja pakastui hieman

Finaalipäiväksi keli muuttui. Tuuli tyyntyi aamu-yöstä, taivaankansi kirkastui ja pikkupakkasen pu-raisema maa vetäytyi kevyeen kohmeeseen.

Asiantuntijoiden askareita kelin muutos ajankoh- taan paremmin istuvaksi ei tuntunut hidastavan. Aamujänis joutui liikekannalle jokaisen kisakoiran kiusattavaksi. Salamahakuja toki oli vähemmän. Sukkelimmin yöjäljen selvitti Meripojan Kamu. 17 minuutin haku johti upeaan 100 minuutin ajoon, josta liki puolet sepelettiellä. Monien mielestä hom- ma vaikutti jo liki taputellulta.

Vaan ei ollutkaan. Usein etenkin kaksipäiväisissä otteluissa toisen päivän käsikirjoitusta joudutaan muokkaamaan uusiksi. Kamun triplakuninkuuden tavoittelu jäi loppupäästä hieman vajaaksi, kun ko- kenut konkari ei onnistunut nostamaan toista vie- terikinttua.

Peli oli auki, hanttikortit katsomatta. Kovimman kirin otti viimevuotinen yllätysvoittaja, ”lapsikunin- gas” Lillsand Berta. Tyyllilleen uskollisena se rävytti tauluun uskomattoman upean toisen päivän esityk- sen, josta tiliksi tuli 97,25 ja toisen päivän voitto.

Lähes samanlaisen näytön antoi Hulivili. Hieman alavireisesti sujuneen aloituspäivän jälkeen 96,88 ja sunnuntain kakkoseksi.

Meripojan Jura jatkoi varmoja esityksiään. 81,00 pinnaa vei uroksen päivän kuutokseksi. Hyvin pelit-

Hyvin pyyhkii. Terävä pää eli SAJ:n pj. Tuomo Hänninen ja ottelutoimikunnan pj. Petri Hynönen makkaratulilla.

tivät myös Mujunmaan Karu, 89,54, neljäs, ja Riita- soinnun RR Siru 83,00, viides.

Jännäksi meni. Patopojan Ella nosti aamun ekan 21 minuutissa. 35 minuutin ajo päättyi vakavasti häiritsevään esteeseen. Uusi haku tuotti tulosta 18 minuutissa ja jatkoksi 89 minuutin ajon. Kahdes- ta kappaleesta ynnätty täysi nosti nartun osakkeita kuninkuuspörssissä melkoisesti. Sen toinen eräs si- sälsi ratkaisun avaimet.

Toisen erän haku 35 minuuttia vei Ellan veik- kausten kärkeen. Eikä vuorenvarma jäniksenlii- kuttaja pettänyt nytkään. 103 minuuttia. Ja uusi kuninga(tar)s oli valmis viitoitettavaksi.

Bertan huikea nousu nosti viime vuoden voitta- jan hopealle. Pronssin nappasi Meripojan Jura ta- saisenvarmoilla esityksillään.

Kaksi koetta peräkkäisinä päivinä matkoineen, oudoissa oloissa yöpymisineen ja outoine ympä- ristöineen on osallistujilleen rankka testi. Kisaväsy- mys yhdessä jo laimenneen yöjäljen hajun kanssa saattoi olla osasy siihen, että neljä koiraa ei sun- nuntaina saanut jalkeille toista jänistä.

Loppusessiossa ottelutoimikunnan pj. Petri Hy- vönen kiitti kaikkia Kilpa2020:n onnistuneen lä- piviemisen varmistamiseen osallistuneita. Ylituo- maripari Erkki Kvist ja Keijo Hautakangas saivat paikallisia syömäpuolen tuotteita kotiin vietäviksi.

Palkinnot jaettiin. Ella julistettiin uudeksi kunin- kaaksi ja viitoitettiin. Ja Kilpa 2020 oli sitä myötä paketissa.

Maastomestari Seppo Korpela.

Tanssit susien kanssa

Mahdollisimman tasapuolisten olosuhteiden tar- joaminen jokaiselle Kilpaan asti yltäneelle oli maas- toimestari **Seppo Korpelan** mukaan koeruutujen hankinnan ja tiedustelun lähtökohta. Pyrittiin sii- hen, ettei listaa tarkastellen voi ennakolta päätellä, missä maastossa kisamenestys kortteeraa.

Pyrkimystä tasapuolisuuteen avitti tällä kertaa kelien ja säiden haltija. ”Normivuonna” tähän ai- kaan näillä tasamailla vallitsee eu- rotalvi eli sekalaiset sääolot: vettä, röntää, lunta, loskaa, karppaa... ja vaikka mitä. Nyt oli kaikissa maissa selkeä paljaan maan keli. Ja aloituspäivänä lämmintä kuin joskus juhannuksena.

Varsinaiseksi tanssiksi susien kanssa maastomestarin toimeksi- annon muuttivat työvoiman lailla valtion erityistä suojelua nauttivat pedot. Maastoja testattiin ajatta- malla ja levittämällä samalla nii- hin ihmisen hajua. Siihen sudet näyttävät tosin viimeaikoina häi- rinnän puuttuessa tottuneen.

Lopulliseen valintaan asti jat- kuneilla testauksilla saatiin käyt- töön tuorein mahdollinen tieto.

- Esimerkiksi Haapajärven hyvät maastot jouduttiin sijoittamaan nauhaksi joen eteläpuolelle. Poh- joispuolta terrorisoi neljän suden lauma, joka on erikoistunut met- sästyskoirien tappamiseen, ker- too itsekin oman jahtikaverinsa muutama vuosi sitten susille me- nettänyt Korpela.

Joitakin satelliitteja pyörii muu- allakin. Siitä saatiin näyttöä, kun näköhavainto susiparista pakotti siirtämään Levonperän koiran

sunnuntaiksi varamaastoon.

Maastomestari esikuntineen – Iikka Hoikka, Esa Hirvinen, Teemu Väyrynen, Kimmo Virkkala ja Aimo Koskinen - nappasi projektistaan täydet pin- nat. Jäniksiä oli jokaisessa maassa vähintään riittä- västi.

Koirat kiittivät lyhyillä hauilla ja pitkillä ajoilla. Kuusi ykköstä kumpanakin päivänä oli paras tun- nustus.

Voittajia kaikki tyyntä

Sunnuntain minitourilla kisamaastoihin ensimmäiseksi kohteeksi valikoitui Potinoja Kalajoen Himangalla. Omia taskuja tutumpi maa, jossa sen lievästä ahtaudestaan huolimatta on vedetty usein ajoviivaa urakalla tai kuunneltu erämiehen musiikkia livenä muuten vaan. Katseltu pupujussia tiukasti silmiin, kuumennettu kahvivettä ja kärvennetty kyrsää.

Arpa oli heittänyt Potinojalle seniori-ikäisen Karkelon Ice Man Hitsi JR:n, jonka nimen turhaan lausumisen jälkeen kieltä oikoessa mieleen muljaltivat muinaiset hienot ja napakat suomen-ajokoirauroksen nimet. Kuten Haku, Ajo, Raiku, Rami, Remu, Isku, Oiva... ja Erkki.

JR:n haku oli vielä loppupäästä hieman auki. Hötkyilyvuotensa jo jokunen ajast'aika sitten ohittanut kilpalainen eteni vakaasti maaliin. Ajo pärähti aivan kylän peltovainion reunasta. Miellessä käväisi jo kauhukuva tielle säntäävästä eurojäniksestä. Pian uhka hälveni, kun ajettava lähti metsäläisten tutulle lenkille.

Aivan nappiin ei JR:n toisen päivän aloitus mennyt. Haku 63 ja ajo 67 minuuttia. Tasaista työtä. Eka ajo jäi kuitenkin seniorin toisen kisapäivän ainokaiseksi. Valitettavasti.

Matkalla seuraavaan maastoon, Sievin Polesseen, mietin, mikä sytyttää tähän touhuun palon, jota vuodetkaan eivät saa hiipumaan. Jotain outoa tässä on...

Jännää oli jälleen tiedossa. Lauantaina johtoon jyrännyt, tuplakunkku Meripojan Kamu oli aloittanut neljännen Kilpansa sunnuntain upealla sataminuuttisella. Kutakuinkin puolet ajasta ajopupu oli pyöriskellyt sepelitiellä. Suoritus oli vakuuttanut ja herkistänyt tuomarit. Ääneen sitä ei sanottu, mutta takaraivoissa se ajatus eli. Eli jos Kamu nostaa toisen jänönsä, saattaa homma olla paketissa.

Jännitys tiivistyi. Kello kävi, eikä Hakulista näkynyt. Hakulinen tarkoittaa tässä kontekstissa ajon alkukiljaisua. Ja niinhän siinä sitten pääsi käymään. Triplakuninkuus jäi vartin verran auki, kun toinen jänis jäi jatkamaan päiväunia.

Toisen pääroolin tekijä Mujunmaan Karun ajojanis. Kuva Mirja Päivärinne.

Seuraavaan maastoon sompailtaessa mietin, mitä tunteiden vuoristorataa omalla koiralla kisaileminen yleensä ja erityisesti huipputasolla tarjoaa. Niin lähellä, mutta niin kaukana. Täydellinen onnistuminen niin pienestä kii. Kuin yhden taakse jäänyt päävoitto bingossa tai lotossa.

Kolmannessa maassa Rättyässä, jonne Levonperän koiria oli hukkien (susi) takia sunnuntaiksi siirretty, kärysi kitulias nuotio ja äijät sen ympärillä. Metsätuuli Tuima oli siellä kyydinyt ensimmäistään 56 minuuttia. Toinen haku oli käynnissä, koiralla yökäryt nenässä. 99 minuutin kohdalla ajohaukku kertoi kakkosen olevan ”jalkapeellä”. Kuunneltiin muutama hetki tasaisen tuntuista vientiä. Ajosta kehkeytyi minuuttien suhteen lähes ensimmäisen kopio: 57 minuuttia.

Paluumatkalla mietin kaikkia niitä hienoja koiria, jotka ovat raivanneet tiensä mestaruusoteluun. Kaikki ovat voittajia, vaikkei paras onnistuminen osuisikaan arvo-otteluun.

Entisen, kuumahkon ajokoirahenkilön suojatti oli onnistunut epäonnistumaan tärkeissä kisoissa. Omistaja tuskaili, että eihän se muuten mitään, mutta ”ko oli niin tärkeät kisat”. Kaveri siihen, että muistitikos painottaa tuota seikkaa sille koiralle.

Tuskin se sesse tietää, milloin on kyseessä jahti, kyläkisas tai kuninkuuskilpa. Vai tietääkö sittenkin: tuoksuuko isännän jännitys erilaiselta eri tilanteissa?

Ylituomari Erkki Kvist, Ajokuningas 2020 Patopojan Ella, omistaja Jaakko Ellala ja avustava ylituomari Keijo Hautakangas.

Olisiko opiksi otettavaa?

Susien seassa, koronan keskellä käyty Kilpa 2020 oli toisenlainen. Oli pakko sopeutua ja soveltaa. Homma hoitui, kun keskityttiin olennaiseen. Mahdollisimman tasapuolisten ja turvallisten olosuhteiden tarjoamiseen tasavallan huippuajureille kuninkuus-kisaan.

Mukana olleesta ydinjoukosta useimmat olivat kokemaansa tyytyväisiä. Järjestön puheenjohtaja **Tuomo Hänninen** kehuskeli kisamaastoja, joista reppuun saatiin kumpanakin päivänä 6 ykköstä ja nippu muita hyviä tuloksia. Ja hyvä fiilis hienoista onnistumisista.

Järjestelyjä johtanut ottelutoimikunnan puheenjohtaja **Petri Hynönen** oli huojentunut töitä teettäneen maastoruljanssin ohella siitä, että kisat saatiin kunnialla läpi. Välillä kun näytti jopa siltä, että tulossa olisi ollut jopa välivuosi. Näillä tiedoin näyttää myös siltä, että varotoimet purivat, eikä keskuspaikasta päässyt syntymään ”koronabaaria”

Hirvikosken maaseutuhotelli Toholammilla sai taas tunnustusta osaavana koirakisojen palveluntarjoajana. Sijainti maastojen suhteen keskeisellä, luonnonkauniilla paikalla on asialle eduksi. Samoin kokemus, jota yritykselle on valtakunnallisten koirakisojen myötä kertynyt jo merkittävä määrä.

Ottelutk:n pj Hynösen mukaan paikan ”koira-siipi” tarjoaa osallistujille keskittymisrauhan, kun muu porukka pyörii hotellin puolella.

Kuninkuus-kisan tapahtumat välitettiin meille sivusta seuranneille modernien väylien kautta. Live-seurantaa suoraan maastoista ei tällä kertaa ollut. Minuuttiseuranta pelitti hyvin. Kuvaa, liikkuvaa ja stilliä, puski tuutin täydeltä. Kärryillä pysyttiin. Live-striimausten puuroutunut ääni oli ainoa seikka, joka hieman häiritsi. Ottelun sihteerit **Mirja Päivärinne ja Toni Pajander** tekivät tiiviitä päiviä. Ammattitaitoista tukea tarjosi toimittaja **Erja Pekkala** mm. napakoiden videohaastattelupätkien muodossa.

Voisiko näistä poikkeusolojen järjestelyistä saada vinkkejä jatkoon, kun/jos kisat joskus päästään käymään ns. normaalioloissa?

Ehkäpä tätä olennaiseen keskittymistä kannattaisi miettiä soveltuvin osin jatkossakin. Seuraajan elämystä parantaisi se, että kisapäivinä maastoista tuleva aineisto editoitaisiin ja järjesteltäisiin kronologisesti eteneväksi tarinaksi.

Olisiko syytä miettiä jonkinlaisen ”tuottajan” pes-taamista tähän savottaan?

	A	B	C	D	E
1	Kilpa 2020 Jänishavainnot				
2					
3	Koira	La	Su	Ajomin	Ajomin/havainto
4	Meripojan Kamu	9	1	340	34
5	Meripojan Jura	4	1	414	83
6	Patopoja Ella	10	2	434	36
7	Jamiskan Sulo	6	3	317	35
8	Kaspilanmäen Alma	2	2	365	91
9	Lillsand Berta	22	8	406	14
10	Pitkämetsän Mira	2	0	255	128
11	Mujunmaan Karu	5	1	379	63
12	Puskajussin Jack	5	0	241	48
13	Metsätuuli Tuima	4	3	265	38
14	Riitasoinnun RR Siru	2	2	323	81
15	Hulivili	6	3	294	33
16	Karkelon Ice Man Hitsi Jr	3	1	150	38
17					
18	Yhteensä	80	27	4183	39
19					
20					

Kelpaako jahtiin?

Onko koekoirasta minuuttien metsästyksen ohella pyyntikoiraksi? Oheinen **Mika Elglandin** laatima taulukko valaisee asiaa ainakin tämänkertaisten kilvan-kävijöiden osalta. Kahtena kispäivänä jänishavaintoja kertyi 107.

Jokaisella on oikeus omaan mielipiteeseensä. Tuota taulukkoa tarkastellen näyttäisi siltä, että repuntäytettä olisi voinut ainakin yrittää kaikilta mestaruuden havittelijoilta. Melkoinen saalis. Toki yhden jäniksen voi ampua vain kerran...

Kilpa 2020 tulokset

SIJ.	KOIRA Omistaja	LOH-KO	PV.	HAKU 1	HAKU 2	AJO 1	AJO 2	HAKU	HAUK-KU	AJO-TAITO	HLÖ	ALÖ	PIST.	YHT.
1.	PATOPOJAN ELLA Jaakko Ellala	POHJA	LA	8	26	96	115	10	8,25	6,75	0	0	86,54	178,58
		SU	39	35	120	103	10	8,25	8,75	0	0	0	92,04	
2.	LILLSAND BERTA Krister Sundholm	M-19	LA	16	52	89	83	10	8,25	6,75	0	0	75,17	172,42
		SU	34	73	114	120	9,5	9,5	10	0	0	0	97,25	
3.	MERIPOJAN JURA Kimmo Siuruainen	POHJA	LA	48	118	120	102	10	6,5	8,25	0	0	89,50	170,50
		SU	53	22	86	106	10	6,75	8,25	0	0	0	81,00	
4.	MUJUNMAAN KARU Jorma ja Markku Kälvinmäki	ITÄ	LA	113	10	114	42	8,25	6,75	5,5	0	0	66,00	155,54
		SU	79	80	103	120	8,75	7,5	8,25	0	0	0	89,54	
5.	MERIPOJAN KAMU Jukka Leppäniemi	LÄNSI	LA	22	61	120	120	10	8	10	0	0	98,00	149,17
		SU	17	223	100	-	6	7	9	0	0	0	51,17	
6.	KASPILANMÄEN ALMA Sauli Toimela	ITÄ	LA	199	20	98	104	8,5	6,25	7	0	0	80,67	148,46
		SU	99	59	78	85	8,25	8	6	2	0	0	67,79	
7.	JAMISKAN SULO Joona Raappana	ETELÄ	LA	20	30	112	85	10	7,75	6,75	0	0	81,96	138,96
		SU	119	121	120	-	5	9	8	0	0	0	57,00	
8.	RIITASOINNUN RR SIRU Esa Kujanpää ja Kai Kangasmäki	ITÄ	LA	77	155	33	86	6,5	6	4,75	1	0	50,96	133,96
		SU	22	41	120	84	9,5	6,5	7,5	0	0	0	83,00	
9.	HULIVILI Arto Rosenqvist	POHJA	LA	81	75+84	50	13	6,5	7,25	3	0	0	35,13	132,01
		SU	66	22	120	111	10	10	10	0	0	0	96,88	
10.	PITKÄMETSÄN MIRA Bo-Erik Långskog	LÄNSI	LA	42	80	94	71	9,5	6,5	6	0	0	70,13	115,13
		SU	135	105	90	-	5,75	7	6	0	0	0	45,00	
11.	METSÄTUULI TUIMA Tuomo Tuomola	ETELÄ	LA	28	149	70	82	8,25	4,75	4,25	0	0	61,58	111,04
		SU	40	99	56	57	8,75	4,75	3	0	0	0	49,46	
12.	PUSKAJUSSIN JACK John-Erik Jussila	LÄNSI	LA	10	30	112	35	10	6	5,25	0	0	64,13	64,13
		SU	77	144	94	-	5	8	7	10	0	0	Sulj.	
13.	KARKELON ICE MAN HITSI JR Viljo Rouvinen	ETELÄ	LA	18	111	83	-	5,5	6	5,5	0	0	Luop.	36,04
		SU	63	177	67	-	5,5	7	4	0	0	0	36,04	

Viirin lasku - Terho Hotakainen, Petri Hynönen ja Jari Vaarila.

Tukijat

sasta®

LÄHITAPIOLA
Pohjoinen

HUND O JAKTAB
Kranvägen 1, HAPARANDA
Tel. 0922-616 95, 070-654 96 05
www.hundochjakt.se

FINN SPRING

BRIJA Knives
FINLAND

Metsä

1. Patopojan Ella.

2. Lillsand Berta.

3. Meripojan Jura.

4. Mijunmaan Karu.

5. Meripojan Kamu.

6. Kaspilanmäen Alma.

7. Jamiskan Sulo.

8. Riitasoinnun RR Siru.

9. Hulivili.

10. Pitkämetsän Mira.

11. Metsätuuli Tuima.

12. Puskajussin Jack.

13. Karkelon Ice Man Hitsi Jr.

Leijona-ajot Ruokolahdella 1.11.2020

Järjestyksessään yhdeksännet Leijona-ajot järjestettiin Ruokolahdella, keskuspaikkana toimi Joutsenon työväentalo.

Mukaan oli ilmoittautunut 12 suomenajokoira kilpailemaan Etelä-Karjalan mahtaviin maastoihin. Ylituomarina toimi Jari Kattelus ja sihteerinä Emmi Nakari ja järjestelyt vahvalla ammattitaidolla hoitelivat Jorma Suuronen, Harri Myöhänen sekä Jyrki Laitinen sekä Hannu Huurinainen.

Koe sujui hyvässä hengessä ja koirien tulokset olivat selvillä alkuillasta.

1. Koivukulman Go Go –Nella, om. Mika Rajala	78,29p
2. Rajarintalan Gaby, om. Pekka Kuosmanen	75,04p
3. Sissi, om. Einari ja Suvi Kapiainen	68,50p
4. Honkasuoran Otto, om. Jari ja Joonas Hämäläinen	53,92p
5. Mälikallion Lila, om. Martti Heikkilä	51,25p
6. Rajarintalan Roope, om. Markku Kosunen	45,58p
7. Kalliolan Lissu, om. Liisa Miettinen	45,50p
8. Taikavuoren Solttu, om. Janne Wirkkala	41,67p
9. Tulinuolen Heku, om. Pertti Häkli	36,54p
10. Ranniston Kaisa, om. Jari Takanen	29,08p
11. Myllyjoensuun Viki, om. Matti Mikkonen	23,83p
12. Ärjätuvan Jippu, om. Juha Rask	3,00p

Korona asiat otettu huomioon.

Voittaja Koivukulman Go Go-Nella, Mika Raja.

KV-Pässikoe

Korona mietitytti kovasti myös Kainuussa, voidaanko perinteinen KV-Pässikoe järjestää tänä vuonna? Useimmat kokeet oli kuitenkin muualla ympäri Suomenniemeä jo peruttuna... Koe pidettiin eikä maailmanlaajuisen epidemian jälkipyykkiä ole onneksi tarvinnut pestä kokeen tiimoilta.

Kokeen erinomaisena keskuspaikkana toimi jälleen kerran hotelli Tulikettu. Kokeeseen osallistui 24 koirakkoa ympäri Suomea. Kokeen ylituomariksi oli kutsuttu Pentti Koskinen Pohjois-Karjalasta, sihteerinä toimi Saija Kaipainen. Kokeen tulostaso muodostui jälleen kerran erinomaiseksi: 18 koiraa ajoi tuloksen, joista 10 koiraa ajoi ykkösen tarpeet kasaan. Kokeen voitti n. Furumossens Snorkfröken 92,67p(CACIT) om. Kari Niskanen, Kuusa. Toiseksi tuli Kainuun oma edustaja Eräjätjän Härski 88,79p (VARA-CACIT) om. Antti Haataja Kajaani.

Koira, omistaja	Haku 1	Haku 2	Ajo 1	Ajo 2	Haku	Haukku	Ajo-taito	Haku-löyisyys	Ajo-löyisyys	Pisteet	Sijoitus
51/2 FI56602/17 Furumossens Snorkfröken, Kari Niskanen	73	24	120	100	10	9	9.5	0	0	92,67	1
51/1 FI42596/14 Eräjätjän Härski, Antti Haataja	100	8	103	120	8.5	6.75	8.5	0	0	88,79	2
51/2 FI28096/17 Savukallion Siru, Vilho ja Ismo Rautiainen	1	11	120	91	10	8	7.5	0	0	87,04	3
51/1 FI26319/15 Tuomaalan Kössi, Ari Heinonen	33	24	109	115	9	6.25	7.5	2.5	0	85,58	4
51/2 FI13179/17 Luolavaaran Isla, Jani Kyllönen	114	33	89	116	8.5	7.75	8	0	0	84,04	5
51/1 FI27097/16 Korpikieijun Into, Heikki Jokinen	30	71	83	110	9.5	9	9	0	0	83,79	6
51/2 FI48065/15 Jäniksenhaukun Viola, Esa Turpeinen, Jarmo Turunen ja Laila Turunen	44	65	120	74	9.5	7	7.5	0	0	80,58	7
51/2 FI33599/18 Arpan Pyry, Keijo Leppänen	19	33	96	90	10	8.25	7.25	0	0	79,75	8
51/1 FI42163/09 Karkelon Säkä, Tarmo Eskola	38	91	73	107	9.5	8.25	7	0	0	77,25	9
51/2 FI51764/16 Arialin Peni, Henri Hentilä	8	41	112	65	10	8.5	6.5	0	0	76,63	10

Tulokset tarkemmin: https://koiratietokanta.fi/ajokoetulokset/Sotkamo_20201107.htm

Eestinajokoirien mestaruuskisoissa nuoruus oli valttia

Tulipuun Moskusta Ajomestari 2020

Ajomestari 2020 Tulipuun Mosku, koiranohjaaja Heidi Korhonen ja omistaja Markku Törrö.

Eestinajokoirien mestaruuskilpailu järjestettiin 11:n kerran heti marraskuun alussa Tervossa. Koepaikalle U.H.Rantaan oli saapunut seitsämän koiraa omistajineen kamppailemaan lajin mestaruudesta ja Ajomestarin tittelistä, mukaan lukien mestaruutta puolustava koir.

Ajomestari- kilpailu on Suomen Kennelliiton vuonna 2014 hyväksymä valtakunnallinen mestaruusottelu eestinajokoirille. Eestinajokoirien koesuoritus arvostellaan BEAJ- sääntöjen mukaan ja osallistumisoikeus mestaruuskilpailuun onkin ensisijaisesti BEAJ1- tuloksen kuluvalle koekaudella ajaneilla. Sen jälkeen osallistumisoikeus BEAJ2- tuloksen kuluvalle kaudella ajaneilla ja niin edelleen. Tarvittaessa tarkastellaan myös edellisen kauden ykkösen ajaneita. Rodun pienuudesta johtuen mestaruusotteluun ei siis ole suomenajokoirapuolelta tuttuja karsintoja. Vertailun vuoksi rodun tilannetta valottamaan kerrottakoon, että vuonna 2019 eestiläisiä rekisteröitiin Suomeen 27 yksilöä kun suomenajokoirilla vastaava luku oli 1046 (Koiranet).

Kilpailu avattiin perjantai iltana kilpailun puheenjohtajan Jouko Miettisen tervetulo- ja puheella sekä Pohjois-Karjalasta kutsutun ylituomari Asta Riepon puheenvuorolla, koirat omistajineen esiteltiin ja kuvattiin. Iloinen yhteishenki täytti ympäristön ja Jari ja Eila Palviaisen järjestämää jahti-illallista nautittiin naurunremakan saattelemana. Mukaan kisaan oli lähdetty aina Hyvinkäältä sekä Kemistä asti.

Lauantaina päästiin itse asiaan eli maastoihin. Öinen, ravakasti puhallellut tuuli oli onneksi tyyntynyt ja lämpötila huiteli reippaasti plussan puolella. Allekirjoittanut hyppäsi ylituomarin kyytiin ja matka ensimmäiseen maastoon käynnistyi. Ruskapolun Unnan maastossa oli haku käynnissä, mutta ajoa ei vielä tämän vierailun aikana päästy kuulemaan. Xantran Matami Mimmin maastoon saapuessa alkoi ensimmäinen erä olla täysi, siellä oli jo ajettukin. Kolmantena ja viimeisenä maastona kierrettiin kisan kuopuksen, 2- vuotiaan Mansikkaloukon Pelle Pelottoman työskentelyä seuraamaan. Koiraa oli otettu juuri ajosta kiinni

ja toinen erä pääsi käyntiin - 20 minuuttia erän alusta alkoi toinen ajo eli päästiinpä hyvinkin ajoa kuulemaan!

Lopputuloksia päästiin julistamaan illan tummuessa. Oli yllättävää, että mukana oli paljon nuoria koiria. Toisaalta mestaruutta puolusti 9-vuotias kaksinkertainen ajomestari Talaspuron Topi. Tässä kisassa nuoret kohtasivat kokeneempansa, mutta tällä kertaa tulokkaat veivät voiton. Vuoden 2020 Ajomestariksi loimitettiin Tulipuun Mosku (s. 2017), jonka ohjaajana toimi Heidi Korhonen. Lisäksi Mosku palkittiin myös 'Ajettava nähty useiten' palkinnolla. Toiseksi ylsi vain neljän sadasosan erolla Mansikkaloukon Pelle Peloton (s. 2018), joka palkittiin myös parhaana nuorena koirana. Kolmanneksi itsensä ajoi narttu Xantran Matami Mimmi (s. 2016). Epäonnistimman koiran lohdutuspalkinto ojennettiin Talaspuron Topille, jonka kohtaloksi oli tulla suljetuksi. Dramaattisilta ja jännittäviltä käänteiltä ei siis tässäkään kisassa välttytty. Kilpailu käytiin kuitenkin loppuun asti reilusti ja hyvässä hengessä.

Paljon onnea Ajomestari 2020 Tulipuun Mosku ja taustajoukot!

**Pääsponsoreina Ajomestari 2020 kilpailussa:
Tracker, Jahti&Vahti ja Valtra.**

Lopputulokset:

1. Ajomestari 2020 u. Tulipuun Mosku om. Markku Törrö	55,25
2. Paras nuori koiru. Mansikkaloukon Pelle Peloton om. Martti Lampela	55,21
3. n. Xantran Matami Mimmi om. Jalo Härkönen	32,38
4. n. Ruskapolun Unna om. Markku Törrö	25,67
5. n. Tulipuun Doris om. Pekka Tuomi	5,00
6. n. Riistarovan Miina om. Kati Halonen	4,00
- u. Talaspuron Topi om. Esko Vattulainen	sulj.

Mansikkaloukon Pelle Peloton starttaamassa toiseen erään.

Koiranomistajia ja tuomareita lopputuloksia odottelemassa.

Nuorten oma ajokoe Punttisilmässä 14.10.2020

Jerry Ahola kertoi voittonsa jälkeen, että liris on kovapäinen ja kova ajamaan jänistä. Itseään Jerryä oli aamulla kovasti jännittänyt, miten heille kokeessa käy. Kuvassa mukana myös Jerryyn ukki Heikki Hartikainen, ylituomari Jouni sekä koetoimikunnan puheenjohtaja Matti Karppinen.

Pohjois-Savon Ajokoirayhdistyksen hallitus päätti jo alkuvuodesta 2020 järjestää nuorille ikioman ajokokeen, koe olisi yhdistyksessä ensimmäinen nuorten oma ajokoe. Hallituksen kokouksessa määriteltiin ohjeet kokeeseen osallistumisesta siten, että kynnyksellä olisi mahdollisimman matala ja avuksi piti saada myös nuorten kotiväkeäkin. Osallistuvan nuoren tulisi olla kilpailukoiran omistaja/osaomistaja tai koiran omistajan perheenjäsen. Nuoren iäksi määriteltiin alle 18 vuotta sekä toiveena mielellään yhdistyksen nuorisojäsenyys. Etusijalla joku SAJ:n roduista. Kokeesta emme perineet osallistumismaksua ja pääpalkinnoksi lahjoitimme Tracker-tutkan. Hallitus päät-

ti tuolloin myös, että se avustaa tarvittaessa palkintotuomarien ja kuljetusavun etsimisessä. Koe anottiin syyslomaviikon keskiviikolle. Sovittiin, että järjestelyistä vastaa yhdistyksen nuoris- ja koetoimikunta.

Miten koe otetaan nuorten keskuudessa vastaan?

Hallituksessa jännitettiin, miten koe otetaan nuorten keskuudessa vastaan, vielä pariviikkoa ennen koetta ei montakaan ilmoittautumista oltu vielä saatu. Iloksenne mukaan ilmoittautui kuitenkin yhdeksän koirakkoa, joista yksi joutui perumaan osallistumisensa. Määrä oli mielestämme erin-

omainen. Pohjois-Savon Ajokoirayhdistys on panostanut nuoriin viime vuosina eri tavoin. Mm. yhdistys ei peri alle 18-vuotialta nuorisojäseniltään jäsenmaksua, myös jäsentenvälisissä jäniksen- sekä ketunajokokeissa mukana on Nuorten Sarja.

H-hetki koululaisten syyslomaviikolla

Koe järjestettiin koululaisten syyslomaviikolla keskiviikkona 14.10. Ylituomariksi olimme kutsuneet nuorekkaan Jouni Remeksen Kainuusta. Jouni olikin hyvin oivaltanut nuorten kokeen ajatuksen ja ottanut mukaansa omaa jälkikasvuaan, Emman ja Oton.

Kokeen aloitus pidettiin päärakennuksen terassilla noudattaen turvaohjeita.

Aamulla kukonlaulun aikaan alkoi Punttisiilmään saapua nuoria koirineen ja huoltajineen virkeänä ja hiukan jännittyneenä näköisinä, kuten asiaan kuuluu, ilmassa oli suuren juhlan tuntoa. Tuomarikortit ja koirien rokotukset tarkastettiin ensimmäiseksi päärakennuksen terassilla, jossa myös tarjottiin aamupalaa. Koetoimikunnan puheenjohtaja Matti Karppinen avasi koetapahtuman, hän esitteli nuorille ylituomarin ja kertoi kokeeseen liittyviä asioita. Tämän jälkeen Matti antoi puheenvuoron ylituomari Jounille, joka kertoi nuorille leppoisasti mutta jämäkästi koesäännöistä ja ohjeista. Sovittiin, että koirat saa laskea irti aikaisintaan 7.45. Järjestelyvastavat ohjeistivat tarkasti, miten tulee toimia

koronaviruksen leviämisen estämiseksi. Tulijat pyydettiin päivän aikana käyttämään useaan kertaan käsidesiä ja huolehtimaan turvaväleistä. Kokeen aloitus pidettiin kokonaisuudessaan ulkona, päärakennuksen terassilla. Seuraavaksi koirakot arvottiin maastoihin siten, että nuoret toivat koiransa rekisteripaperin ylituomarille, samalla ne nostivat maastokuoren satunnaisessa järjestyksessä. Kuoresta löytyi maastonnimi ja maastokortit. Koirat kirjattiin muistiin maastotaulukkoon, johon palkintotuomarit oli sijoitettu aiemmin viikolla. Tämän jälkeen tarkastettiin, ettei ryhmissä ollut jäävyksiä. Nuorisotoimikunnan puheenjohtaja Sami-Severi Laukkanen esitteli koeryhmiä, Samin tehtävänä oli myös toimia kokeen sihteerinä. Suvi Tikkanen, kyökivastaavana oli pakannut ryhmille mukaan grillimakkaraa, joita toivottiin paistettavan nuorien kanssa koemaastoissa. Alkuseremonioiden jälkeen toivotettiin ryhmille mukavaa koepäivää ja koirille pitkiä ajoja. Tämän jälkeen suunnattiin aamuhämärästä huolimatta maastoihin.

Ylituomariryhmä suuntasi Lapinlahden maastoihin

Aamukahvittelun jälkeen ylituomariryhmä suuntasi Lapinlahdella sijaitseviin maastoihin. Ensimmäisessä maastossa koekoirana oli Ajotaiturin Sävel. Hetken odottelun jälkeen alkoikin Sävel ajamaan kiivaasti jänistä, jonka ajo eteni kuulumattomiin, mutta jonkin ajan kuluttua saapuikin ryhmän kuultavaksi. Tuomareina Sävelellä toimivat Olavi Jääskeläinen ja Harri Mustonen. Koiranohjaajana toiminut Iiro Säisä ja Harri Mustonen seurasivat koiran ajoa maastossa. Isä Ari Säisä ja Olavi Jääskeläinen tavattiin sovitusti läheisen maantien varrella.

Toinen koeryhmä oli Viitamäessä ja koirana oli Ajotaiturin Kajo. Ylituomariryhmä kuuli Kajon ajoa, mutta koeryhmää he eivät tavanneet. Kajoa ohjasivat Sakke ja Henri Säisä ja tuomareina olivat Pekka Heikkinen ja Jorma Korhonen. Ylituomariryhmä päätti jäädä maastossa olleelle laavulle makkaranpaistoon, kahville sekä mehulle. Jutut keskittyivät mihinkäs muualle kuin ajokoiriin ja kokeen tapahtumiin. Ryhmän mukana päivän olleet nuoret Emma ja Otto nauttivat makkaranpaistosta niin kuin myös me entiset nuoretkin.

Ylituomarina toimi Jouni Remes Sotkamosta, hän saapui Punttisilimään oman nuorisensa Emman ja Oton kanssa, nuoriso oli ylituomariryhmän mukana maastossa.

Viimeiseksi vierailtiin Kirman maastossa, jossa koirana oli Velmu ohjaajana Atte Leppänen isänsä Antin kanssa. Koira oli ottanut ajon aikaisemmin, mutta tuomariryhmän saapuessa oli jänö pistäytynyt piiloon ja koiralla oli ns. hukka. Tuomarina toimineet Ari Kekkonen ja Erik Bollström seurasivat koiran toimintaa läheisellä kylätiellä, jossa myös Velmukin käväisi vilkaisemassa tilannetta.

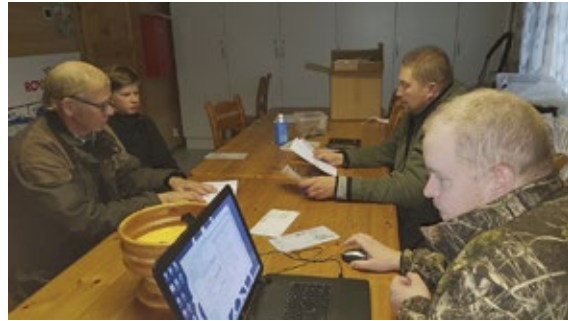
Aamupäivä maastossa kului nopeasti ja oli aika lähteä keskuspaikalle vastaanottamaan tuomari-ryhmiä. Jännitys tuntui vatsanpohjassa.

Keskuspaikalla huomioitiin koronan tuomat rajoitteet hyvin

Tuomariryhmät alkoivat saapua keskuspaikalle maastokorttien luovutukseen iltapäivän puolella. Suvi Tikkanen jakoi koeryhmille lounasta rajoitteet huomioiden ja ryhmiä ohjeistettiin siirtymään ruokailemaan salin pöytiin turvaetäisyydet huomioiden.

Ennen kuin viimeinen koeryhmä oli saapunut koepaikalle, ennätettiin kerrata päivän tapah-

tumia moneen kertaan ja nuoret koiranohjaajat esiintyivät hyvin reippaasti ja jokaisella oli hymy herkässä, vaikka kaikkien osalta koiran työskentely ei tänään onnistunut parhaalla mahdollisella tavalla, mutta mukava tapahtuma tämä silti oli.

Riku Savolaista jännittää, monenneksiko Bossen ykkösen tulos riittää. Ryhmätuomarina toimi arvovaltainen Pentti Malm.

Kokeen voitti yli 95 pisteen ykkösellä Puistorinteen Iiris ja Jerry Ahola

Voittajan varmistuessa pyysin Puistorinteen Iiris-tä ohjanneen osaomistajan Jerry Aholan koiransa kanssa ulos kuvattavaksi. Samalla juttelimme ja Jerry kertoi, että Iiris on kuulemma kovapäinen ja kova ajamaan jänistä. Itseään Jerryä oli aamulla kovasti jännittänyt, miten heille kokeessa käy. Jerry oli ukkinsa Heikki Hartikaisen ja Iiriksen kanssa käynyt syksyn aikana viisi kertaa jänismetsällä, mutta ensimmäistä kertaa tänä syksynä ajokokeessa. Jerry on innokas nuori ja käy myös hirvimetsällä. Jahdissa hän oli ampunut kauriin

Jouni pääsi poseeraamaan kokeen voittajakolmikön kanssa, vasemmalla Jerry ja Iiris, keskellä Aapeli ja Nita ja oikealla Riku, Bosse oli kuvan ottamishetkellä jo kotona.

ja useita jäniksiä. Ukki Heikki oli muuttanut kokeen alla Iiriksen omistussuhteita siten, että koiran omistavat yhdessä lapsenlapsensa Jerry Ahola sekä Henrik ja Eerika Hartikainen. Jerry kertoi myös, että suunnitelmissa on Iiriksen siirtyminen syksyn aikana hänen hoidettavakseen.

Maastokorttien luovutuksen jälkeen kokoonnuttiin salin puolelle kuulemaan tuloksia ja palkintojenjakoon. Alkuun Matti Karppinen muisti ylituomaria hyvin suoritetusta ylituomarintehtävästä luovuttamalla ns. perinteisen selviytymiskassin, johon oltiin kerätty erilaisia herkkuja. Palkintotuomareille järjestettiin kii-tokseksi arpajaiset.

Ylituomari kertasi päivän tapahtumia ja julkaisi koirakoiden tulokset. Kaikki koirakot palkittiin kunniakirjoilla ja Royal Caninin kuit-vamuonilla, voittaja sai lisäksi Tracker-tutka-pannan. Lopuksi otettiin valokuvia.

Koetapahtumasta jäi miellyttävä kuva ja muistot ja uskon, että seuraavan kerran, kun vastaava koe päätetään järjestää, niin osallistujia on enemmän. Kiitos nuorille ja heidän huoltojoukoilleen, ylituomarille, palkintotuomareille sekä talkooväelle onnistuneesta kenne-ltapahtumasta.

Tulokset:

1. Puistorinteen Iiris,
ohj. Jerry Ahola, Siilinjärvi	AJOK1, 95,50p
2. Linnuskorven Nita,
ohj. Aapeli Vätäinen, Siilinjärvi	AJOK1, 81,88p
3. Kaspilanmäen Bosse,
ohj. Riku Savolainen, Pielavesi	AJOK1, 76,63p
4. Ukkopojan Hilima,
ohj. Otto Laakkonen, Toivala	AJOK2, 61,71p
5. Ajotaiturin Kajo,
ohj. Sakke ja Henri Säisä, Iisalmi	AJOK3, 51,92p
6. Velmu,
ohj. Atte Leppänen, Tuusniemi	AJOK0, 38,13p
7. Ajotaiturin Sävel,
ohj. Iiro Säisä, Vieremä	AJOK0, 29,79p
8. Ajotaiturin Nasti,
ohj. Veera Säisä, Vieremä	AJOK0, 26,42p

Kennel-Rehu Oy toivottaa kaikille asiakkailleen Hyvää Joulun Aikaa!

Koiralle turvalliset puurot, kinkut sekä muut Joulun herkut Kennel-Rehusta!

TILAA TUOTTEET verkkokaupasta tai soita tilaus p. (05) 343 1031
NOUDA TILAUS jakeluautolta. Reitit & aikataulut: www.kennelrehu.fi
TEHTAANMYYMÄLÄMME PALVELEE ma-pe 8-17, la 10-14
Teollisuuskatu 7, 49220 Siltakylä, Pyhtää. Puh. 044 775 0202

Kaikki pakasteliha- ja luutuotteemme ovat 100 % suomalaisia!

POHJAN LOHKO

Kettu PM tuloksia

Kainuun kennelpiiri, Puolanka 21.11.2020		
FI19737/14TELLA	Kirsi Korhonen	84,00
FI44152/13LUOLAVAARAN	KESSU Ari Parviainen	63,75
FI29966/14	FECIERTA AATAMI Ahti Kärkkäinen	24,00
FI32214/18	ERÄSOINNUN EKI Samuli Holmi	-----

Pohjois-Pohjanmaan kennelpiiri, Oulu 21.11.2020		
FI31795/15	RAJA-ALHON KIKKA, Jukka Kaan	90,75
FI33049/18	PULASTEE N PEPPI, Janne Paldanius	82,75
FI26279/13	KEMPIN PÖSÖ, Henri Saxholm	78,75
FI41370/09	AFTHSBAN MUN SYLIVAUVU, Hannu Kinnarinen	75,00
FI26280/16	PÖRRIÄISEN JYSKY, Ismo Mäkelä	36,00
FI46650/17	MOPPEKERHON EEMELI, Tomi Anttila	26,00
ER34369/17	HALABALAN MIDNIGHT HEARTS, Aki Erikson	23,50

Keski-Pohjanmaan kennelpiiri, Kannus 21.11.2020		
FI30936/17	HANSKAVÄRKIN DARLA, Tero Anttila	86,98
FI34302/17	REPOVAINION MANTA, Tiina Anttila	30,00
FI44714/14	VIIPYKETUN RAPALÖYSÄ, Kaisu Seppä	23,00
FI32309/18	HÄJY, Julius Puskala	-----
FI39791/15	HENNA, Janne Mansikkamäki	-----

Kuva Meija Tammisen

IDÄN LOHKO

Suur-Savon kennelpiiri, Kangasniemi 11.11.2020		
1.	RUUNAJOEN MATAMI MIMMI, om. Martti Venäläinen	89,50
2.	RUUNAJOEN MILLA MAKIA, om. Ari Pölönen	85,64
3.	MERIPOJAN ROKI, om. Mikko Havukainen	85,24
4.	OSKARI, om. Toimi Kokkonen	82,75
5.	ERÄSOINNUN ALLU, om. Tatu Partti	78,95
6.	PIKIJUSSIN JARE, om. Mika Partti	75,25
7.	VOITTAJA TAIKA, om. Vesa Turunen	68,00
8.	RAJA-ALHON SUTKI, om. Juhana Hirn	55,25

Keski-Suomen kennelpiiri, Uurainen 20.11.2020		
1.	ROSA, om. Antti Ratilainen	93,00
2.	MANU, om. Jukka Laine	87,00
3.	UJO, om. Tarmo Leinonen	80,25
4.	VOITTAJA VIIMATAR, om. Teemu Koskelo	62,00
5.	VIHREÄNTALON TERMINAATTORI, om. Kari Linna	30,00
6.	RINGO, om. Heikki Varonen	kesk.

Pohjois-Karjalan kennelpiiri, Rääkkylä 21.11.2020		
1.	SYDÄNMAALAMMEN LOLA, om. Marko Hirvonen	94,50
2.	ERÄSOINNUN MOONA, om. Juha Mertanen	80,00
3.	KOTIRINTEEN MOKA, om. Aki Venäläinen	57,25
4.	GROHEIA'S PIL, om. Tarja ja Petri Sysilä	22,50

Pohjois-Savon kennelpiiri, Suonenjoki 14.11.2020

1.	PULASTEEN MUNKKI, om. Miika Natunen	91,85
2.	AJOKETUN HUMU, om. Joni Kumpusalmi	73,25
3.	PULASTEEN PIETU, Jussi Kananen & Pertti Säisä	70,75
4.	MIKLAN HÄLY, Mikko Lappalainen	50,50
5.	INKERI, Pertti Säisä	35,00
6.	MIKLAN GEPA, Sami-Severi Laukkanen	22,00

LÄNNEN LOHKO

Etelä-Pohjanmaan kennelpiiri, Seinäjoki 22.11.2020		
1.	KETTU-PEKON RONIA, Jarkko ja Jari Ylesmäki	96,00
2.	HANSKAVÄRKIN CLARA, Markus Mäenpää	93,50
3.	LUOLAVAARAN PEETU, Kari Miilumäki	87,00
4.	ELOKARIN POJU, Joonas Leskelä	85,00
5.	TAPAHAN LEMPI, Anita Asuintupa	78,46
6.	LISSU, Marko Lehto	76,00
7.	JÄNISTÄJÄN PAUKKU, Arto Peltonen	71,86
8.	VIKKINEVA HUMU, Leena Kujala, Mikko Mäkipeltola, Esko Puhto	35,00
9.	HEPAKAN HERO, Raimo Väisänen	29,00
10.	BRENDA, Henri Uusitalo	26,50
11.	SORRONKORVEN PUMMI, Janne Koivisto	24,50
12.	RYMYKALLION HUPI, Jari Orava, Mika Perttu	23,00

Satakunnan kennelpiiri, Kokemäki 21.11.2020		
1.	SARASTUKSEN ELLI, Rami Saarinen	90,00
2.	AJOKETUN HUKI, Jouni Huuki	87,50
3.	SARASTUKSEN EMI, Juha Huhtala	87,00
4.	SILLANPIELEN SAKO, Mikael Malmi, Reetta Aro, Mika Perttu	84,50
5.	ASSI, Timo Grundström	84,25
6.	JÖKÖMÄEN KAAPO, Kalle Markkula, Henri Arvola	75,88
7.	AJOKETUN HIPSU, Vesa Virtanen	68,50
8.	HIRVIPAROONIN VIIRU, Rami Ahola	40,25
9.	RYMYKALLION HULI, Mika Perttu	31,00
10.	KARHUPERÄN DANI, Kari Pitkäranta	30,00
11.	VIHTELJÄRVEN JALLU, Heikki Uusihonko	17,00
12.	TULIPÄTSIN ZEON METTÄ-AKKA, Sari & Ronja Pirkkanen	16,50
13.	KARHUPERÄN DEMI, Harri Karvanen	16,00

Vaasan kennelpiiri, Vaasa 21.11.2020		
1.	WOLFPOWER LAIKKU, Erkki Kuutti	94,50
2.	STELLA, Jari Korpela/Janne Korpela	91,00
3.	WEELAX VILMA, Pehr Carlsson	89,50
4.	SENTRAALISANTRA, Mikael Harju/Mika Karjalainen	61,75
5.	LALLI, Roland Sundfors	61,25

6.	VIHREÄNTALON MINTTU, Pekka Saarenmäki	49,25
7.	JALOVAINAAN SELMA, Tore Nylund	25,00
8.	POMO, Björn Dalaholm	suljettu
9.	PETORINTEEN KOSTI, Kenneth Byggmästar	suljettu

ETELÄN LOHKO

Keaj PM tuloksia

Kymen kennelpiiri, Iitti 11.11.2020		
1.	Rike, om. Mika Rikonen	85,58p
2.	Pahkavaaran Netta, om. Lotta Lehti	80,75p
3.	Voittaja Fiilis, om. Asko ja Minna Kilpiä	76,75p
4.	Voittaja Dibaba, om. Markku Valtonen	53,25p
5.	Voittaja Peto, om. Jussi Hynninen	12,00p

Varsinais-Suomen kennelpiiri, Salo 14.11.2020		
Karsintakoe etelän lohkoon		
1.	Viipyketun Kelmi Kettukoira, om. Konsta ja Juhana Simolin	94,00p
2.	Kettu-Pekon Ronja, om. Juho Mäki	94,00p
3.	Vilma, om. Turkka Saarinen	90,00p
4.	Sarastuksen Eppe, om. Ari ja Kristiina Kesäläinen	86,50p
5.	Jökömäen Pihka, om. Jarkko Mäki	83,50p
6.	Kuutarhan Kajastus, om. Sami Nenonen	81,00p
7.	Jekku, m. Marko Levonen	65,50p
8.	Jökömäen Martta, om. Mikko Sirkama	23,00p
9.	Syysaamun Lola, om. Jyrki Leiko	19,00p

Etelä-Hämeen kennelpiiri, Salpausselän kennelpiiri, Helsingin kennelpiiri sekä Uudenmaan kennelpiiri ei pm-kokeita.

Uudenmaan kennelpiiri, 16.10.2020 ajok pm koe		
1.	Kuusitarhan Reku, om. Jukka Munukka	86,17p
2.	Ranniston Lumi, om. Tom Ylitolva	81,33p
3.	Korpiniemen Impi, Rauno Manelius	51,79p
4.	Kalliolan Lissu, om. Liisa Miettinen& Kim Eriksson	44,46p
5.	Apollo, om. Einar Bergström	38,29p
6.	Sammalrinteen Ralli om. Tarja Fält & Olli Miettinen	23,63p
7.	Äijälän Vilipetteri Om. Katri Heinmurto	4,00p
8.	Toivolan Rosita, om. Rauno Manelius	-----

Rauhallista Joulua ja pitkiä ajoja vuodelle 2021!

Toivottavat:

PÄIJÄT-HÄMEEN
AJOKOIRAYHDISTYS
RY

Venäjänajokoirayhdistys ry

Antti Haataja
040 150 3435
Pohjajoentie 139b
87970 Jormua

Alapörkän kennel

Reetta ja Jari Fors
86170 YPPÄRI
+358400290982

Puskajussin
kennel

Pauli ja Anita Sornikoski
puskajussin@hotmail.com

Kennel Lempeen
- eestinajokoirat

Jukka ja Annukka Päätalo
Varkaus
puh. 0503043563 /
0445760000
lempeenkennel@gmail.com
www.lempeen.net

Sari ja Olli Pirkkanen,
Eurajoki
s.pirkkanen@gmail.com

Joulupähkinöitä

Ajokokeen tähtivaliot hauskoina anagrammeina.

Ratkaise molemmat tehtävät ja palauta vastauksesi 8.1.2021 mennessä toimistolle os.
toimisto@ajokoirajarjesto.fi tai SAJ:n toimisto, Uusikatu 57-59, 90120 Oulu.
Kaikkien vastaajien kesken arvotaan yllätyspalkinto.

1. hauskan uinnit
2. penkillä kriisin
3. romahduksen polki
4. ripillä hans
5. valitun haki
6. ihorakkuloiden rkp
7. hankkiiko nollaa
8. mopolla tupakoi
9. nakki pomo
10. seksin leseitä

11. tikin takaava
12. mustalta luonnon
13. lämmitin kakolaan
14. tornio palkkaa
15. hankki nahkaa
16. juhlissakin kepin
17. ukkojen passia
18. murinaa rajoitti
19. riskinsä nollaa
20. paransin menoja
21. vaivoihin hukkaa
22. normiston paukutti

23. oppivat tarjoten
24. metriin erojakin
25. tupsukas jussikin
26. luokkaansa revon
27. pirun raati
28. kulje olan
29. jotain paremmin
30. mainioin mitataan

Sanasokkelo

Sanasokkelossa Kettutähtivaliot. Löydätkö kaikki?

L	O	T	W	F	G	A	U	A	F	W	F	I	N	D	E	O	H	O	M
E	E	O	A	I	B	X	N	L	M	Y	S	U	S	K	O	K	V	A	P
G	V	X	Z	W	G	I	M	D	L	I	K	K	A	R	Y	K	M	K	M
A	J	A	A	F	R	R	U	B	M	A	V	S	K	M	A	A	C	S	E
A	E	S	K	B	X	Q	L	F	U	X	W	C	H	A	W	T	H	I	K
T	C	E	A	I	E	Q	B	O	P	X	W	N	T	Q	H	A	I	M	F
I	A	S	X	K	A	R	Y	I	Q	R	Z	T	O	M	O	K	V	N	Z
N	I	S	P	L	Z	T	B	B	Y	D	R	R	Y	H	A	I	X	E	S
P	C	B	Q	J	X	P	N	F	I	A	G	X	K	O	A	R	N	Ä	S
L	R	Z	W	E	V	B	S	O	M	Y	E	M	N	R	W	A	A	M	I
U	G	K	U	E	O	E	Z	N	I	S	L	S	C	A	A	K	K	S	W
T	U	S	P	I	T	N	E	Ä	M	N	Ä	K	Ä	S	S	Ä	M	A	A
O	H	F	J	Q	O	O	L	T	Y	J	I	Z	L	M	O	E	Q	K	H
R	X	R	V	E	J	F	O	C	I	Y	M	A	L	V	U	B	S	U	M
G	E	H	Y	A	X	K	G	P	T	U	Q	Z	M	C	J	E	N	O	I
D	S	E	N	B	O	L	U	S	N	O	H	L	A	A	J	A	R	L	L
N	W	U	I	L	L	A	L	A	S	G	X	N	S	W	T	H	Z	I	L
T	U	T	V	T	G	X	T	C	E	R	Z	Z	Z	A	T	N	S	O	A
R	A	J	O	K	E	T	U	N	H	I	P	P	A	W	V	S	A	K	P
A	Q	M	H	O	K	B	D	L	T	J	K	N	J	M	U	L	C	M	M

Jesse Asuintupa.

Nuori karhunkaataja

Elokuun 17. päivänä kävi kova tohina Kortesjärvellä, kun 18-vuotias Jesse Asuintupa pakkaili isänsä Samin kanssa kampeita kasaan viikon mittaista reissua varten. Edessä kevyt kuuden tunnin ajomatka Lieksan ja Ilomantsin seuduille. Jesse oli pääsemässä ensimmäistä kertaa mukaan karhujahtiin.

Kahdeksan hengen seurueen kesken majoituttiin mökille Lieksan puolelle. Siellä hierottiin suunnitelmia ja huollettiin miehet sekä koirat iskuun tulevaa koitosta varten. Kun almanakan lehti kääntyi sen maagisen elokuun kahdennenkymmenennen puolelle, alkoi tositoimet jo hyvissä ajoin aamuyöllä. Seurueella oli mukana useampi suomenajokoira, plottinajokoiria, norjan harmaata ja karjalankarhukoira. Potentiaalisia

alueita alettiin kartoittamaan liinaamalla eli koirat pidettiin pitkässä narussa jälkiä etsiessä. Koiran osoittaessa kiinnostusta johonkin jälkeen, pyrittiin selvittämään oliko kyseessä karhu ja mikä oli sen kulkusuunta. Ensimmäisenä jahtipäivänä karhun jälki löytyi ja sitä jäljitettiin useamman tunnin ajan, mutta se ehti rajavyöhykkeelle ja Venäjän puolelle ennen kuin kunnan ajoa tai passitusta saatiin aikaseksi. Elokuun lopulla, kun ilmat ovat helposti vielä todella lämpimiä, niin jahtipäivä on lopetettava jo hyvissä ajoin. Ensimmäisestä päivästä ei siis jäänyt jälkipolville kerrottavaa.

Toinen jahtipäivä 21.8.2020 aloiteltiin samaan malliin ahkerasti jälkiä etsimällä. Potentiaalinen jälki löytyikin jo aamuyöllä. Nyt olikin hyvä hetki ottaa porukan salainen ase käyttöön. Suomenajo-

koira, joka törmätessään karhun jälkeen nostaa hieman niskakarvoja pystyyn. Tämän avulla saatiin todettua, että melko varmasti kyseessä karhun jälki eikä supin, ketun tai muun. Kun aurinko alkoi pilkistää horisontin takaa sen verran, että koiraa uskalsi päästää irti Mikko Jutilan omistama plottinajokoira Miina päästettiin karhun perään. Ei kauaakaan, kun Miina löysi karhun ja sai sen seisontahaukkuun. Koiran omistaja yritti hiipiä seisontahaukulle, mutta ei päässyt tarpeeksi lähelle. Kyösti Makkosen harmaa norjanhervikoira Tyyne päätettiin laittaa mukaan. Kahden koiran paineesta karhu ottikin vauhdikkaat karkot. Jesse oli passissa metsätiellä, jonka molemmin puolin harvaa mäntymetsikköä. GPS paikannin antoi ajurin paikkatietoa harvakseltaan. Noilla seuduilla kun kuuluvuudet on mitä on. Ei ollut tarkkaa tietoa mihin suuntaan ajo etenee. Garminin kapulakin oli jäänyt autoon. Jesse oli kuitenkin valppaana ja tiedossa oli, että se saattaa tulla yli siltä suoralta. Kuitenkin yllättäen karhu ilmestyi näkökenttään noin 50 metrin päästä. Kaksi nopeaa laukausta. ”Kippas” ilmoitti Jesse tyynen rauhallisesti radiopuhelimeen. Se oli muun porukan mielestä ensi-

kertalaiselta hieman koomista. Taisi se kuitenkin hieman laittaa nuorukaisen sydämen hakkaamaan kävellä kaadolle ja varmistaa ettei se mesikämmen siitä enää nouse. Kummankin luodin reikä löytyi lavan takaa ja nalle oli pudonnut siihen paikkaan. Miina-plotti saapui kaadolle ravistelemaan saalistaan ja norjalainen hieman perässä. Jesse nappasi plotin kiinni, ettei koirilla pääse toraa syntymään. Siinä se oli. Noin satakiloinen naaraskarhu nurin. Ei muuta kun saaliin käsittelyyn peijaisia pitämään!

Seuraavina päivinä oli vielä kovaa yritystä. Ajoon saatiin esimerkiksi pari ahmaan sattumalta, mutta ei karhua. Jos päivisin lämpötilat kohoaa lähemmäs kolmeakymmentä astetta, niin siinä jää metsästyspäivät väkisin kovin lyhyiksi. Ei mahda mitään, mutta mikä parasta, se yksi täydellinen onnistuminen sattui seurueen ainoalle ensikertalaiselle, nuorelle karhunkaatajalle. Muistoksi reissusta jäi karhun kallo sekä talja ja nyt on sitä kerrottavaa myös jälkipolville.

Kuvassa vasemmalta oikealle: Sami Asuintupa, Jesse Asuintupa, Jukka Aspegren, Juuso Tahkola, Kyösti Makkonen, Veijo Vesterinen, Mikko Jutila, Mikko Lehtonen ja plottinajokoira Miina (ER12337/14).

Esittelyssä työvaliokunta

Järjestön hallintoa esitellään tämän vuoden Ajokoiramies-lehdissä. Esittelyssä työvaliokunta.

Suomen Ajokoirajärjestön työvaliokunta valmistelee asiat hallitukselle. Työvaliokunnan muodostavat järjestön puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja toimikuntien puheenjohtajat.

Työvaliokunnan apuna niin päivittäisten kuin pitkäjänteisten asioiden hoidossa on järjestön toimisto.

Puheenjohtaja Tuomo Hänninen

Koulupoikana lumikelillä kaverin ajosta tai pomp-puun ampumalla alkanut jänisjahti muuttui hölyn-pölyläisen nartun myötä 1970 ajokoiraharrastukseksi. Hyvää kantanarttua pennutettiin neljasti ja hyviä ajokoiria reppumiesten käyttöön tuli. Myöhemmin siitosurokset ovat olleet valioita, esimerkiksi kaksoisvaliot Rippe, Matti, Jetro, Villipuron Jymy ja Alöpörkän Hiski. Vaihtelu näiden pentueiden sisällä oli jostain syystä suurempi kuin muiden urosten jälkeläisten kesken.

Ajokokeiden palkintotuomariksi tulin 1986 ja ylituomariksi vuonna 1997. Kettutuomarin kurssin olen myös käynyt ja dreeverituomariksi auskultoin juuri. Metsästyskoirien kasvatuksen ammatillista kurssia junailin vuonna 1993. Samana vuonna hankimme veljeni Aimon kanssa Kiitämän kennelimen.

Järjestötyössä koiratoimintaan olen ollut Kuusamon Metsästys- ja Kalastusseuran vpj 1991-2000 ja pj. 2001-2010. Näissä merkeissä olin vuonna 2000 Kuusamon Kilvan ottelutoimikunnan pj. Pohjois-Pohjanmaan Ajokoirakerhon vpj. olen puolestaan ollut 1994-2018. Nyt on kolmas vuosi SAJ:n puheenjohtajana, työvaliokunnan puheenjohtajana ja lehden päätoimittajana.

Koiraharrastuksen kohokohta on ollut toistaiseksi koko KVA & MVA Heikkopeikon Ansan ura

Tornion Kilvasta lähtien. Viisi muuta koiraamme parhaimmillaan ovat päässeet samantasoiisiin ajoihin. Parasta ajokoiraharrastuksessa ovat hyvät kaverit, erinomainen virkistysmuoto vastapainona työlle, hieno kutina kilpailutilanteessa kehässä tai kokeessa sekä kruununa metsästysominaisuuksilta ja ulkonäöltä upeat koirat. Suurimmat haasteet ovat susiuhkan ratkaiseminen ja jäsenistön ikärakenteen monipuolistaminen. Hyviä merkkejä tästä on jo olemassa!

Viljo Pennanen, Muuruvesi

Hankin ensimmäisen suomenajokoiran vuonna 1971. Harrastuksena on metsästys, kokeet ja näyttelyt sekä yhdistystoiminta Koillis-Savon Kennelkerhossa ja Pohjois-Savon Ajokoirayhdistyksessä. Yhdistyksissä olen toiminut puheenjohtajana ja muissa luottamustehtävissä, mm. Kilpa 2000 jahtivoutina. Ajokoirayhdistyksen keskuspaikkana toimivaa Punttisilimää rakennettaessa toimin rakennustoimikunnan puheenjohtajana. Toimin Savon Erämessut Oy:n hallituksessa ja olen messujärjestelyissä mukana.

Suomen Ajokoirajärjestöön liityin 1976. Olen toiminut järjestössä hallituksen ja työvaliokunnan jäsenenä ja varapuheenjohtajana.

Omist a koiristani valioituneita ovat kaksoisvaliot Pirttilammin Iiro ja Puistorinteen Patu, Alapörkän Aapo ja muotovalio Alapörkän Quattro. Olen omis-

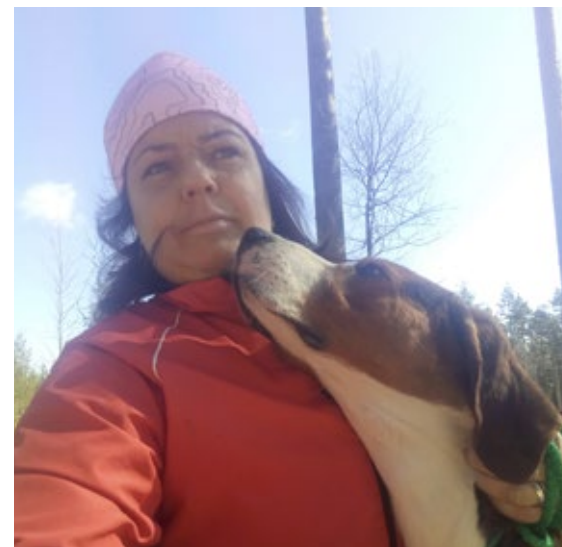
tanut myös useita sertin ja ykkösen ajaneita koiria.

Harrastus jatkuu viettäen eläkepäiviä suomenajokoiran parissa. Alapörkän Quattro kilpailee edelleen ja uutena tulokkaana aloittaa Matukan Mosku.

Arvostan suomenajokoiraa, jolla on käyttötarkoitukseen sopiva erinomainen rakenne, metsästysinto ja haukku, jota on ilo kuunnella.

Liisa Miettinen, työvaliokunnassa julkaisutomi-kunnan puheenjohtajan tehtävän kautta. Järjestön hallituksessa vuodesta 2016 alkaen.

Suomenajokoiraa on kulkenut elämässä mukana ihan lapsuudesta asti ja aikuisiän myötä hankkinut omia.

Tarhassa on tällä hetkellä neljä suomenajokoiraa sekä irlanninsetteri. Metsästys, koetoiminta sekä muutamat näyttelyt kuuluvat aktiiviseen elämään ja antavat vaihtelua työhöni erityisluokanopettajana.

Ajok ja Keaj – palkintotuomari, koetoimitsija. Sammalrinteen kennel, kasvattanut kaksi suomenajokoiraa pentuetta. Olen toiminut Uudenmaan Ajokoirayhdistyksen puheenjohtajana ja nyt sihteerinä. Istun Uudenmaan Kennelpiirin hallituksessa. Näyttelytoimikunnat ovat myös tuttua toimintaympäristöä samoin koetoimikunnat.

Toivon, että jatkossa pystymme harrastamaan ja toimimaan harrastuksemme parissa täysipainoisesti sekä turvallisesti, ilman ulkoisten tekijöiden haittavaikutuksia ja uhkia.

Olen Jari Siltala Etelä-Pohjanmaan kennelpiiristä ja asun Laihialla. Olen hallituksen, työvaliokunnan jäsen ja toimin myös jalostustoimikunnan vetäjänä. Ikää minulle on kertynyt 45 vuotta. Olen toiminut kennelpiirin ajokoirajaoston puheenjohtajana, E-P Ajokoirakerhon puheenjohtajana, paikallisen metsästysseuran jaoston vetäjänä, piirikouluttajana ja KV Mööpelijojen toimikunnan vetäjänä. Lisäksi olen ylituomari ja pätevä kehätoimitsija. Olen kilpaillut omilla koirillani aktiivisesti ja ollut mukana järjestämässä kymmeniä ajokokeita ja näyttelyitä. Kasvatan suomenajokoiria kennelnimellä Pökänpalon. Tällä hetkellä tarhassa koiria on kolme XXX Pökänpalon Helinä, XX Pökänpalon Hertta ja Pökänpalon Peppi.

Pidän tärkeänä avoimuutta ja rodun kehittämistä käyttö- ja terveyspuolella. Aion nöyrästi kuunnella

kentän ääntä ja viedä viestiä eteenpäin. Haluan olla aktiivinen järjestöharrastaja, joka myös itse kilpailee, osallistuu tapahtumien järjestämiseen ja on läsnä kenneltapahtumissa. Pyrin olemaan yhteistyökykyinen ja keskustelemaan asioista.

Mika Elgland

Suomen Ajokoirajärjestön toimintaan olen saanut osallistua ensin hallituksen varajäsenen ja myöhemmin varsinaisen jäsenen roolissa. Koulutustoimikunnan työt alkoivat Lännen lohkokouluttajana, jatkuen sitten puheenjohtajana. Siinä ominaisuudessa myös työvaliokunnan tehtäviä hoitelen.

Ajokoiralla metsästämistä ei ole tarvinnut koskaan aloittaa. Siihen on saanut kasvaa muutaman sukupolven perinteiden velvoittamana. Suomenajokoiraa on kuulunut meidän talouteen aina. Myöhemmin myös hirvikoirat ovat tulleet tutuiksi.

Koetoimintaan lähdin mukaan jo varhain ja samalla erilaiset kenneltoiminnan luottamustehtävät alkoivat tulla tutuiksi. Ajokoirajärjestön lisäksi olen toiminut pitkään Etelä-Pohjanmaan kennelpiirin ajokoirajaostossa ja ajokokeiden piirikouluttajana. Lisäksi toiminta metsästysseuran johtokunnassa ja kenneljaoston vetovastuu ovat antaneet hyvän tunnetun käytännön koejärjestelyistä.

Ajokokeen ylituomari tehtävien lisäksi ketunajokokeen ja hirvenhaukkukokeen palkintotuomarin oikeudet takaavat sen, että maastopäiviä riittää. Dreeverin ajokokeen kortti on ”työn alla” ja harjoittelua vaille.

Kotipaikka on Kauhavan Ylihärmä ja töikseni opetan yläkouluikäisille matemaattisia aineita. Vapaa-ajasta merkittävä osa kuluu viiden suomenajokoiran ja kahden jämtlanninpystykorvan kanssa harrastellessa. Suomenajokoiria olen kasvattanut Jänistäjän kennelnimellä. Tavoitteena on myös kokeilla, voisiko tuolla kennelnimellä kasvatettu koirahaukku hirvää.

Ajokoirien koetoiminta on viime vuosina ollut melkoisessa alamäessä, suurelta osin aivan luonnollisista syistä. Paluuta parhaimpien aikojen harrastajamääriin ei ole. Riistakannat ja metsästyksen luonne ovat muuttuneet kovasti ja harrastajilla on monia muitakin mielenkiinnon kohteita. Ajokoirat ovat silti kysyttyjä metsäkavereita monipuolisuutensa vuoksi. Järjestön haasteena on kehittää koetoimintaa niin, että metsästäjien on helppo nähdä se mielekkäänä osana koiraharrastusta.

Janne Jokinen

Olen 43v ja asun Sastamalasta. Olen ajokokeitten ylituomari ja nuorisotoimikunnan puheenjohtaja. Kasvatan pienimuotoisesti eri metsästyskoirarotuja kennelnimellä Linnuskorven. Olen kilpaillut lähes koko ikäni suomenajokoirilla ja menestyksistäkin olen matkan varrella päässyt nauttimaan. Tulevaisuuden tavoitteet on saada lisää nuoria innostumaan lajistamme ja saada heitä viemään suomenajokoiraa eteenpäin terveenä ja metsästyksellisenä kansallisaartenamme!

Jaana Leppiaho, työvaliokunnassa toimistosihteerin ominaisuudessa.

Toimisto vastaanottaa järjestölle tulevat asiat ja ohjaa ne eteenpäin asianomaisille toimikunnille ja hallitukselle. Valmistelen asiat hallituksen kokousta varten ja työvaliokunta käsittelee ne yleensä ensin. Työvaliokunta kokoontuu noin kaksi kertaa kuukaudessa teams-järjestelmää apuna käyttäen. Toimin kokouksissa sihteerinä ja pöytäkirja valmistuu yleensä heti kokouksen jälkeen ja on hallituksen käytettävissä teamsissa nopeassa tahdissa.

Olen työskennellyt päätoimisesti järjestön toimistossa pian 30 vuotta. Oma harrastus on koirien kasvatusta kennelnimellä Jablen. Olen myös aktiivinen näyttelyharrastaja ja toimin harrastuksenani toisessa rotujärjestössä jalostus- ja terveys-toimikunnan puheenjohtajana. Olen omistanut koiria FCI-ryhmistä 1, 3, 8 ja 9 eli periaatteessa kaikki koirat kiinnostavat ja se antaa näkökulmaa oman rodun kasvatukselle. Ajokoirat tunnen omakseni, vaikka en ole niitä itse omistanutkaan.

Nykyinen tekniikka mahdollistaa asioiden joustavan käsittelyn, helpottaa yhteydenpitoa ja lisää työn mielekkyyttä. Aika ajoin tehtävät uudistukset

virikistävät toimintaa ja antavat lisää motivaatiota.

Koiraharrastus vie ihmisten pariin. Yksin ei pysty saamaan aikaan paljoakaan, vaan aina toimitaan tavalla tai toisella ryhmässä, tarvitaan vuorovaikutusta, annetaan ja saadaan apua toisilta harrastajilta. Koiraharrastuksessa on monia vaikuttavia persoonia ja kaikkien kanssa on parempi tulla toimeen. Jos siihen ei pysty, niin harrastus pian loppahtaa. Sujuva yhteistyö on perusta asioiden viemiseksi eteenpäin ja se antaa harrastukselle mahdollisuuden kehittyä ja syventyä.

Suur-Savon Ajokoiramiehet ry

Tunnelmia ajokoemaastosta.

Suur-Savon Ajokoiramiehet ry on perustettu vuonna 1971 eli yhdistys viettää ensi vuonna 50-vuotisjuhlavuotta. Yhdistyksen toiminta-alueena on koko Suur-Savon Kennelpiirin alue, vaikka yhdistyksen kotipaikkakunnaksi on nimetty Mikkeli. Tällä hetkellä jäsenmäärä on 220 ja uusia jäseniä on viime vuonna tullut mukavasti mukaan yhdistystoimintaamme.

Toimintamme tarkoituksena onkin tukea alueellista ajokoiraharrastusta ja yhdistää harrastajia. Tavoitteenamme on toimia harrastajien äänenä ja vaikuttaa myönteisesti ajavien koirien rodun jalostuksen sekä koe- ja näyttelytoiminnan saralla.

Toimintamuodot

Alusta alkaen toimintamme pohjana on ollut koe- ja näyttelytoiminta, jotka molemmat palvelevat osaltaan rodun jalostusta. Kaikille avointen kokeiden lisäksi järjestämme jäsentenväliset mestaruuskokeet niin jänis- kuin kettupuolella. Koekäyntejä on tietoisesti pyritty lisäämään muun muassa järjestämällä CUP-osakilpailuja molemmissa lajeissa eripuolilla toiminta-alueitamme.

Jänismestaruuskokeesta vuodelta 2019. Mestaruuden voittaneen koiran omistaja Jukka Korhonen (selin) sekä Ida Jalkanen ja kokeen ylituomari Jukka Takkinen.

Varsinkin kettupuolen koekäynneissä onkin tapahtunut positiivista kasvua ja aktiivisen koetoiminnan myötä meille myönnettiinkin lisäpaikka Idän lohkon Kettukilvan valintaan.

Koe- ja näyttelytoiminnan lisäksi järjestämme vuosittain kaikille avoimia koulutustilaisuuksia.

Käyttökauden ulkopuolella järjestämme jäsenistöllemme virkistystoimintaa kuten pilkkikilpailut, jonka yhteydessä käydään tottuneesti joukkuekilpailu alueen muita rotuyhdistyksiä vastaan.

Vuosikokouksessa jaettavia muistamisia.

Tulevaan juhluvuoteen on suunnitteilla kesäjuhlat, jolloin jäsenet ja kutsuvieraat pääsevät tapaamaan toisiaan rennonjuhlovissa tunnelmissa. Paikka on jo varattu ja nyt vain toivotaan, että koronatilanne juhlinnan mahdollistaa.

Tiedottaminen

Yhdistyksellämme on ollut oma jäsenlehti vuodesta 1985. Nykypäivänä jäsenlehden rinnalla yhdistyksemme toimintaa voi seurata kotisivujen ja facebook-sivujen kautta.

Jäsenten tukeminen / palkitseminen

Suur-Savon Ajokoiramiesten tavoitteena on tukea ajokoiraharrastusta monin tavoin. Yhdistyksemme tukee rahallisesti jäsenten koirien terveystutkimuksia (ataksia, kyynär- ja lonkkakuvat) ja haluaa näin kannustaa tutkimusten teettämiseen ja rodun jalostukseen tutkituilla koirilla. Muun muassa edellisen juhluvuoden lahjaksi saaduilla varoilla tuettiin nimenomaan jäsenistön koirien terveystutkimuksia.

Luonnollisesti tuemme myös jäseniemme osallistumista yhdistyksen edustajina kutsukilpailuihin.

Ylituomarit ja puheenjohtajat Auvo Partti (vas.), Heikki Heiskanen ja Jukka Korhonen.

Yhdistys huomioi jäsentensä aktiivisuutta ja palkitsemme ansioituneita jäseniämme vuosittain esimerkiksi sitkeyspalkinnolla ja tuomaripalkinnolla yhdistyksen vuosikokouksessa. Jäsenten koirista palkitaan Vuoden paras uros ja narttu sekä huomioidaan muun muassa valoituneet koirat.

Toimet nuorten ja uusien harrastajien mukaan saamiseksi

Yhdistyksemme tarjoaa kummitoimintana mahdollisuuden päästä tutustumaan ajokoiraharrastukseen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että johtokunnan jäsenet ovat sitoutuneet tarjoamaan halukkaille lajikokeilua omilla alueillaan. Kuka vain voi siis halutessaan lähteä ajokoiran kanssa metsään ja tutustumaan ajokoiraharrastukseen.

Alueellamme vuosittain järjestettävään rotuoteluun pyritään valitsemaan edustajaksi uusia harrastajia nuorine koirineen ja näin olla mukana kannustamassa uusia kasvoja sekä nuoria mukaan koetoimintaan.

Harrastuksen vaikutusmahdollisuudet eri tasoilla

Yhdistyksemme jäseniä on Kennelpiirin ajokoirajaostossa ja puheenjohtajamme toimii myös jaoston puheenjohtajana. Yhdistyksellämme on tällä hetkellä edustus SAJ:n hallituksessa varajäsenen muodossa ja ulkomuototoimikunnassa.

Toiveita SAJ:n, Kennelliiton ja Metsästäjäliiton puoleen

Toivomme jämerämpää otetta suden kannanhoidolliseen metsästyksen liittyvässä päätöksenteossa ja siihen vaikuttamisessa.

Minkälaisia haasteita / mahdollisuuksia yhdistyksenne alueella on ajokoiraharrastukselle?

Koemme yhdistyksenä susikannan vahvistumisen alueella huolestuttavana ja välttyäksemme pahemalta, tulisi asiaan voida puuttua pikimmiten.

Jänis- ja kettukannat ovat pääsääntöisesti keskinkertaiset, paikoitellen kettukanta on hyvä esimerkiksi koetoimintaa ajatellen. Lisäksi Suur-Savossa koirilta vaaditaan toimivuutta, kun maastot ovat vaihtelevia ja usein esteisiä runsaan tieverkon ja vesistöjen vuoksi.

Haastamme mukaan toisen toiminta-alueemme rotua harrastavan yhdistyksen, Keski-Savon Ajokoiramiehet ry:n.

Hepakan kennel

Hei Lena, kerrotko hiukan itsestäsi.

Olen Lena Salomaa, kotoisin Vaasasta mutta olen kohta 20v asunut Vöyrillä, joka sijaitsee Pohjanmaalla. Perheeseeni kuuluu 22v poikani Johan ja tällä hetkellä kaksi suomenajokoiraa, uros Hepakan Alppi ja narttu Hepakan Camo-Milla, karjalankarhukoira narttu Vuottajan Sheri ja kissa Kalle. Asun kivenheiton päässä hyvistä metsästys- ja treenimaastoista jossa tulee vietettyä lähes kaikki vapaa aikani koirien kanssa metsästyskauden aikana. Loppoaikana on sitten muuta aktiviteettia mm koiranäyttelyt ja match showt sekä tietenkin koirien kunnan ylläpitäminen pyöräillen ja uittaen. Vedän myös Vaasan Kennelyhdistyksen näyttelyharjoituksia ja olen nykyään myös yhdistyksen sihteeri. Koirat ja kennel toiminta ovat 10 vuotiaasta asti ollut osa elämääni. Hepakan Kennelin nimellä kasvaton myös karjalankarhukoiria ja suomenpystykorvia, suomenajokoiran lisäksi. Näistä roduista löytyy myös koepalkittuja ja Kva-H kasvatteja.

Miten oma ajokoiraharrastus ja kasvatustyösi sai alkunsa?

Ensimmäinen suomenajokoirani tuli taloon vuonna 2003 joka hankittiin Mäenpään Antilta ja oli nimeltään Kyrönperän Noora. Noora oli jänisverinen ja ajelikin jänistä ihan mukavasti. Siihen aikaan en kumminkaan vielä ollut kovin innostunut koko metsästystouhusta. Rodusta innostuin sitäkin enemmän. Vuonna 2009 hankin Matti ja Marko Mikkolalta, jo edesmenneen kettuverisen Kva-K Nettan, josta tuli Hepakan Kennelin kantanarttu. Nettan kanssa sitten opeteltiin lajia eri ukkojen säestyksellä. Netta osoittautui kohtuu hyväksi ketunajuriksi ja innostuin siitä sitten viemään sitä kokeisiin ja siitä tuli sittemmin käyttövalio. Nettalla oli kova metsästysinto, jonka se on periyttänyt myös pentuihinsa. Tarkoitti myös sitä, että sitä sai toisinaan odotella tunti kaupalla ja välillä piti pyydystää kiinni. Netta oli minulle oppi

Lena ja koirat.

koira. Koetoiminta alkoi Nettan ja sen tyttären Hillaryn myötä kiinnostamaan enemmältikin ja siitä syttyi mm. idea että miksi ei järjestää kettukoe naisohjaajille, kun jänispuolellakin oli erilaisia kokeita naisille ja jopa Naisten Kilpa. Ideasta syntyi sitten Suomen ensimmäinen kettukoe naisohjaajille, Kettupuuhka, joka järjestettiin kahtena ensimmäisenä vuotena Isossakyrössä. Apuna sen toteuttamiseen olivat Simo Saarenmäki ja Juhani Lappi.

Hepakan Kenneliin syntyi vuonna 2012 ensimmäinen suomenajokoiranpentue. Olen nyt 8 vuoden aikana teettänyt kaikkiaan 7 suomenajokoiran pentuetta ja nyt on ollut kolmen vuoden väli viimeisistä. Tänä kesänä oli pennut Hepakan Sëlinellä yhteisenä projektina sen omistajan Mika Haapamäen kanssa. Hepakan Hillarylla on ollut yksi epäonnistunut penikoiminen tässä välissä, joten ei se aina mene niin kuin on suunnitellut. Pentuja on nyt syntynyt kaiken kaikkiaan 41kpl. Kasvateistani yksi on kaksoisvalio, Hepakan Hillary, kaksi muuta on kva Hepakan Hero ja Hepakan Hannah ja yksi on mva Hepakan Viking. Kokeisiin on startannut jokaisesta pentueesta koiria. Yksi on Piirinmestari ja kaksi on osallistunut Lohkon valintoihin.

Miten harrastaminen ja koirat ovat muuttaneet muotoaan 30 vuoden aikana? Minun näkökulmani on mm. että harrastaja kannan ikääntyminen ja nuoremman sukupolven in-

nostus lajiin ei ole yhtä palava kun edesmenneillä sukupolvilla, mutta se on luonnollinen syy siihen, että suomenajokoiraharrastus ei ole samalla lailla muodissa kun ennen vanhaan.

Taas luonnollinen syy ei ole Suomen tämän päivän susitilanne, joka ei taatusti ollut ongelma 30 v sitten.

Jos jotain positiivista niin nykyaikasten GPS tutkien ja älypuhelimien myötä koirien paikantaminen ja turvallisuus on parantunut ihan eri asteelle kuin piippi -tutka aikaan.

Hyvän jalostusuroksen ja -nartun kriteerit?

Teoriassa hyvän jalostusnartun sekä jalostusuroksen ehdoton lähtökohta pitäisi olla, että ne täydentävät toisiansa. Tästä valitettavasti joudumme tinkimään ja pitääkin, koska täydellisiä koiria ei ole olemassakaan. Molemmat pitäisi olla mielestämme rakenteellisesti, luonteeltaan, metsästysinnoltaan, ajotaidoltaan, haukultaan ja mitä me ikinä kuuna keksimmekään niin täydellisiä. Mutta näin se ei mene ja se mikä sopii äidille niin ei sovi tyttarelle. Eli jalostaminen on aikamoinen taitolaji. Yksi mitä itse katson ensimmäiseksi urosta valittaessa, on mitä uroksen emälinjoista löytyy. Olen sitä mieltä että molempien emälinjat ovat kaiken avain. Nartuilla pitää olla monessa sukupolvessa näyttöjä.

Hyvän jalostusnartun tulee olla hyvänsukuinen ja sillä tulee olla koe- sekä näyttelytulos ja sen tulee

Lenan kasvatustyötä rakkaudella.

olla terveystarkastettu eli Pevisa kunnossa. Sen tulisi olla tasapainoinen ja olla elinvoimainen, että se on hyvä tiinehtymään ja hyvä hoitamaan pentunsa. Sama pätee hyvälle jalostusurokselle, sen pitää olla elinvoimainen sen suhteen, että se on halukas astumaan ja saa nartut tiinehtymään.

Miten pennun ostajat valikoituvat?

Pennun ostajat valikoituvat siten että ovat aidosti kiinnostuneita pennuistani ja se on heille harkittu hankinta. Heillä on tarjolla pennulle rakastava ja metsästysintoinen koti ja koira pääsee metsästyspäivän jälkeen tupaamaan kuivumaan ja lepäämään. Loppoaikana koira liikutellaan ja lenkitetään. Yleensä nämä asiat kyllä selviävät tenttatuani pennunostajaa. On tapahtunut, että olen jättänyt pennun myymättä jollekin, jos on tuntunut että koti ei ole sopiva. Jos ovat koe- ja näyttelytoiminnasta kiinnostuneita, niin se on plussaa, mutta kehtään ei voi pakottaa.

Mitä mieltä terveystutkimuksista ja PEVISASTA?

Kannatan ehdottomasti PEVISAA. Se mikä on tällä hetkellä voimassa, on vähintään nyt voi vaatia jos vertaa muihin rotuihin.

150 jälkeläistä uroksella tulisi vähintään puollittaa ja ottaa esim. käytäntöön mikä on monella muullakin käyttöpuolen roduilla että uroksella saa astuttaa 5 narttua ja jälkeläisten tuloksien perusteella voi anoa lisä astutuksia / jatkojalostusoikeutta urokselle. Uskon että sen myötä tulisi käytettyä enemmän eri uroksia.

Palveleeko KEAJ-säännöt jalostusta?

Uusilla säännöillä ollaan menty minun aikani ja minusta palvelevat jalostusta.

Lopuksi vielä harrastuksen haasteet ja tulevaisuuden näkymät?

Suurin haaste tällä hetkellä on vallitseva korona pandemia ja sudet. Kun me saamme ne kuriin, niin kaikki on mahdollista.

Kiitos Lena ja onnea vielä kasvattajakilpailu keaj 1. sijasta.

"Ja kävyt vain piraa!"

Muistelua ajokoirametsästyksestä Jurvassa

Ensimmäinen ajokoiramme 1-vuotias Haku otti jäniksen kiinni Rauhakankaalla 8.10.1972. Kuvassa kirjoittaja ja vaimoni Marianne. Kuva itselaukaisu.

– Haku kuoli samassa kuussa ajossa auton alle hautausmaan kohdalla ja haudattiin Komsin poikien kanssa viereiseen metsään, josta sittemmin tuli siunattua maata ihmisiä varten.

Muuttaessani elokuussa 1972 Helsingistä ja Hämeenlinnasta Jurvaan vaimoni ja yhden ajokoiran kanssa minua odotti täällä heti ikävä pettymys: jänisjahti loppui jo lokakuun lopussa ja metsästää sai ainoastaan viikonloppuisin. Lisäksi saaliskiintiöt olivat niukat. Hämeenlinnassa sain metsästää jänistä helmikuun loppuun ja vaikka joka päivä.

Koitti sitten ensimmäinen jahtipäivä. Jälkeenpäin kuulin, että Kangasmäellä oli ihmetelty, kun aivan tuntemattomat nainen ja mies ajoivat aamulla viiden aikaan pyörällä peräkkäin ja molemmilla

pyssyt seljässä ja toisella ajokoiralla remmissä. Ihmeteltiin sitä, että nainen oli mukana ja vielä aseensa kanssa. Tosin vaimoni oli vain luodikon kantajana, vaikka kyllä hän oli suorittanut metsästäjäutukinnon ja ostanut oman haulikonkin.

Ennen Jurvaan tuloa olin hankkinut peruskartat koko pitäjän alueelta ja olimme kartalta valinneet retkemme alkavaksi Säläisnevan pelloilta Liljan Aksun luota. Siitä jatkoimme jalan oikeanpuoleista polkua. Edessä aukeni hyvin laaja yhtenäinen rikkumaton metsästäysalue ulottuen Kurikan Takanevalle asti. Silloin ei ollut Botnian kanavaa eikä

tietä sen reunalla, ei ollut Botniantietä, ei Papinsärentietä eikä turpeenottoa Takanevalla. Millaisen paratiisin olemmekaan menettäneet! Ja paratiisi se oli myös riistan suhteen. Lintuja lähti yhteenään polun varresta kävellessämme kohti Rauhakankaan kalliota. Kalliolla laskimme koiran hakemaan ja puhalsin metsästystorvellani tavanomaisen jähdinaloitusfanfaarin. Signaaliin tuli heti salamana vastaus muutaman sadan metrin päästä: hirveätä kiroilua ja naurunrämäkkää, huutoa ja rähinää. Tällainen oli vastaanotto uusilla metsästysmailani. Olin tietysti taas pettynyt. Tällaista käytöstä en ollut koskaan erällä tavannut. Mutta pian nousi mielialani uudestaan, kun ajokoirat ympäristössä alkoivat saada polttavia perslähthöjä. Saimme kuulla niitä tuona aamuhetkenä pitkälle toistakymmentä. Onpa täällä väkeä, onpa täällä ajokoiria ja onpa täällä jänistä! Aloin heti ymmärtää, että juuri seuran tiukkojen rajoitusten ansiosta riistakannat olivat niin hyvät. Omakin koira sai ylös. Hienoa! Mutta kohta louskutti vieras iso uros koirani ajojäljillä ja pian kuului tappelunnujakka ja kiljumista. Koiramme Haku tuli selkäänsä saaneena häntä koipien välissä jalkoihimme eikä se jaloistamme enää sinä päivänä mihinkään lähtenyt.

Mikä oli tämän ensimmäisen jahtipäivämme saldo ja johtopäätös? Hienot laajat riistamaat, mutta pitävä, jonne olimme muuttaneet taisei olla aika raakaa seutua niin metsästäjien kuin koirienkin suhteen.

Kuitenkin osoittautui pian, että olin tullut oikeaan ajokoiraharrastuksen Mekkaan. Siitä pääsin selville kun tutustuin ensimmäiseen metsästäjään Jurvassa. Tapasin hänet keltaisen avotraktorin päällä Sikanevalla räntäsateessa fälttämässä. Hän hymyili leveästi hampaattomalla suullaan ja oli ystävällisen oloinen, pysäytti kohdalleni kun ei tuntenut vierasta metsästäjää eikä koiraa. Hän kutsui käymään kotonaan Lehtolassa ajokoiriaan katsomaan. Hän oli Heikki Hautala. Eikä sitten kauan mennytäkään kun jo pyöräilin Lehtolaan. Siellä minulle aukeni aivan uusi elämä ja maailma. Olin toki ollut koko siihenastisen elämäni innokkaista innokkain metsästäjä ja saanut metsästää isäni ja naapureitteni ajokoirilla. Olin myös äskettäin liittynyt keskeisiin kenneljärjestöihin, mutta vasta Lehtolassa minulle aukeni, mitä kennelelämä suomenajokoirilla tarkoittaa. Se oli metsästyksen lisäksi ajattamista, toistenkin koirien testaamista, ajoko-

Heikki Hautala, Jurvan lakeuksien hurja kyntäjä, sellaisena kuin hänet ensi kerran näin syksyllä 1972. Kuva ME.

keita omilla koirilla ja tuomarina toisten koirilla. Se oli myös jalostusta ja kasvatusta.

Lehtolassa oli uros xx Jallu ja sen tytär, sittemmin xx Nälli, joka silloin kilpaili voittajaluokassa. Sain metsästää näillä molemmilla hienoilla koirilla. Meidät otettiin Lehtolassa aina hyvin vastaan, Hautalat olivat aina hyvin vieraanvaraisia. Elämä antoi silloin parastaan. Sain tämän harrastuksen myötä laajan ja mahtavan ystäväpiirin ja valtavasti uutta oppia tältä intohimoni alalta.

Ajokoiramiehet

Pääsin Jurvassa pian mukaan ajokoiramiesten kyläilyrinkiin. Illan suussa yksi ajokoiramies meni kutsumatta kylään toisen luokse. Sitten he menivät yhdessä kylään kolmannelle miehelle, ja mahdollisesti yhdessä vielä neljännelle. Oli siis yleinen tapa silloin, että mentiin kutsumatta. Vieraat otettiin aina hyvin vastaan, tarjottiin hyvät pullakahvit. Elämä oli silloin rauhallisempaa. Oli aikaa kyläillä ja istua vieraiden kanssa. Nyt kaikilla on jatkuva kiire eikä tällaista tapaa voi enää ajatellakaan. Kun joukko sitten ensi kertaa tuli meille, munasin heti itseni. Ennen kahvin keittoa noudatin äidiltäni oppimaani säästäväistä tapaa kysyä, montako kuppia kukin juo. Ilmeisesti vieraani eivät olleet koskaan aikaisemmin kuulleet tätä kysymystä ja vastasivat kukin hämillään, että yksi kuppi riittää. Myöhemmin vierailijana ollessani huomasin, että kahvia keitettiin iso pannu täyteen ja jos se loppui, keitettiin toinen pannullinen. Illan mittaan kahvia kitattiin koko ajan ja kupillisten välissä vedettiin aina savut. Pääasia oli juttelu, ja sitä sitten riitti. Aiheina

olivat eränkäynti sekä ajokoirat ja niillä metsästäminen. Kyllä oli toisenlaista kuin Hämeessä!

Illanistujaisten miehistä nousi esiin tavattoman taitavia sanankäyttäjiä ja kertojia. Taitavin taisi olla Marttilan ”Vanha Matti”. Hänen juttunsa olivat suorastaan taidetta. Hän johdatti juttua verkkaisesti, ja juuri kun jutun pointti, kliimaksi, jo häämötti, hän keskeytti. Kaikki odottivat hiiren hiljaa uteliaina loppuratkaisua, mutta Matti kaivelikin vain rauhasasti tupakkiaskia taskustaan, pisti tupakin hitaasti huuliensa väliin, otti sitten tikkuaskin toisesta taskustaan ja sytytti vähitellen savukkeensa. Sitten hän veti oikein syvään savua ja puhalsi sen verkkaisesti ulos, ja vasta sitten seurasi jutun kliimaksi ja kyllä sille naurettiin.

Muita vierailusakkiin kuuluvia olivat mm. aina asiallinen Viljo Riippi, sopuisa ja ystävällinen Aimo Hannula, taitava pyytjä Urho Järvinemi, hauska seuramies Matti Kangasalusta, ovelat Arvo ja Aimo Latvela, itseään korostamaton alan taitaja Heikki Hannula, rivakka Sir Mööpeli Heikki Hautala ja rauhallinen, taitava Aatto Lehtonen. Eri-tyisen hienoina, rehtinä miehinä muistan lisäksi suurpiirteisen ja hajamielisen Heikki Wiikin, vastuuntuntoisen taitajan Lalli Tarkkasen, innokkaan Heikki Soinin, rehelliset johtajaveljekset Lauri ja Jussi Hiipakan, hienosti sivistyneen Ensio Suojasen, räväkän suorasuun Paavo Ojalan, sovittelevan ja rehdin Manne Kosken ja veljensä Jonnen, joka oli aivan valtava luontainen sanataituri, railakkaan Erkki Katajamäen, erinomaisen koirankouluttajan koetuomarin Rauno Lyylyluoman, kenraaliainesta olevan Esko Hiipakan ja veljensä Heikin, Tuomiston veljekset Sepon, Paavon ja Raimon sekä maail-

23.9.1973 sain kauden ensimmäisen riekon, Pöhlömäen rämäkkä. Fransuakin kiinnostaa saalis. Kuva MKE.

Mauri Perämäen ja Matti Kangasalustan kanssa Lautakankaalla jahdin kaffitauolla 14.9.1974. Kuva ME.

maa nähneet Alasen veljekset Auliksen ja Juhanin. Ja monet muut.

Ajokoiraharrastus Jurvassa oli kokonainen elämänmuoto. Ajokokeista ja niissä pärjänneistä koirista puhuttiin, samoin astutuksista. Vertailtiin koirien ominaisuuksia, testattiin toisten koiria, ajatettiin koirilla ilman saalistarkoitusta, käytiin toisten pentueita katsomassa, vertailtiin niitä keskenään, tehtiin erilaisia pentutestejä ja kokeiltiin pentuja maastossa. Pentueita oli siihen aikaan paljon Jurvassa ja meilläkin oli välillä suuret määrät koiria, sekä aikuisia että pentuja.

70-luvulla monet koirat olivat Jurvassa jatkuvasti irrallaan. Yhteen aikaan kun lähdin oman ajokoirani kanssa lakeuksille, Hahdon Ilmarin pystykorva Posse liittyi aina automaattisesti mukaan. Se passasi jänistä ja jos sai kiinni, vei sen kotiin. Vieraita ajokoiria liittyi usein omien koirieni ajoihin, välillä oli neljäkin koiraa samassa ajossa. Se tietysti sotki-

7.10.1973 Hautalan Heikin kanssa kaadolla Pusku- tien reunassa. Vas. Heikki ja kirjoittaja. Koirat vas. Heikin Jyky, Heikin xx Jallu ja kirjoittajan Fransu. Kuva oli Koiramme-lehden kansikuvana. Kuva MKE.

kin ajoja, mutta väliin sai kuulla mahtavaa koppeli- ajoa. Aina ei saatu koiraa kiinni ennen yötä. Silloin oli pakko jättää oma koira yöksi metsään, jolloin se lompsetteli itse yöllä tai aamulla koppiinsa kirkon- mäelle.

Onnistunut kettujahti

Heikki Hautala kutsui minut sitten kerran taas hyvällä lumikelillä kettujahtiin. Ennen kuin aamulla jäljille lähdettiin, oli Heikki Sisko-vaimonsa kanssa lypsänyt lehmät ja hoitanut siat sekä kaikki muut sen ajan pienviljelijän oheiselikot kuten kissat ja koirat ja milloin minkinlaiset aljot. Sen jälkeen hän oli traktorilla kiertänyt kaikki mahdolliset tieurat ja jäljistä päätelty millä alueella kettu makaa. Tämä kaikki tapahtui pimeän aikana ennen aamunkoittoa. Sitten Heikki vei minut passiin Lehtolan tielle erään ojan päähän ja sanoi, että tästä se tulee. Heikki xx Jallun ja Kentan Antti Jyskynsä kanssa lähtivät viemään koiria ketunjalkia pitkin makookseen. Jänistä oli silloin Kuivoossa ja Murrossa niin paljon, ettei koiria voinut päästää suoraan ketun yöjäljille, koska kummatkin koirat ajoivat tietenkin myös jänistä.

Oli nollakeli ja voimakas lumisade ja navakka tuuli. Asetuin passiin huolellisesti niin, että en suorana seisten nähnyt ojaan, mutta kun kurkotin kaulaani, näin koko pitkän ojanpohjan. Toiveikkaana asetin repun levälleen viereeni ja sen päälle valmiusasetoihin sekä kameran että metsästystorven. Rantainen lumi naamioi vaatteeni hyvin. Ja koska tuuli oli navakka ja puhalsi selkäni takaa, niin vaurauihin siihen, että kettu voi tulla jo ennen kuin kuulen mahdollista ajoa.

Aikani passattuani ja kurkittuani havahduin siihen, että kuulin tiheää voimakasta huohotusta. Mitä se tuollainen ääni oikein on, ihmettelin. Kurkotin kaulaani ja näin parin sadan metrin päässä ketun tulevan täyttä laukkaa suu auki huohottaen ojanpohjaa pitkin suoraan minua kohti. Sitten vasta kuulin koirien ajon. Nyt oli jännät paikat. Olin kerran nuoruudessani kohdannut ketun ja ampunut sitä edestä 30 metrin päästä ja kettu kaatui, mutta kun menin kaadolle, ei ketusta näkynyt enää vilahdustakaan. Silloin päätin, että jos joskus vielä pääsen kettua ampumaan, tyhjennän siihen heti molemmat piiput. Olin kertonut tämän myös Heikille. Ja nyt se toinen tilaisuus näytti koittavan muutaman sekunnin kuluttua. Päästin 15 metriin.

Onnistuneen kettujahdin jälkeen 22.11.1973. Vas. Antti Kentta Jyskynsä, Heikki Hautala Jallunsa ja kirjoittaja paikalle tupsahtaneen Viljo Riipin Hilan kanssa. Kuva Viljo Riippi.

”Pum-pum” ja fanfaari päälle alta aikayksikön. Ja heti kameran kanssa ketun viereen passiin. Jallu tuli ensin, sitten Jysky, kamera räpsyi, koirat riepottivat ja veivät kettua ojanpohjaa takaisinpäin ja minä valokuvia ottaen perässä. Tämä oli ensimmäinen kettuni. Heikki ja Antti olivat pian paikalla, kovakuntoiset miehet paksusta lumesta kahlaten. Tunnelma oli korkealla. Tiellä aloitettiin toinen valokuvausrupeama, jossa ajomiehetkin olivat mukana. Tupsahti siihen sattumalta Riipin Villeekin punaisella pakettiautolla komeassa turkislakissaan, ulsterissaan, prässätyissä housuissaan ja nappas- kengissään. Oli siinä vastakohtaa meille hiki- sille ketunmetsästäjille eräkuteissamme. Ville antoi oman narttunsa Hilankin haistella kettua. Näitä kettukuvia saatiin sitten myöhemmin katsella Koiramme-lehden sivuilta.

Viimeinen mohikaani

Toinen metsästäjä, joka on jäänyt lähtemättömästi mieleen, on Urho Järvinemi. Tapasin hänetkin ensi kerran Sikanevalla. Muutaman kohtaamisen jälkeen hänkin erään kerran pysäytti polkupyöränsä kohdalleni ehkä siksi että seuranani oli ajokoirat. Hän vaikutti aluksi suorastaan ujoilta ja välttelevältä. Kulmiensa alta hän kyräili selvästi epäillen ja varovaisena kuin kettu konsanaan: Mikähän lie etelän keppiherra. Puhuikin aina vain jonkin sanan, joista en koskaan alkuaikoina saanut mitään selvää, niin alkuperäistä oli hänen Jurvan murteensa. Kes-

Kevät 1975, Kuusilehto, Kalle Alakosken piha. Kirjoittajan Kaisa vas. ja Kallen Roope. Oik. Kalle Alakoski. Kuva MKE.

ti pitkään ennen kuin hän alkoi luottaa minuun mutta sitten meistä tulikin tosi hyvät ystävät. Hän osoittautui poikkeuksellisen metsästysintoiseksi ja täysin peräänantamattomaksi, erittäin taitavaksi metsästäjäksi. Hän oli omaksunut syvällisesti myös kennelaatteen ja piti kokeissa tuomarina aina koiran puolta viimeiseen asti.

Urho kulki metsiä ja vainioita pitkin kesää ja talvea, aina katkaistu haulikko repussaan. Hänellä oli aina pyytöjä vireessä. Kaikki koirat haukkuivat häntä vihasesti, ilmeisesti saaliiden hajujen takia.

Kerran muinoin Urhon kettukoira Pena oli tuonut ketun Kuivoosta kirkonmäelle sunnuntaina samaan aikaan kun kirkkoväki purkautui jumalanpalveluksesta kirkosta ulos. Kettu yritti Reinin koulun juuri puretun piharakennuksen perustuksen tuuletusaukosta talon alle turvaan, mutta Pena ehti ottaa sen kiinni. Kun Urho tuli sellaista ”sianneliä hypäätestä” paikalle – kuten Aimo Hannula hänen juoksuaan kuvaili – yritti eräs kirkkovieras keppiään heilutellen väittää, että hän sen ketun kepillään tappoi ja kettu kuuluu hänelle. Urho otti kettua takajaloista kiinni ja heitti sen olalleen sanoen tui-masti: ”Siin’ ei sua sitte tarvittu”. - Pena oli kuuluisa ketun tappaja ja ketun syöjä. Turhaan yritti Urho saada ketun päillä tapporahoja nimismieheltä, kun Pena oli syönyt myös etujalan, jolla tapporahan olisi saanut.

Urho kuoli saappaat jalassa viedessään Kangas-Matin kettukoira Retua Matin kanssa hiihtäen ketunjäljille. Hänenlaistaan erätaitajaa ei enää ole eikä tule.

4.10.1975, kukkoteeri lennosta, Kurppa. Vas. kirjoittaja ja Mikko Hannula. Kuva Heikki Hannula.

Sakkapannuna

Hämeestä tullutta totista torvensoittajaa koeteltiin ja vietiin yhtenäen kuin sakkapannua. Kerran kun olin larvaloukkoosen ystäväni ja naapurini kanssa jänisjahdissa Rasakankaalla ja xx Kreetta-narttuni ajo alkoi kaartaa kohti hänen passiaan, kuuluikin kohta laukaus ja ajo tietenkin loppui. Odottelin ”Kaato!”-huutoa, mutta mitään ei kuulunut. Lopulta pitkän ajan kuluttua seuralaiseni ilmestyi luokseni, muttei puhunut mitään. ”No, sä kaaroot”, sanoin lopuksi. ”Een, en ollenkaan, ammuin kanahaukkaa.” Ja samalla hän veti taskustaan tukon kanahaukan höyheniä ja pölläytti ne ilmaan. Olin kyllä aika ymmällä, kunnes pitkän ajan kuluttua vasta oivalsin, että mitä ilmeisimmin kanahaukan höyhenet oli jo kotona varattu taskuun, jänis piilotettu ja haettu sitten pimiässä jahdin jälkeen kotiin. Hänellä on koko erähistoriansa täynnä samantapaisia juttuja.

Kerran taas olin jahdissa Botniantielle Ella-narttuni kanssa. Ajoi siihen ennen pitkää ajokoiramiestuttuni 4-kuukautisen pennun kanssa ja pyysi päästä mukaan jahtiin, jotta pentu saisi hyvää oppia jo kokeneen ajurin seurassa ja pääsisi mahdollisesti tekemään tuttavuutta kaadetun riistan kanssa. Ajo alkoi ja kierteli mukavasti. Kaverini halusi jäädä pentunsa kanssa passiin autonsa lähelle. Ajo kaartui lopulta hänen suuntaansa ja laukaus kuului. En tietenkään odottanut toista laukausta, olihan kyseessä SM-tason haulikkoampuja. Mutta kohta kuului se toinenkin laukaus ja sitten vielä kolmaskin. Mitä ihmettä tämä oikein on, ajattelin.

Eikä mitään ”Kaato!”-huutoakaan kuulunut. Ja ajokin vielä loppui ammutulle alueelle. Odoteltuani aikani lähdin amuntapaikalle. Siellä seuralaiseni kertoi ampuneensa jänistä kolme kertaa ohi ja hän vannotti minua kautta kiven ja kannon, etten koskaan kertoisi tätä kellekään jurvalaiselle. Hän näytti jäniksen pakenemissuunnan. Vein Ellan jäljille, mutta se ei haistanut mitään. Mutta hyvän ajokoiran nenä ei koskaan valehtelee, ajattelin. Aivoni alkoivat pikkuhiljaa raksuttamaan ja oivalsin, että mitä ilmeisimmin jänis olikin lentänyt pikaisesti kaverini auton peräronkkiin ensimmäisen laukauksen jälkeen. Säästäkseni toverini nolaamiselta en kehdannut pyytää häntä avaamaan peräronkkia. Arvatenkin seuraavana aamuna verstaalla oli trossattu kuinka isäntä oli saanut jänön nelikuukautisen pennun ajosta.

Primitiivinen eräveri kuohahti

Kerran taas jahdissa Kreetta ajoi kauniisti kuten aina. Lopulta kuului laukaus ja ajo loppui. Kun mitään ei kuulunut riensin vihdoinkin paikalle, jossa olivat Artturi Järvinieni ja Korven Martti jahdis-

sa. Kysyin: ”Ammuitteko mun koiralta jäniksen?” Miehet kiistivät. Tein Artturille toisen kysymyksen: ”Mistäs on kätes verehen tullut?” Silloin leimahtivat järvinielemäiset silmät päässä primitiivisesti, kasvonsa kalpenivat ja leukansa alkoi väpättää. Suusta syöksähteli kiukkuinen saarna, että et sinäkään täällä metsästelisi ilman meitä maanomistajia. Artturi hakkasi toisella kädellä haulikon perää maata vasten ja toinen käsi katkoi poikki prauskahdellen ympärillä olevia pienehköjä lehtipuita. Kytinkin koirani ja katsoin viisaimmaksi häipyä vähin äänin ja huokasin helpotuksesta kun olin päässyt haulikon kantaman ulkopuolelle.

Kun seurassamme on noin 250 jäsentä, mahtuu joukkoomme myös jokunen äärimmäinen tapaus. Erällä tunnetulla ajokoiramiehellä kateus oli mennyt jo patologiselle puolelle: esim. tuomarina hän teki kaikkensa, että koekoira ei saisi ykköstä eikä tulisi käyttövalioksi. Hän päästi omia koiriaan koemaastoon pilaamaan sinne arvotun koekoiran mahdollisuudet. Hän myös voi pahoin, jos jonkun toisen koira ajoi erinomaisesti, meni ja hakkasi tämän ajurin jne.

6.9.1981, Botnian tien risti Kunnanoikoosen päässä. Vas. Matti Marttila ja kirjoittajan xx Kreetta, Matti Kangasalusta ja Retu sekä Arvo Latvela ja xx Soitinorven Kaiku. Kuva ME.

Joukossamme on myös pari henkilöä, joilla ei ole ainuttakaan hyväksyttävää metsästyskulttuuritapaa: heille ainut hyvä jänis on kuollut jänis.

Mutta onneksi on paljon myös hienoja herrasmiehiä, joilla on korkealuokkainen metsästyskulttuuri. Ajatin taas kerran jänistä Kunnanoikoosella ja Hautamaassa. Illalla sai myös joku vieras koira jäniksen ylös lähellä minun koirani ajoa. Ennen pimeän tuloa vieraan koiran ajolta ammuttiin jänis. Olin juuri saanut oman koiran kiinni ja läksimme kotiin. Kotvan kuluttua pimeässä pihaan ajoi auto. Menin vastalle. Esko Hiipakka kertoi ampuneensa koiraltaan jäniksen ja tuli kysymään, oliko se ehkä sittenkin minun koirani jänis. Jos näin oli minun mielestäni, hän tarjosi jänistä minulle. Tiesin, että näin ei ollut asian laita. Ja niin Esko sai pitää jäniksensä.

Olen lähes 50 vuoden aikana saanut Jurvan metsästysseuran jäsenenä viettää täällä erittäin rikasta metsästys- ja kennelelmää hienojen ja rehtien ystävien ja hyvien koirien seurassa. Mutta koirani ja minä olemme myös katkerasti kokeneet, mitä törkeyksiä ahneus ja kateus voivat saada aikaan, sillä erällä mies punnitaan.

Koko tämän intohimaisen harrastuksen käyttövoimana toimii suomenajokoiran sujuva ja kaunisaukkuinen ajo. Se lumoo meidät jollakin primitiivisellä aivoalueellamme. Se mielessä polttaa meitä vuodet ympäriinsä ja saa meidät heräämään aamuyöstä lämpimistä vuoteistamme. Juhani Hannula, ”toimittamisen” ja liioittelun mestari, kuvaili kerran koiransa onnistunutta ajoa: ”Niin poijaat kun se veteli Myötämäen kallion juurella, niin ikikuusetkin kumarsivat syväälle - ja kävyt vain piraa!”, ja samalla Juhani liikuttui niin, että hänen silmänsä kostuivat.

LIITE

Muutama ote metsästyspäiväkirjastani:

Aloin kulkea isän mukana metsällä 5-vuotiaasta lähtien. 15-vuotiaana (v. 1958) sain kantaa itse asetta. Aloin pitää metsästyspäiväkirjaa vasta v. 1967. Suurimmat elämykseni jäivät siis kirjaamatta ylös.

”28.3.1973. Jurva. Olin tänä aamuna, kuten kaikkina muinakin aamuina, aamukävelyllä Jurvanjärvellä. Tapasin siellä Urho Järvinien, joka käy joka aamu mopedillaan ojissa ja kanavissa olevia pyydyksiään kokemassa. Urho on mielenkiintoinen tuttavuus. Rakenteeltaan hoikka ja pitkä. Kas-

vot kuivat, ahavoituneen terveet ja vähän ryppyiset ja tavattoman ilmeikkäät. Silmät ovat kapoiset pienet viirut. Kun Urho nauraa, on se näkemisen arvoinen ilmentys. Kertoi olevansa Jurvan Peurojen sukua, vaikka nimensä onkin Järvinieni. Hän pyydystää piisameja ja minkkejä ojista ja jäänkin alta. --- Kertoi saaneensa tänä talvena kymmenkunta minkkiä ja muutaman piisamin. Urho pyytää siis ympäri vuoden riistaa, kuten Aimo Hannula kerran kertoi. Urho on elättänyt itsensä ajoittain pelkällä metsästyksellä. Hän kertoi, että tänne Jurvaan on minkit oikein istutettu turkiseläimiksi. Hän kertoi myös, etteivät piisamit tykkää kirkonkylästä tulevasta jätevesistä. Hän sanoi, että ihminen hukkuu vielä omaan paskaansa, kuten raamatussa sanotaan. --- Hän kertoi koirista ja metsän eläistä. Kyselin Jurvanjärvestä. Haikena hän kertoi, kuinka vielä 5-6 vuotta sitten, ennen kuin Jurvanjärvi lopullisesti kuivattiin, oli sorsia ja hanhia niin mahdottomasti. Ja kalaa oli järvestä. Jurvanjärvi oli vielä silloin 12 km pitkä. Kysymykseeni, eikös se metsämiestä harmita, kun kuivasivat, vastasi Urho: ”Kyllähän se harmittaa, mutta toisaalta onhan tämä Jurvan parasta peltoa.” Urho kertoi, että vesi nousi tulvissa Sikanevalle ja puhkaisi hänen aikanaan kolme kertaa Vaasaan menevän tien Terveystalon kohdalta. Hän kertoi, että vieläkin keväisin suuret hanhiparvet pysähtyvät Jurvanjärven pohjalle syömään ja lepäilemään.

Urhon kieli on erittäin värikästä. Se on täynnä kuvaavia osuvia sanontoja ja sanoja, joita en ole koskaan ennen kuullut. Murre on aitoa, puhe nopeaa ja vuolasta. Usein tulee kohtia, joita en ollenkaan ymmärrä.”

”26.8.1973.J. --- Heikki Hautala kertoi: Kun hän oli valinnut Jyryn pentujen ollessa 5-viikkoisia, olivat Viljo Riippi, Järvinien Urho ja jokin kolmas mies tulleet joukolla valitsemaan parasta pentua. Riippi on kuuluisa pentujenvälitsija ja niinpä hän antautui työhönsä hartaudella. Hän tutki suun sisältä ja kidat tarkasti, asetti pennun kerrallaan valon ja seinän väliin ja tutki kurkun ja pään muodot tarkasti. Sanoi lopulta huomionsa Heikille: ”Huonoimman valitsit, ei tule mettäkoiraa.” Heikki sanoi: ”Minä soitan sinulle heinäkuun 15. päivä ja pyydän silloin kuuntelemaan ajoa.” Niin he sitten sopivat. Kun pentujenvälitsija Riipiltä on kysytty, miten hän pennun valitsee, sanoo hän aina: ”Pidän omana tietonani, en kerro muille.” Kun Jyky sitten

jo 2,5 kk:n iässä alkoi ajamaan, soittikin Heikki Riipille 2 kk sovittua aikaisemmin ja menivät he yhdessä koittamaan pentua. Ja ajo syntyi. Oli siinä Riipin Ville nostellut tiheään brillejään, kertoili Heikki. Villellä kun on sellainen tapa aina kun hän on jännitystilassa. Lopuksi oli Ville lausunut: ”Se oli sitten viimeinen kerta, kun minä valitsin koiranpenikkaa.” Sitten kysyi Ville Heikiltä: ”No, kuinkas sinä tämän oikein valitsit?”, johon Heikki vastasi: ”Ethän sinäkään kertonut minulle omia konstejasi, niinpä en minäkään sano omiani.”

”4.1.1974. J. Harvassa paikassa ja tuskin missään muussa asunnossa saa kokea sellaista mitä tänään näin ja kuulin huoneeni ikkunasta. --- puolen päivän aikoihin havahduin yhtäkkiä tuliseen ajohaukkuun. Samassa näin rusakon painelevan täyttä vauhtia ikkunan alla ja kaksi suomenajokoiraa huusivat n. 70 m:n päässä täyttä kurkkua. Jänis ylitti tien Aaro Hiipakan talon takaa ja vain muutama kymmensenttinen pelasti sen auton alle jäämiseltä. Pellolla oli kova hanki, joka kantoi jänistä, mutta koiria se pahasti upotti. Koirille tuli loppuhukka tielle.”

”19.1.1974. J. Kyläjoen ja Lammin talon maastossa aamukävelyllä. Fransu mukana. Koko yön oli ollut hirveä lumipyry. Aamu oli kirkas. Kova tuuli jatkui. Kankaanpään talon takaa löytyi rusakon jäljet. Fransu sai pian ylös. --- Ajo oli hieno. Kiihkeä tiheä haukku liikutti jänistä kauniisti. Rusakko pysähtyi vähän väliä odottamaan koiraa, joka näin pysyi 200-300 m:n päässä rusakosta. Vauhtiakin ajossa oli reilusti, sillä lakeudella ei upottanut kovin paljon koiraa, sillä tuuli pyyhkii täällä lakeudet aina vähälumisiksi. Rusakko pyöri suhteellisen pienellä alueella. Kiihkeä ajo houkutteli täältä kylästä Hahdon Ilmarin pystykorvan Possen ja Velkalehdon karhukoiran ajolle. Posse kokeneena passimiehenä juoksi kohti ajoa sitä vastaan. Rusakko ja Posse tulivat toisiaan vastaan keskellä lakeutta. Kyllä oli juhlaa katseltavaa. Posse ampaisi perään minkä ja loistaan pääsi ja rusakko meni sivuitseni n. 80 m:n päästä ja Fransu ajolla perässä. Rusakko ylitti Kyläjoen aivan ilmeisesti uimalla. Koirat eivät rannalle päästyään älynneet, että jussi oli uinut joen yli ---”

”22.1.1974. J. Olin ajattamassa Fransulla lakeudella rusakkoa. Se meni taas samasta paikasta joen ylitse kuin viimeksi. Kysymyksessä olikin heikko jää, joten se ei uinut kuten viime kerralla arvelin. Koiralla näkölähtö Lammin talon nurkalta. Jänis

meni Sillanpään ohi tietä pitkin. Fransu joutui tiehukalla talon pihaan ja astui Heikki Sillanpään Huvi-nartun. Isäntä kertoi, että joku pystykorva ja Järvinien Kuha ovat myös jo astuneet sen. --- Ajo jatkui astumisen jälkeen.”

”29.9.1974. Jurva. --- Erätunnelmaan ei Jurvassa pääse. Kaikkialla koirat haukkuvat ja pyssyt paukkuvat ja miehet huutelevat. Missään ei saa olla rauhassa eikä koira saa ajaa hetkeäkään yksin.”

”13.2.1977. --- Jurvanjärven ja Sikanevan aukeat lakeudet ovat ensi silmäyksestä lähtien valloittaneet minut. Vaikka olen Hämeen turvallisten metsien kasvatti, olen sittenkin avaruuden ja laajojen näköalojen ihailija, maisemien, missä taivas vallitsee ja tuulella on tilaa lentää. Liikkuminen näissä maisemissa on erityisen rauhoittavaa sielulle ja hermoille. --- Kun lakeudella saan nähdä, ettei yhtäkään toista ihmissielua liiku silmän kantaman etäisyydellä, tunnen itseni levolliseksi. Näillä Jurvanjärven kävely-, hiihto- ja pyöräilyretkillä, joita olen koko Jurvassa oloajan ahkerasti tehnyt, olen saanut tavattomasti mielen terveyttä, hyvää oloa ja ruumiin terveyttä tietysti myös. Paljon kaikenlaista voimaa on Jurvanjärvi minulle antanut. Ja miten viehättävää on metsästäjän tällä alueella liikkua, kun hankien pinnat kertovat runsaasta riistakanasta ja kun jokaisella retkellä saa kosketuksen joihinkin riistaeläimiin.

Sikanevalle latojen alla ja reunuksilla asuvat peltopyyparvet. On suorastaan ihme, että ne selviävät Pohjanmaan kylmistä, lumisista ja viimeisistä talvista, nuo etelän suojaväritöntä arolinnut. Soilla Jurvanjärven ulkopuolella taas tapaavat toisen äärimmäisyyden: paksuhöyhenisen, karvajalkaisen lumenvärisen riekon, jolle lunta, viimaa ja talvista kylmyyttä ja ankaruutta on täällä Jurvassa aivan liian vähän. Täällä Jurvanjärvellä tällä tavoin, etelä, sen leudot arot, ja pohjoinen, sen karut tuntu-rit, kohtaavat ikäänkuin toisensa. Metsäkanalinnut ovat metsistä vähentyneet. Mutta Jurvanjärvi on niiden viimeinen saareke. Täällä vielä asuvat runsaat teeriparvet. Mikään ei sykähdytä sydäntä niin kuin ruokaileva teeriparvi huurteisessa koivikossa. Ja hanget ovat täynnänsä rusakoiden ja metsäjänisten polkuja ja jälkikuvioita, rusakoiden aavoilla ja metsäjänisten vitikoissa. On myös kärppien ja joskus minkin jälkiä.”

Uusia ulkomuototuomareita

Jouko Leiviskä

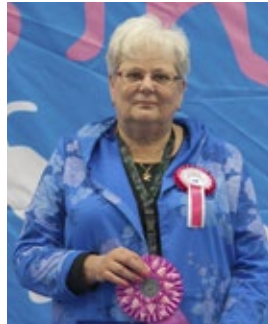
Koiraharrastukseni alkoi jo ennen teini-ikää. Ensimmäisen oman koirani sain vuonna 1973. Ensimmäinen pentueeni syntyi 1976. Siitä alkaen näyttelytoiminta ja koirien kasvattaminen ovat kuuluneet aktiivisesti elämäni.

Toimin nuorempana hyvin aktiivisesti Oulun koirakerhossa mm. rahastonhoitajana, kouluttajana ja aktiivisena jäsenenä järjestämässä näyttelyitä sekä kokeita. Toimin myös useita vuosia kahden suuren rotujärjestön puheenjohtajana useita kausia. Kasvatustoiminnasta minut on palkittu kolmella Lauri Vuolasvirta -palkinnolla.

Ulkomuototuomariksi valmistuin 1982. Valmistutuani laajensin aktiivisesti ryhmiin 8, 9 ja 10 sekä yksittäisiin rotuihin muistakn ryhmistä.

Olen arvostellut useimmissa Euroopan maissa sekä Australiassa.

Pidin lähes 20 vuotta taukoa uusien rotujen arvostelu oikeuksien opiskelussa. Kun innostuin jälleen laajentamaan, asetin itselleni aikamoisen haasteen: saada oikeudet kotimaisille roduille. Siksi olen aidosti ylpeä, että onnistuin suomenajokoirien arvostelukokeessa ja osallistuttuani ajokokeeseen sain oikeudet arvostella rotuanne.

Olen Hilkka Salohalla ja asustelen Veikkolassa n. 40 km Helsingistä. Perheeseeni kuuluu tällä hetkellä poikien muutettua omilleen aviomies ja kolme p&s kääpiösnautserityttöä, yli 14,5-vuotiaat sisarukset ja 6,5-vuotias kasvattini viimeisestä pentueestani.

Olen ollut jo lapsena innostunut koirista ja tunsin kaikki kylän koirat nimeltä. Ensimmäisen koirani sain alle kymmenvuotiaana ja sitä ennen olin jo samoillut metsäkoissa kylän sekarotuisten koirien kanssa. Kylällä oli muutama puhdasrotuinen ajokoiria ja karhukoiria sekä liuta pystykorvaa muistuttavia sekarotuisia. Ensimmäinen oma koirani oli sekarotuinen pystykorva. Viisitoistavuotiaana hankin ensimmäisellä kesätyöpalkallani saksanpaimenkoiran Karhukorven kennelistä. Helsinkiin muutettuani siirryin vuonna 1974 kääpiösnautseriin ja niissä olen pysynytkin. Olen kasvattanut kennelnimellä Brinata p&s kääpiösnautseria vuodesta 1983 ja myös pari pentuetta mustia snautseria, joiden emo oli sisareni koiria. Nykyään kasvatustyö on jäänyt vähäiseksi.

Ulkomuototuomariksi olen valmistunut 1995. Aluksi ajatuksena oli arvostella vain snautseri-pinserirotuja, mutta kun tuomareita kehoitettiin laajentamaan palvelukseen paremmin näyttelyitä, aloin opiskella uusia rotuja 2000-luvun alkupuolella. Innostus oppia lisää on vain kasvanut ja olen viime vuosina ahkerasti laajentanut uusiin roturyhmiin. Nykyään koulutukset ja kokeet ovat kaikilla tiedossa ja työelämän sekä järjestöhommiin lopettamisen jälkeen aikaakin on ollut tarpeeksi. Jossain vaiheessa huomasin, että kaikkien rotujen arvostelu oikeuksista puttuu aika vähän rotuja, joten päätin kokeilla loppujenkin suorittamista. Tällä hetkellä oikeuksien myöntäminen on vireillä SKL:ssä ja tavoite siltä osin saavutettu.

Tuomarina pyrin antamaan aikaa koirille ja esittäjille, jotta koiria saa mahdollisimman oikeudenmukaisen arvostelun. Koirassa rodunomainen olemus ja terve liikunta ovat minulle tärkeitä, ei niinkään huippuun viritetty esiintyminen tai esittäminen. Myös karvapeite on monissa roduissa tärkeä ominaisuus, jonka tulee määrältään ja

KV Booster-AJOKOE

9.1.2021 Jämsän ja Mäntän metsämaastoissa.

Pääpalkintona *Jämsä* - koiratarha.
Arvo n. 800 €.
Lisäksi muita laadukkaita palkintoja.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut
4.1.2021 mennessä.

Topi Savijärvi +358 40511 7389,
topi.savijarvi@gmail.com

Rajoitettu koiramäärä. Koiranohjaaja tuo mukanaan yhden ryhmätuomarikelpoisen palkintotuomarin.
Osallistumismaksu 60 €, tilille FI11 5521 2420 0008 25

Järjestäjät: Jämsän seudun ajokoirayhdistys ja Mäntän seudun koirakerho.

laadultaan olla oikea.

Ajokoiriin yhteyteni eivät ole kovin mittavat, mutta enollani oli aikanaan aina ajokoiria tai pari ja niitä kävin silittelemässä ja taluttelemassa kun oltiin kyläilemässä. Myös isäni ja hänen veljensä jakoivat illat pitkät puhua lapsuutensa metsäkoirista ja -reissuista. Istuin hartaasti kuulolla kun tuolloin ei ollut maalla paljonkaan harrastuksia eikä digitaalista mediaa.

Sitten minä möin Ekströmeille kääpiösnautserin ja pääsin hieman sisään myös ajokoiramaailmaan. Jossain vaiheessa Seija pyysi puhumaan ajokoiramiehille koiran rakenteesta ja esittämisestä. Enhän minä silloin ollut tuomari, mutta suostuin ajatuksella jos tästä jotain apua on niin yritetään.

Olen seurannut kehän reunalla vuosien mittaan, mutta metsäreissu oli pitkään tekemättä ja homma venyi. Vielä kuitenkin sain sen suoritettua ja sitten kokeeseen. Vaikka kokeen läpäisinkin niin paljon on vielä opittavaa ja jos joskus pääsen niitä arvostelemaan niin saa mielellään antaa asiallista palautetta. Muutaman arvostelukerran jälkeen rotu yleensä vasta aukeaa. Kerran olen Messukukun pentunäyttelyssä vuosia sitten niitä arvostellutkin.

Onnea ja menestystä kaikille harrastajille
toivotellen Hilkka Salohalla

Huomio narttujen omistajaj!

Keinosiemennykseen Alapörkän Garan FI29183/12 C.I.B. C.I.T. C.I.B.T. POHJ MVA FI KVA FI MVA DK MVA SE MVA EE MVA RU MVA RU GR MVA EEV-15 V-15 MV-16 MV-17 pakastespermaa.

Lisätietoja asiasta kiinnostuneille antaa
Jari Tahvanainen 0400 137874

Uudet valiot

Ilmoitushinnat v. 2020

Uusi valioilmoitus 20 euroa

Ilmoituksen julkaisemisen edellytyksenä on, että erääntyneitä laskuja ei ole maksamatta.

Ilmoituksen hinta maksetaan tilille FI57 4600 2020 0011 21. Laita viestikenttään valioilmoitus, koiran nimi.

Lehden toimitus ei vastaa ilmoitusten oikeellisuudesta.

FI MVA FI KVA-AJOK V-17 Alapörkän Panu FI16925/15 saavutti käyttövalion arvon 30.8.2020 Taivalkoskella. i. C.I.B. FI KVA FI MVA EE MVA LV MVA LVV-14 M-14 Mehtäpellon Heinäsato e. C.I.B. C.I.T. C.I.B.T. POHJ MVA FI KVA FI MVA SE MVA NO MVA Alapörkän Lady kasv. Reetta ja Jari Fors, Pyhäjoki om. Pertti Pudas, Kuivaniemi

Sahtiajon Rila FI41430/15 saavutti käyttövalion arvon 30.10.2020 Ylivieskassa i. Jahtiukon Poju Fin 27701/ä08 e. Pitkäkorvan Siru FI31061/13 Kasv. Reijo Isola puh.0405593782 om. Reijo Isola ja Mico Puurunen

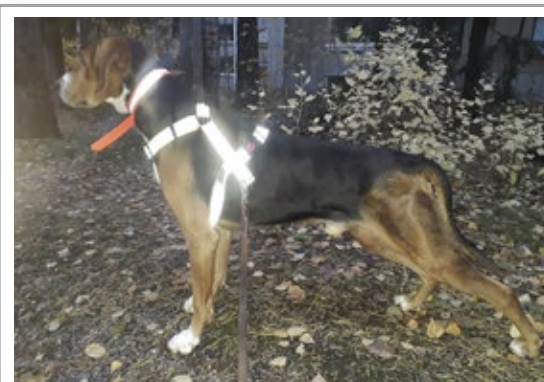
u. Jerry FI36679/13 saavutti käyttövalion arvon 30.10.2020 Ylivieskassa i.KVA ja MVA M16 Jahti-ukon Jore e. KVA Hurmalan Taika. Kasv. Lauri Haikara. Om. Mika ja Tuomas Parttimaa, Nivala puh. 045 2100596

C.I.B. FI KVA-AJOK FI MVA SE MVA NO MVA DE (VDH) MVA JMV-16 V-16 DEV-17 MV-17 V-17 Alapörkän Pilvi FI16931/15 saavutti käyttövalion ja Ruotsin muotovalion arvon 12.9.2020 Pyhäjoella. i. C.I.B. FI KVA FI MVA EE MVA LV MVA LVV-14 M-14 MEHTÄPELLON HEINÄSATO e. C.I.B. C.I.T. C.I.B.T. POHJ MVA FI KVA FI MVA SE MVA NO MVA ALAPÖRKÄN LADY FIN29871/08 kasv. Reetta ja Jari Fors, Pyhäjoki om. Pekka Karjaluo.

u. Alapörkän Pontus FI26928/15C/D saavutti arvon C.I.B. POHJ FI SE NO MVA FI KVA-AJOK 29.8.2020 Taivalkoskella isä: C.I.B. FI KVA FI EE LV MVA LVV-14 M-14 MEHTÄPELLON HEINÄSATO emä: C.I.B. C.I.T. C.I.B.T. FI KVA POHJ FI SE NO MVA ALAPÖRKÄN Lady Kasv. Jari & Reetta Fors, Pyhäjoki om. Aimo Keinänen, Tampere, puh. 040 561 4657

u. Kuusitarhan Muisto FI41991/13 saavutti käyttövalion arvon Joensuun Heinävaarassa 07.11.2020. i. FI KVA Jahvetti e. FI KVA Kuusitarhan litu Kasv. Paavo Romppanen Numminen Om. Pauli Halonen Helsinki

Mäkikallion Lotta FI34284/12 saavutti kaksoisvalion arvon 06.01.2020 Pyhtäällä. i. KVA JA MVA Mannikarin Lojo fin 57143/07 e. Mäkikallion Jetta MVA JA KVA FIN 22622/07 Kasvattaja/om. Martti Heikkilä, Pyhtää.

u. Riistapiiska Tel-la FI34714/14 saavutti käyttövalion arvon 24.10.2020 Kiuruvedellä. i. FI KVA Koivukulman Bravo-Jytty e. FI KVA Tähtivalio Riistapiiska Manta Mainio Kasv Lassi Lyytikäinen, Iisalmi om. Heikki Eskelinen, Vieremä puh. 0500 224494

n. Alapörkän Hani FI30354/12 saavutti käyttövalion arvon 16.10.2020 Pyhäjoella. i. Hakatien Rico e. Alapörkän Lady Kasv. Reetta ja Jari Fors, Pyhäjoki. Om. Pasi Partala, Oulainen

u. FI MVA Alapörkän Uatu FI28002/17 saavutti FI KVA/SE MVA arvot Karstulan ajokokeessa 24.10.2020. i. FI KVA, FI MVA, M-16 Jahti-Ukon Jore e. C.I.T FI KVA, FI MVA Alapörkän Natalia Kasv. Reetta & Jari Fors, Yppäri Om. Jori Huuskonen ja Sirpa Simonen, Vesanto puh. 0407151032

n. FI MVA Pihkasaaion Rebekka FI27898/15 saavutti FI KVA-AJOK ja samalla kaksoisvalion arvon 14.11.2020 Torniossa. i. Laukkajussin Santtu, e. Pihkasaaion Lenita Kasv. Risto Väliahdet, Sinettä om. Sanna Lohela ja Vesa Taivaloja, Ii.

n. Arpan Pyry FI33599/18 saavutti käyttövalion arvon 13.11.2020 Kuhmossa.
i. FI KVA & MVA Kerijussin Joonan e. FI KVA Arpan Tuisku
Kasvattaja: Arvo Huurinainen, Kajaani
Omistaja: Keijo Leppänen, Sotkamo

u. FI MVA Kaikuvan Ketku FI21817/12 saavutti kaksoisvalionarvon Kuhmossa 30.10.2020.
i. FI KVA & MVA Alapörkän Loordi e. FI KVA Kaikuvan Mutu
Omistajat Aapo ja Joni Heikura, Kuhmo 0405302454
Kasvattaja Reijo Heikura, Kuhmo

u. Jäniksenhaukun Raiku FI22639/16 saavutti käyttövalion arvon 3.10.2020 Ylivieskassa aluevalintakokeissa.
i. KVA ja FI & SE MVA, Tähtivalio Kerijussin Joonan
e. FI & SE KVA, Tähtivalio Jäniksenhaukun Lissu
Kasv. Suorsa Timo, Nakertaja om. Pentti Isokoski, Ylivieska

u. Syysaamun Märtti FI35667/17 an saavutti MVA arvoon oikeuttavan AJOK1 tuloksen Oulaisissa 16.11.2020
i. Jahti-Kallen Bingo
e. Syysaamun Mierka
Omistaja: Risto Pekki Raahe

u. C.I.B FI MVA Alapörkän Wallu FI37523/17 saavutti Kansainvälisen muotovalion arvon Liettuassa 7.8.2020
i. Alapörkän Gara C.I.B. C.I.T. C.I.B.T. POHJ MVA FI KVA FI MVA DK MVA SE MVA EE MVA RU MVA RU GR MVA EEV-15 V-15 MV-16 MV-17
e. Alapörkän Lady C.I.B. C.I.T. C.I.B.T. POHJ MVA FI KVA FI MVA SE MVA NO MVA Kasv. Jari & Reetta Fors, Yppäri om. Jari ja Ari Tahvanainen Ilomantsi

KVA Afthsban Mun Sylivaava FI41370/09 Ketunajokokeiden käyttövalioksi Oulun PM kisassa 21.11.2020.
i. FIN KVA NO KVA M-07 Nokikallion Haka FIN40983/00
e. Kaisla FIN49984/06,
Kasvattaja Eeva Viitaniemi Visuvesi
om. Hannu Kinnarinen & Ritva Haataja Oulainen

Kennel & kasvattajasivu

Kennelistalla voit yhteystietojesi lisäksi kertoa onko sinulla pennutus suunnitelmia vuodelle 2021. Tule mukaan ja saat näkyvyyttä koko vuodeksi kuuteen (6) lehden numeroon. Kennel / kasvattajailmoituksen hinta 30 € maksetaan tilille FI5746002020001121. Viestikenttään ”kennelilmoitus 2021 ja kennelin nimi”. Maksa ilmoitus tilille ja lähetä tiedot sähköpostilla os. lehti@ajokoirarajasto.fi

Meripojan kennel

Pasi Liikanen
Tornio
0400744847
• pentue suunnitteilla keväällä

Tulipätsin kennel

Sari ja Olli Pirkkanen
Eurajoki
p. 044 5355775 (Sari)
p. 044 3055262 (Olli)
s.pirkkanen@gmail.com
• Ajokoirapentue suunnitteilla 2021

Metsäkestin kennel

Nina ja Jorma Tolvanen
Oripää
0400 864 917
nina.m.tolvanen@gmail.com
• Ajokoirapentue suunnitteilla vuodelle 2021

Alapörkän kennel

Reetta ja Jari Fors
86170 YPPÄRI
+358400290982

Kahvanahon kennel

Marja Kuivas
Mauri Kuivas
Seinäjoki / Oulu
0451236150 / 0400978692
Hurjuli2005@msn.com
• Pentue suunnitteilla 2021

Pökänpalon Kennel

Jari Siltala
Laihia

Kennel Sammalrinteen

Liisa Miettinen
0445449335

Kennel Lempeen - eestinajokoirat

Jukka ja Annukka Päätaalo, Varkaus
puh. 0503043563 / 0445760000
lempeenkennel@gmail.com
www.lempeen.net

Mäkikallion kennel

Martti Heikkilä
puh. 0400254502

P. 050 528 1790 / ARI
ARI & MARIA PÖLÖNEN, PUUMALA
WWW.RUUNAJOENKENNEL.FI

Tulevia pentueita

ILMOITTAJA: Lähetä tiedot tulevasta pentueesta SAJ:n toimistoon kirjallisena, mieluummin sähköpostilla toimisto@ajokoirarajesto.fi. Ilmoituksen hinta on 12 €. Maksa ilmoitus SAJ:n tilille FI57 4600 2020 0011 21, BIC: ITELFIHH. Ilmoita maksun viesti-kohdassa nartun nimi. Ilmoitus julkaistaan kotisivuilla sivulla ja seuraavassa Ajokoiramies-lehdessä.

PENNUNOSTAJA: Koiralla saattaa olla titteleitä, joista on käytetty lyhennyksiä:
X = Suomen muotovalio (FIN MVA, FI MVA),
XX = Suomen käyttövalio (ajokokeen) (FIN KVA, FI KVA),
XXX = Suomen muoto- ja käyttövalio (FIN M & KVA, FI M & KVA),
K-XX = Suomen kettukäyttövalio (FIN KVA-K, FI KVA-K),
KK-14 = kettukuningas 2014,

ASTUTUKSET

Uros/Hane	Narttu Tik	Nartun omistaja Ägare	Astutuspäivä Parningsdatum	Yhdistelmä-luokitus
SE KVA SE MVA Belger Du Nord Hugo SE28317/2016B ataksianormaali	FI KVA Meripojan Kerttu FI20021/15B/B ataksianormaali vanh. mukaan	Riistarovan kennel Kemi, 0407429163	20.11.2020	1/B
FI KVA Hulivili FI49349/13B/B ataksianormaali	FI MVA Alapörkän Wirpi FI37528/17 C/C ataksianormaali vanh. mukaan	Reetta ja Jari Fors, Alapörkän kennel, Yppäri, 0400 290 982	17.11.2020	2/B
FI KVA Huki FI31077/13A/A ataksianormaali vanh. mukaan	FI EE LV MVA PL LT EE BALT JMVA HeJV-18 SEJV-18 EEJV-18 BENELUXJV-18 EUJV-18 PMJV-18 NOJV-18 LJV-19 EUV-19 BALTJV-19 HeW-19 V-19 Kahvanahon Ruskaretki FI40514/17B/B ataksianormaali vanh. mukaan	Kuivas Mauri & Marja, Kahvanahon kennel, Seinäjoki/Oulu, 0451236150	17.11.2020	2/A
FI KVA-AJOK Intolan Nemo FI25812/12C/C ataksianormaali vanh. mukaan	Korpi-Jaakon Lilli FI30409/12B/B ataksianormaali vanh. mukaan	Heikki Räsänen, Korpi-Jaakon kennel Liperi, 0503083695	28.10.2020	4/C
FI KVA-AJOK Meripojan Roki FI28102/16B/B ataksianormaali vanh. mukaan	Korpi-Jaakon Pipsa FI30408/12 Ei lonkkakuvattu ataksianormaali vanh. mukaan	Heikki Räsänen, Korpi-Jaakon kennel Liperi, 0503083695	27.10.2020	4/C
FI KVA; FI MVA Alapörkän Isku FI35932/12A/A ataksianormaali vanh. mukaan	FI KVA Haavankannon Hellu FI32707/14C/C ataksianormaali vanh. mukaan	Lauri Majasuo, Kemijärvi, 0500820331	07.10.2020	1/C
FI KVA Koivukulman Hurja-Sero FI39076/14A/A ataksianormaali	FI KVA Mannikarin Tähti FI40754/16A/A ataksianormaali vanh. mukaan	Kari & Juha Manninen, Mannikarin kennel, Kalajoki, 050 4619580	03.10.2020	1/B

M-14 = ajokuningas 2014,
MA-14 = maaotteluvoittaja 2014,
an = ataksiatestattu normaali,
ak = ataksiatestattu kantaja,
RR = kaurisvapaaksi Ruotsissa testattu,
HD UA =tervelonkkainen Ruotsissa kuvattu

på svenska MVA=X = UCH; KVA = XX=JCH;
XXX = UCH&JCH; KVA-K= k-XX = J(RÄV)CH;

Suomenajokoiran PEVISA-ohjelma 1.1.2014 - 31.12.2021:
Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 150 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan.

SYNTYNEET PENTUEET

Uros/Hane	Narttu Tik	Nartun omistaja Ägare	Syntymäpäivä Födelsedatum	Yhdistelmä-luokitus
FI KVA Peromäen Luki FI32037/13A/A ataksianor-maali	FI KVA-AJOK Metsätuuli Heta FI37841/13 ei lonkkakuvattu ei ataksiatutkittu	Tuomo Tuomola, Metsätuuli kennel, Forssa, 0400 789 340	29.10.2020	1/B
Valtti-Pojan Urho FI40863/15A/A ei ataksiatutkittu	Piiskahännän Superpommi FI39289/19A/A ataksianormaali vanh. mukaan	Kari Leinonen, Piiskahännän kennel, Oulu 0400 383 999	25.10.2020	5/C

Suomenajokoiran rotukohtainen PEVISA-ohjelma (voimassa 1.1.2014 - 31.12.2021):

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 150 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan.

KASVATTAJA!

Liitä pennunostajat pentuejäseniksi hintaan 11 €.

Ilmoita toimistolle pentue ja uusien jäsenten yhteystiedot sekä maksa tilille 11 €/jäsen.

Pentuejäsen liitetään vuosijäseneksi ja saa kaikki ko. vuoden Ajokoiramies-lehdet.

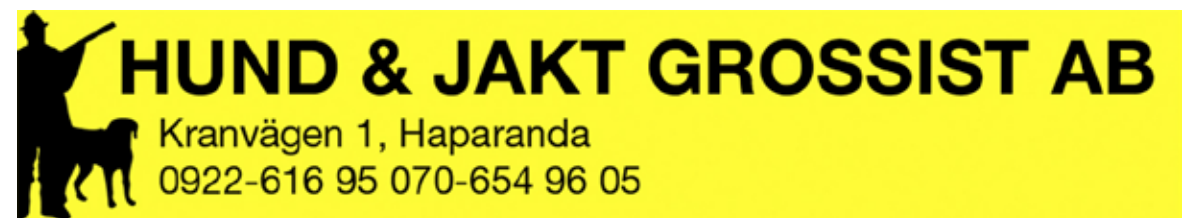
Seuraavana vuonna jäsen maksaa itse jäsenmaksun.

Tilinumero FI58 4600 2020 0009 09 BIC ITELFIHH.

Kiitokset kasvattajille:

Sari Pirkkanen, Tulipätsin kennel

Kiitokset pääerikoisnäyttelyn tukijalle

Koira kaupan kohteena

osa 1

Koiran odotettava elinikä on noin 10-15 vuotta, joten koiran ostamisen tulisi aina olla harkittu päätös. Ostajan tulisi ensimmäisenä pohtia sopiva rotu, sen jälkeen päättää, hankkiiko aikuisen koiran vai pennun ja vasta näiden jälkeen etsiä sopiva yksilö.

Koiranpennun kauppa on yleensä kuukausien prosessi, jossa kasvattajan ja pennunostajan yhteistyö vaikuttaa sekä koiran elämään että kasvattajan kasvatustoimintaan. Lainsäädännössämme ei ole eritelty eläimen kauppaa koskevaa kauppaa, vaan koira katsotaan lainsäädännössä irtaimeksi esineeksi, johon sovelletaan joko kauppalakia tai kuluttajansuojalakia. Tämä puolestaan aiheuttaa lukuisia ongelmallisia tilanteita.

Koira kaupan kohteena on mielenkiintoinen sen erityispiirteiden vuoksi: jokainen eläin on oma fyysinen elävä yksilö, jonka ominaisuuksiin vaikuttavat perimä, kasvuympäristö ja ostajan tarjoamat puitteet, kuten kokemukset, virikkeet, ruokinta ja liikunta. Koira on yleensä omistajalleen lemmikki ja perheenjäsen. Koiraa voidaan älykkäänä eläimenä kouluttaa, jolloin sillä voi olla

erilaisia käyttötarkoituksia, mikä muuttaakin koiran lemmikistä harrastuskaveriksi tai jopa työvälineeksi. On käyttötarkoitus mitä tahansa, koiraan kohdistuu yleensä erityisiä tunteita ja ominaisuuksiensa vuoksi koira eroaa huomattavasti irtaimesta esineestä.

Koiran kaupan sovellettava lainsäädäntö

Koiraa kaupan kohteena pidetään lainsäädännössä irtaimena esineenä eli tavaranä. Koiran kaupan sovellettava laki riippuu sopimusosapuolten lähtökohdista. Kauppalaki koskee irtaimen omaisuuden kauppaa ja vaihtoa (Kauppalaki 355/1987, 1§), mutta lain säännöksiä ei sovelleta, mikäli kuluttajansuojalain (38/1978) johtuu muuta. Molemmilla lailla säännökset ovat yleisellä tasolla eikä erityyppisille tavaroille ole kovin yksityiskohdaisia määräyksiä.

Koira kaupan, lahjan tai muun vaihdannan välineenä katsotaan irtaimeksi esineeksi, jolla kuitenkin on omat erityispiirteensä. Tuomioistuimien, kuluttajaviranomaisen tai muun lainsoveltajan tulkintatyössään pyrkii ottamaan huomioon nämä tilanteeseen liittyvät erityispiirteet.

Koiran kauppaa voi tehdä sopimusoikeudellisista lähtökohdista melko vapaasti ja asioista on lupa sopia. Edellytyksenä tälle on, että osapuolet ovat oikeustoimikelpoisia, sopimus noudattaa lakia ja hyvää tapaa ja kohtuuttomuutta koskevat määräykset ja kuluttajansuojalain asettamat vaatimukset huomioidaan.

Sopimus käsittää kaksi oikeustointa: tarjouksen ja vastauksen, ja sen tarkoitus on sitoa osapuolet aidosti sopimukseen. Suomessa vallitsee sopimusvapaus, johon sisältyy päättämä-, valinta-, sisältö-, muoto-, tyyppi- ja purkamisvapaus sekä vapaus ratkaista riitoja.

Riitatilanteissa keskeinen merkitys on sopimuksen sisällöllä. Niin kutsutussa oikeustoimilaissa on säädöksiä sopimuksen tekemisestä, ja niitä sovelletaan, mikäli kauppa- ja kuluttajansuojalain ei ole asiasta määräyksiä. Lainsäädäntöä tulkittaessa ratkaisevaa on, ovatko osapuolet elinkeinonharjoittajia vai yksityisiä henkilöitä.

Kauppalaki

Kauppalaki on irtaimen esineen kauppaa koskeva yleislaki. Laki koskee soveltuvin osin myös irtaimen omaisuuden vaihtoa. Kauppalakia sovelletaan koiran kaupassa, kun myyjä on yksityinen henkilö tai kun osapuolet ovat lähtökohdiltaan tasavertaiset, eli molemmat ovat joko yksityishenkilöitä tai elinkeinonharjoittajia taikka ostaja on elinkeinonharjoittaja, jolloin hänen tietonsa kaupan kohteesta katsotaan myyjän tietoa suuremmaksi. Tällöin osapuolet ovat lähtökohdiltaan tasavertaiset eikä

erityisen suojan tarvetta ole. Sopimusvapaus on laajempi kuin kuluttajankaupassa ja osapuolet voivat sopia kaikista asioista oman mielensä mukaan, edellyttäen etteivät ehdot ole kohtuuttomia.

Kuluttajansuojalaki

Kuluttajansuojalakia sovelletaan koiran kauppaan, kun myyjä on elinkeinonharjoittaja ja ostaja on kuluttaja. Kuluttaja on aina luonnollinen henkilö, joka hankkii kulutushyödykkeen pääasiassa muuhun tarkoitukseen kuin elinkeinon harjoittamiseen. Niin sanottu oikeushenkilö, kuten osakeyhtiö, osuuskunta tai valtio ei tule kyseeseen. Kuluttajansuojalain tarkoitus on turvata kuluttajan asemaa suhteessa elinkeinonharjoittajaan. Kuluttajansuojalain katsotaan myyjän tietotason olevan elinkeinonharjoittajana korkeampi kuin ostajan, ja lain henki ja tarkoitus on tietämättömmän osapuolen aseman turvaaminen sääntelemällä markkinointia, tiedonantovelvollisuutta ja sopimusehtojen kohtuullisuutta sopimussuhteissa.

Todellisuudessa näin ei aina ole, vaan osapuolten tietotaso voi olla myös päinvastainen. Kuluttajansuojalaki antaa ostajalle paremman turvan, koska se on kuluttajan hyväksi pakottavaa oikeutta. Tämä tarkoittaa sitä, että kauppaehtoihin ei voida tehdä sellaisia ehtoja, jotka heikentävät kuluttajan asemaa. Kuluttajan kannalta edullisempien ehtojen laatiminen sen sijaan on mahdollista. Kuluttajansuojalaki on kuluttajaa varten, mutta koirakaupassa voi tulla tilanne, jossa myyjänä olevalla elinkeinonharjoittajalla on vaateita ostajaa kohtaan. Ratkaisua haetaan

Koiranpennun hankkiminen on yleensä kuukausien prosessi, jossa kasvattajan ja pennunostajan yhteistyö vaikuttaa sekä koiran elämään että kasvattajan kasvatustoimintaan. Kuva Raita Lappalainen.

tällöin tuomioistuimen kautta, ei kuluttajariitalautakunnasta. Tämän kaltainen tilanne voi tulla eteen esimerkiksi koiran sijoitussopimuksessa.

Elinkeinonharjoittaja

Ostaja voi olla koiran kaupassa vuoroin kuluttaja, vuoroin elinkeinonharjoittaja. Kuluttajansuojalain tarkoittama kuluttaja on sellainen yksityinen henkilö, joka hankkii tavaran yksityiseen käyttöönsä. Koiran käyttötarkoitus määrittelee ostajan statuksen. Lemmikiksi koiran ostava yksityinen henkilö on kuluttaja, mutta mikäli koira hankitaan pääasiallisesti työvälineeksi, on ostaja elinkeinonharjoittaja. Jos ostajalla on itsellä kennel ja ostetun koiran päätarkoitus on muu kuin jalostuskäyttö, tulee tämä oletus pystyä perustelemaan.

Myyjän statuksen määrittely ei ole niin yksikeräistä kuin ostajan statuksen määrittely. Suomessa suurin osa koiria kasvattavista henkilöistä toimii harrastuspohjalta. Rajanveto harrastuksenaan kasvattavan ja elinkeinona kasvattavan välillä voi olla häilyvä ja osa itseään harrastajakasvattajana pitävistä voidaan laissa katsoa elinkeinonharjoittajiksi. Kuluttajansuojalaissa elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan luonnollista henkilöä taikka yksityistä tai julkista oikeushenkilöä, joka tuloa tai muuta taloudellista hyötyä saadakseen ammattimaisesti pitää kaupan, myy tai muutoin tarjoaa kulutushyödykkeitä vastiketta vastaan hankittaviksi. Toisin sanoen elinkeinonaan koiria kasvattava eli myyjä tavoittelee toiminnalla taloudellista hyötyä eli tuloa. Hän saa koirasta joko rahaa tai jotakin muuta vastiketta. Harrastajakasvattaja voi myös saada taloudellista hyötyä, mutta ratkaisevaa rajanvedossa on yrittäjäriski sekä toiminnan satunnaisuus ja pitkäkestoisuus.

Kuluttajasuojalaissa elinkeinonharjoittaja-käsite on säädetty laajaksi, ja epäselvissä tapauksissa tulkinta kääntyy herkästi sille kannalle, että henkilö on ennemmin elinkeinonharjoittaja, kuin ettei hän ole sitä. Kuluttajariitalautakunta on joutunut usein ottamaan kantaa siihen, onko myyjä elinkeinonharjoittaja vai ei, koska lautakunta voi antaa ratkaisusuosituksen vain asiassa, jossa myyjä katsotaan elinkeinonharjoittajaksi.

Kuluttajavalituslautakunnan vakiintunut käytäntö on, että myyjä katsotaan elinkeinonharjoittajaksi, jos hän on rekisteröinyt Suomen Kennelliittoon vuosittain vähintään yhden pentueen, tai jos kulu-

van ja edellisen vuoden aikana hän on rekisteröinyt kaksi tai useamman pentueen. Ratkaisevaa on tapauksen sopimuksentekohetki. Mitä enemmän kasvattajalla on pentueita, sitä lähempänä ollaan rajaa, jossa hän muuttuu elinkeinonharjoittajaksi.

Veroviranomaisen määritelmässä edellä mainittuihin elinkeinonharjoittajan tunnusmerkkeihin lisätään verovelvollisuus; liikkeen- ja ammatinharjoittajan on ilmoitauduttava arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, jos tilikauden (12 kk) liikevaihto ylittää 10 000 euroa eikä toiminta ole muutoin arvonlisäverotonta.

Omistussuhteet

Lainsäädännössämme ei ole suuria vaatimuksia sille, kuka koiran voi omistaa. Omistajuuden merkitys on valta päättää koirasta ja tehdä sillä mitä haluaa laillisuuden rajoissa. Ainoastaan eläintenpitokielto muodostaa esteen omistamiselle. Jos omistajia on useita, tulee koiraa koskevat päätökset tehdä yhdessä. Jos koira asuu haltijan luona, on päättävä valta silti omistajalla. Nimiperiaatteen mukaan omistaja on se luonnollinen tai oikeushenkilö, jonka nimissä koira on. Koiran omistaja on yleensä se, joka on merkitty Suomen Kennelliiton rekisteriin. Kennelliiton omistajarekisteri perustuu vapaaehtoisuuteen ja omistajan ilmoitukseen, eikä koiran rekisteröinti ole pakollista. Kennelliiton omistajarekisteriä ei näin ollen voida pitää täysin luotettavana eikä ajantasaisena, mutta se voi olla yksi tekijä muiden joukossa, kun omistusoikeutta määritellään. Tarvittaessa omistajan on kyettävä muulla keinoin todistamaan omistajuus, kuten kauppa- tai lahjakirjalla. Jos todisteeksi ei ole dokumenttia tai sopimusta, koiran hallinta luo oletaman omistajuudesta eli koiran omistajaksi katsotaan se, jonka hallinnassa koira on. Sama pätee rekisteröimättömän koiran omistajuuteen.

Yhteisomistus

Samalla koiralla voi olla useita omistajia, ja tällöin omistajuus on jaollista eli määräosaista. Jollei muuta ole sovittu, ovat omistussuhteet yhtä suuret. Koiran erityislaatuisuus esineenä merkitsee käytännössä sitä, että koiraa koskevat päätökset tulee tehdä yhdessä ja niistä päätettäessä tarvitaan jokaisen yhteisomistajan suostumus. Jokainen omistaja kuitenkin määrää omasta omistussuhteestaan. Käytännössä omistaja voi myydä tai lahjoittaa

omistussuutensa ulkopuoliselle muiden omistajien mielipidettä huomioimatta, mutta aiempien omistajien tekemät sopimukset pysyvät voimassa yhden omistajan vaihtumisesta huolimatta eikä uusi omistaja saa parempaa oikeutta koiraan, kuin mitä luovuttajalla oli. Riitatilanteiden välttämiseksi yhteisomistuksen pelisäännöistä tulee sopia ja tehdä kirjallinen sopimus, johon kirjataan koiran hallinnasta ja hoidosta sekä niistä aiheutuvista kuluista ja mahdollisen tuoton jakautumisesta. Lisäksi on suositeltavaa kirjata, miten koiran arvo määritellään lunastustilanteessa.

Yhteisomistus on keino hajauttaa riskiä arvokkaan jalostuskoiran hankkimisessa, mutta käytännössä siihen liittyy erittäin paljon riskejä eikä siihen pitäisi ryhtyä kovin kevyin perustein. Tavallisin yhteisomistuksen muoto on se, että koira halutaan perheessä useamman perheenjäsenen omistukseen ja halutaan osoittaa koiran olevan tällä tavoin yhteinen. Avioerotilanteessa nämä perheen sisäisesti yhteisomistetut koirat ovat jaettava omaisuutta siinä missä muukin omaisuus. Lain mukaan koira on esine, eikä sen kohdalla kysymykseen tule yhteishuolto taikka tapaamisoikeus, kuten avioerolasten suhteen; tuomioistuin ei erotilanteessa arvioi koiran etua. Koiraa ei voida jakaa, joten mikäli asiaa ei voida sopia osapuolten kesken, koira määrätään myytäväksi ja saatu raha jaetaan.

Suomen Kennelliitto ry:n vaikutus koiran kauppaan

Suomen Kennelliitolla on merkittävä rooli rotukoiron kasvatuksessa, eikä sen merkitystä koiran kaupassa tule vähätellä. Suomen Kennelliitto on yksityisoikeudellinen aatteellinen yhdistys, joka rekisteröi ainoana järjestönä maassamme puhdasrotuisia koiria. Koiranpennun rekisteröinti on välttämätön, koska vain Kennelliiton rekisteröimät pennut voivat osallistua virallisiin kokeisiin, kilpailuihin ja näyttelyihin ja vain näiden koirien pennut voidaan rekisteröidä kansainvälisesti hyväksyttyihin koirarekistereihin. Kansainvälinen yhteistyö ja Suomessa syntyneiden koirien kauppa edellyttävät koiranpentujen rekisteröintiä, ja näin ollen Suomessa on mahdotonta kasvattaa rotukoiria ilman Kennelliittoa. Rekisteröimättömiä puhdasrotuisia koiria pidetään sekarotuisina.

Koiran kauppaan vaikuttavat Kennelliiton säännöt voidaan jakaa kahteen osaan: itse koiraa kos-

Myyjä voi asettaa ehdoksi esimerkiksi näyttelykynnin, mutta hän ei voi velvoittaa ostajaa käyttämään koiraa säännöllisesti näyttelyissä, mikäli velvoitteita ei ole huomioitu kauppahinnassa.

keviin ja kasvattajaa koskeviin. Kennelliitolla on jalostusstrategia, jossa on otettu huomioon eläinsuojelulaki, lakia täydentävä eläinsuojeluasetus ja Euroopan Neuvoston lemmikkieläinten jalostusta koskeva päätöslauselma.

Jalostusstrategiassa määritellään perusvaatimukset ja suositukset jalostukseen käytettävälle yksilöille. Yleisen jalostusstrategian lisäksi ovat rotukohtaiset jalostuksen tavoiteohjelmat (JTO) sekä useilla roduilla Perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustusohjelma eli PEVISA. Pentueen molempien vanhempien tulee täyttää yksilöille ja rodulle asetetut ehdot ja vaatimukset, jotta Kennelliitto rekisteröi pentueen. Rekisteröintiä koskevat säännöt sisältävät sekä yleisen jalostusstrategian että rotukohtaiset ohjelmat. Rotukohtaisissa jalostusohjelmissa voi olla rajoituksia myös yksittäisen koiran jälkeläismäärälle, jolloin Kennelliiton rajoittaa kasvattajan omaisuuden käyttöoikeutta. Mikäli myyjä haluaa kasvattaa ja myydä rotukoiria, ei kasvatus ja jalostus onnistu millä tahansa lisääntymis-

kykyisellä koiralla, vaan ehtojen tulee täytyä, jotta Kennelliitto rekisteröi pennut.

Kennelnimi ja kasvattajasitoumus

Kennel-nimitys ei suoraan tarkoita kasvattajan olevan elinkeinonharjoittaja, vaan nimitystä saa käyttää kasvattaja, joka on saanut Suomen Kennelliiton myöntämän kennelnimen. Ostaja usein maksaa hieman enemmän ostaakseen koira kennelnimen omaavalta kasvattajalta ja näin välttää osallistumisen paperittomien rotukoirien ja sekarotuisten koirien epäeettiseen tehtailuun. Kennelnimi on kaikkien kasvattajan kasvattamien pentujen virallisen nimen etuliite, jolloin hyvin menestyvät yksilöt ovat itsessään kasvattajan toiminnan mainoksia.

Kennelnimien myöntämiselle on tietyt ehdot, jotka vaikuttavat kasvattajan toimintaan. Saadakseen kennelnimen tulee kasvattajan olla Suomessa asuva täysi-ikäinen ja sopiva kennelnimien haltijaksi. Hänen tulee suorittaa kasvattajan peruskurssi, olla sekä Kennelliiton jäsen että rodun rotuyhdistyksen jäsen ja allekirjoittaa kasvattajasitoumus. Kasvattajasitoumus velvoittaa kasvattajaa noudattamaan Suomen Kennelliiton ohjeita, sääntöjä ja määräyksiä. Koiran kauppaan vaikuttavat olennaisesti kasvatus työn tarkoitus ja tavoite, tiedonantovelvoite, rekisteröinti- ja tunnistusmerkintävelvoite sekä velvoite tehdä koiran kauppa aina kirjallisesti joko Kennelliiton vakiosopimuslomakkeella tai muuten kirjallisesti samansisältöisenä.

Koirien kasvattaminen ja pentujen rekisteröinti on mahdollista myös ilman jäsenyyttä tai kennel-nimeä, jolloin rekisteröintimaksut ovat korkeammat. Kennelnimitys ei ole takuu kasvattajan tietotaidosta tai kasvatus työn laadusta, vaan hyvän koiran voi saada myös kennelnimettömältä kasvattajalta. Kennelnimi ja muut muodollisuudet eivät kuitenkaan ole takuu siitä, että jalostusvalinnat olisivat tehty asianmukaisesti ja asiat olisivat muutoinkin hyvin.

Kennelliiton vakiosopimuslomakkeet

Kennelliitto velvoittaa kennelnimien omaavia kasvattajia käyttämään koirakaupassa liiton omia vakiosopimuslomakkeita tai tekemään samansisältöisen kauppasopimuksen. Vakiosopimuslomakkeet soveltuvat kuitenkin osittain heikosti erilaisiin ja erihintaisten koirien kauppoihin, ja

Omistajuus- ja sopimusriitojen välttämiseksi koiran kauppa tulisi aina tehdä kirjallisella kauppasopimuksella oli kyseessä sitten puhdas kauppa, yhteisomistus, sijoitussopimus tai osamaksusopimus.

lomakkeiden ehdot ovat joustamattomat, jopa osittain lainvastaisia. Ne rajoittavat usein kasvattajan toimintaa sekä asettavat kasvattajalle myyjänä kohtuuttomiakin ehtoja.

Tarjous, vastatarjous, esisopimus

Koiran kauppa on yleensä kuukausien prosessi ja etenee rotuvalinnan jälkeen kasvattajan valintaan. Aluksi ostajaehdokas yleensä vierailee kasvattajan luona tutustuen emäkoiraan ja sen mahdollisesti jo syntyneisiin pentuihin, niiden kasvu- ja asuinympäristöön sekä kasvattajaan. Sekä myyjän että ostajaehdokkaan tulisi jo tässä vaiheessa kertoa mahdolliseen kaupantekoon vaikuttavia seikkoja.

Esisopimuksen sitovuus, varausmaksu

Esisopimuksella tarkoitetaan sopimusta siitä, että kauppasopimus tullee tulevaisuudessa tekemään. Koiran kaupassa esisopimus syntyy sillä hetkellä, kun ostajaehdokas ilmaisee ostohalukkuutensa ja myyjä vastaa siihen hyväksyen ja koira varataan ostajalle. Esisopimus sitoo molempia osapuolia, ja se velvoittaa kuten muutkin sopimukset. Sitä ei pidä tehdä, jollei on täysin varma, että ostajana haluaa ostaa varaamansa koiran ja puolestaan myyjänä haluaa myydä koiran sovituin ehdoin. Esisopimus voi olla myös ehdollinen ja sitoa vain toista osapuolta. Ehdollinen sopimus käy tilanteessa, jossa sopimukseen liittyy jokin tulevaisuudessa selviävä seikka, kuten pennun eläinlääkärintarkas-

tus, voidaan sopia ehdollinen esisopimus. Tällöin esisopimus sitoo vain myyjää, mutta ostaja tekee lopullisen ostopäätöksen vasta terveystarkastuksen jälkeen. Tärkeää on ymmärtää esisopimuksen ja kauppasopimuksen ero. Esisopimus on sopimus siitä, että kauppa koirasta tullee tekemään ja kauppasopimuksella koiran omistusoikeus siirtyy.

Kasvattaja haluaa yleensä ostajalle varaamastaan pennusta varausmaksun tai käsirahan. Kun varausmaksu on otettu vastaan, sopimus lähtökohtaisesti tulee tehdä, ellei ilmene jotain sellaista yllättävää olennaista vastapuolen sopimusrikkomusta, jonka perusteella kauppa voidaan purkaa. Esisopimusta solmittaessa varausmaksu on keino sopia myös mahdollisen sopimusrikkomuksen seurauksista, mikäli esisopimus halutaan purkaa. Sen tarkoitus on saada osapuolet pysymään sopimuksessa. Sen avulla kasvattaja pyrkii vähentämään omia taloudellisia tappioitaan, jos ostaja haluaa peruuttaa varauksen ja purkaa sopimuksen. Sopimuksen purkautuessa ostajasta johtuvasta syystä, varausmaksu jää kasvattajalle korvaukseksi lisäkuluista, joita koiran uudelleen markkinoinnista, ruokinnasta ja eläinlääkärinkuluista voi syntyä. Jos sopimuksen purkaminen johtuu kasvattajasta eli myyjästä, hänen tulee palauttaa varausmaksu. Varausmaksun tai käsirahan kohtuullisena suuruutena pidetään 10 - 15 % kauppahinnasta, josta se luonnollisesti hyvitetään kauppahinnan maksun ajankohtana.

Tiedonantovelvollisuus

Molemmilla sopimusosapuolilla on tiedonantovelvollisuus ja myyjän tiedonantovelvollisuus ostajalle on pakottava. Koira voi pitää sisällään paljon sellaisia piileviä ominaisuuksia, joita ei fyysisessä ulkomuodossa näe. Myyjän tiedonantovelvollisuus on koiran kaupassa hyvin keskeisellä sijalla ja myyjän on sekä vastattava ostajan esittämiin koiraa koskeviin kysymyksiin että itse aktiivisesti kerrottava ostopäätöksen kannalta merkittäviä asioita, sillä oletuksella, ettei ostaja tiedä niin sanotusti asiasta mitään. Koirassa katsotaan olevan oikeudellisesti virhe silloin, kun se jollakin tavalla poikkeaa niistä tiedoista, joita myyjä on antanut kaupantekohetkellä ostajalle. Tämän seikan vuoksi myyjän tulee osata kertoa koiran osto harkitsevalle myynnissä olevan yksilön ominaisuuksista ja kaikista siinä havaitsemistaan vioista tai virheistä. Pentukoiran ol-

lessa kyseessä myyjän tulee kertoa ostajalle tosiasia, että koira on vasta kehityksensä alkuvaiheessa ja keskeneräinen, eikä sen tulevasta kehityksestä ole varmuutta. Yksilön ominaisuuksien lisäksi myyjän tulee kertoa koiran suvusta ja rodusta yleisesti esiintyvistä perinnöllisistä sairauksista ja vioista sekä niiden yleisyydestä ja vaikutuksesta koiran elämään. Myyjänkään ei tarvitse tietää kaikkea, vaan tiedonantovelvollisuus koskee keskeisiä ja merkityksellisiä seikkoja. Myyjän ollessa epävarma jostakin asiasta, tulee hänen kertoa myös se mahdolliselle ostajalle.

Mikäli myyjä luokitellaan koiran kasvattajana elinkeinonharjoittajaksi, edellytetään häneltä melko suurta tietämystä koirista ja rodusta yleisesti, ja tällöin hänen tiedonantovelvollisuutensa kasvaa. Ostaja tehdessä ostopäätöksen saamiensa tietojen jälkeen, hän tekee sen tietoisena riskistä. Myyjän kertomat riskit kannattaa kirjata myös kauppasopimukseen. Tämä ei suoraan poista myyjän vastuuta, mutta voi lieventää sitä huomattavasti.

Selontekovelvollisuus

Ostajan selontekovelvollisuudeksi voidaan katsoa sopimuksen teko hetkeen liittyvät seikat. Kasvattajalla on oikeus päättää, kenelle kasvattinsa myy ja yleensä kasvattajalla on joitain kriteereitä ostajia kohtaan. Vastuullinen kasvattaja haluaa koiralle hyvän kodin, mutta hänellä voi olla myös muita kodinvalintaan vaikuttavia kriteereitä. Tässä kohdalla ostajan tulisi antaa myyjälle hänen haluamiaan tietoja koiran tulevasta kodista, käyttötarkoituksesta ja elinympäristöstä. Kasvattajalla tulisi olla myös moraalista vastuuta eikä koiraa tulisi myydä sellaiselle ihmiselle, joka esimerkiksi ikänsä tai fyysisten ominaisuuksiensa vuoksi ei kykene koirasta huolehtimaan.

Kauppasopimus

Suomessa vallitsee kohtuullisen laaja sopimusvapaus, ja lähtökohtaisesti kaikesta voidaan sopia. Osapuolten tulee kuitenkin olla oikeustoimikelpoisia ja sopimusehtojen lainmukaisia, eivät ne saa olla kohtuuttomia. Suomessa on voimassa sopimuksen muotovapaus, mikä tarkoittaa, ettei sopimuksen muodolla ole merkitystä, lukuun ottamatta osamaksusopimusta. Suullinen sopimus on yhtä pätevä kuin kirjallinen, mutta suullisen sopimuksen ongelmaksi voi muodostua riitatilanteessa todiste-

Koira voi pitää sisällään paljon sellaisia piileviä ominaisuuksia, joita ei fyysisessä ulkomuodossa näe.

luvaikeudet dokumenttien puuttuessa. Riitatilanteessa sopimusosapuolilla voi olla täysin erilaiset mielikuvat siitä, mitä on sovittu, vaikka sopimuksen tekohetkellä osapuolet ovat olleet sovussa ja yhtä mieltä asioista.

Omistajuus- ja sopimusriitojen välttämiseksi koiran kauppa tulisi aina tehdä kirjallisella kauppasopimuksella oli kyseessä sitten puhdas kauppa, yhteisomistus, sijoitussopimus tai osamaksusopimus. Sopimusosapuolten tulee tutustua sopimuksen kaikkiin ehtoihin huolellisesti ennen sopimuksen solmimista. Ehtojen läpikäynti suojaa sekä myyjää että ostajaa eikä myöhemmin voi vedota tietämättömyyteen ehdoista.

Suomen Kennelliitto velvoittaa kasvattajasitoutumuksen allekirjoittaneet kasvattajat käyttämään valmiita vakiosopimuslomakkeita tai samansisältöisiä kirjallisia kauppasopimuksia. Näitä valmiita sopimuslomakkeita voivat hyödyntää myös muut kuin Kennelliiton jäsenet, ja niihin voidaan vakioehtojen lisäksi liittää osapuolten välillä tehtyjä lisäehtoja. Kirjallinen sopimus tehdään aina kahtena, samansisältöisenä ja alkuperäisenä kappaleena ja molemmat vahvistetaan sopimusosapuolien allekirjoituksilla.

Tietoisuus virheestä

Jos ostaja haluaa tietoisesti ostaa koiran, jossa on jokin virhe, on kauppa tehty koirasta, jossa tämä virhe ilmenee. Tällöin koira on oikeudellisessa mielessä virheetön. Merkitystä on sillä, tietääkö ostaja kaupantekohetkellä koirassa olevat viat ja virheet ja tekee sopimuksen tietoisena niistä. Jos koirasta annetaan hinnanalennus jonkin syyn tai ehdon vuoksi, tämä tulee ehdottomasti mainita kauppasopimuksessa. Sopimuksen teossa tärkeää on molempien osapuolten ymmärrys heitä velvoittaviin ehtoihin ja että kaikki hinnanalennuksen syyt ovat kirjattuna sopimukseen.

Pätemättömyysperuste

Sopimus voi olla pätemätön useasta syystä. Pätemättömyysperusteet saattavat olla kyseessä, jos osapuoli on pakotettu sopimukseen esimerkiksi kiristämällä tai uhkaamalla taikka hänet petollisesti viety eli on annettu selkeästi vääristettyä tietoa. Sopimus voi olla pätemätön kumman tahansa sopimusosapuolen toimesta, kuten käy ilmi esimerkiksi tapauksessa, jossa ostaja oli antanut myyjälle vääristettyä tietoa.

Hyvä tavan vastaisuus, lain- ja kunnianvastaisuus ja arvottomuus ovat myös pätemättömyysperusteita. Laki ei määrittele tarkasti termiä ”hyvän tavan vastainen”, mutta sen sisältö on pääteltävissä maalaisjärjellä. Tämä pätemättömyysperuste voi olla kyseessä, jos sopimusosapuolen pulaa, ymmärtämättömyyttä tai kevytmielisyyttä hyväksikäytetään. Osapuolten suoritusten huomattava epäsuhta, esimerkiksi koira ja siitä maksettu kauppahinta, voivat olla hyvän tavan vastainen pätemättömyysperuste. Rikoksen avulla tai rikokseen johtava sopimus, osapuolen päihtymys tai olosuhteiden kyseenalaisuus voivat täyttää muita aiemmin lueteltuja pätemättömyysperusteita.

Kohtuuttomat ehdot ja lainvastaiset ehdot

Laki antaa varsin laajan sopimusvapauden, mutta siitä huolimatta aivan kaikesta ei voida sopia. Tuomioistuimien voi jommankumman osapuolen vaatimuksesta päättää sopimuksen kohtuullisuudesta tai kohtuuttomuudesta. Tuomioistuimien tarkastelee tällöin sopimusta kokonaisuudessaan, huomioiden osapuolten aseman ja sopimuksen tekohetkellä vallinneet olosuhteet.

Koiran kauppahinta on lähes aina ”kahden

kauppa” eli myyjä saa valita kenelle koiran myy ja millä hinnalla. Tämän jälkeen ostaja päättää, vastaako hän myyjän tarjoukseen. Hintaan vaikuttavat rodun ja koiran iän lisäksi yksilölliset ominaisuudet. Huippusukuinen pentu tai ominaisuuksiltaan erinomaisesti käyttötarkoitukseensa soveltuva aikuinen koira voivat poiketa huomattavasti rodun keskivertokoirasta. Tuomioistuimien tai mikään viranomais ei automaattisesti valvo hintoja, kohtuullistaminen tapahtuu aina jälkikäteen ostajan sitä vaatiessa. Kohtuullistamisessa huomioidaan rodun tavanomainen hinta ja koiran erityispiirteet. Hinnan kohtuullistaminen ei kuitenkaan edellytä, että koirassa olisi jokin hinnanalennuksen vaadittava virhe.

Varsin yleistä on, että ostaja sitoutuu käyttämään koiraa terveystarkastuksissa, näyttelyissä tai kokeissa. Jos sopimukseen on kirjattu lisäehtoja, myös niiden tulee olla kohtuullisia. Myyjä voi asettaa ehdoksi esimerkiksi rodunomaisen terveystarkastuksen tai näyttelykäynnin, mutta hän ei voi velvoittaa ostajaa käyttämään koiraa säännöllisesti näyttelyissä. Kohtuullisuus arvioidaan suhteuttamalla ehdon hinta koiran kauppahintaan. Myyjän tulisi osata kertoa ehtojen täyttämiseen kuluvat kustannukset lisäkuluineen, joita voi tulla matkoista tai turkihoidosta. Mikäli velvoitteita ei ole huomioitu kauppahinnassa, ei ostaja ole velvollinen sitä noudattamaan.

Ehdoista sovittaessa osapuolten tulisi miettiä tarkasti sitoutuminen niihin. Jos ostajaehdokasta ei kiinnosta koe- tai näyttelykäynnit, myyjän voi olla järkevää harkita juuri kyseisen koiran varaamista ostajalle tai vaihtoehtoisesti tarjota ostajalle toista koiraa. Myyjän pidättäessä itsellään jonkin koiran käyttöä koskevan oikeuden, siitä aiheutuvat kulut lankeavat myös myyjällä. Oikeudenpidätyksellä kasvattaja voi myydä esimerkiksi lupaavan näyttelykoiran perheeseen, jolla itsellään ei ole taitoa esittää koiraa näyttelyissä. Tämän kaltainen kauppasopimus vaatii kuitenkin osapuolten välistä sitoutumista ja luottamusta, ja osapuolten tulisi miettiä, olisiko esimerkiksi sijoitussopimus paikallaan. Jos kauppasopimukseen kirjataan jokin pidätys, tulee sen näkyä myös kauppahinnan alennuksena. Mikäli myyjä ei pidätä itsellään oikeutta, kuten näyttelyoikeutta sijoitussopimuksen yhteydessä, ei hän ole velvollinen maksamaan niistä aiheutuneita kulujakaan.

Kasvattajan usein kirjaama etuosto-oikeus koirasta luovuttaessa on vain moraalinen velvoite, jos ehdosta ei ole annettu hinnan alennusta. Mikäli hinnanalennus on annettu ja sopimus etuostosta on tehty, on kasvattaja velvollinen sitä myös noudattamaan, vaikka takaisinostohinta tai yksilö ei miellyttäisikään. Muutoin kyseessä on sopimusrikkomus.

Sopimukseen ei voida kirjata toisen osapuolen kokonaan tai huomattavalta osin vastuusta vapauttavaa ehtoa. Tämänkaltaiset, esimerkiksi myyjän vastuuta koiran laadusta vapauttava ehto, tulkitaan usein kohtuuttomaksi. Vastuuvapautta koskevat ehdot yleensä poistavat tai heikentävät ostajan pakottavia oikeuksia ja ovat näin ollen kuluttajasuojalain vastaisia. Tällöin kauppasopimuksen ehtoa ei sovelleta, vaan sen sijaan noudatetaan lain säännöksiä.

Koiran luovuttaminen ja maksaminen

Koira luovutetaan yleensä kaupantekohetkellä. Tavallista on, että ostaja hakee koiran myyjän luota sovittuna ajankohtana ja samalla hetkellä ostajalle syntyy maksuvelvollisuus. Ostajalla on oikeus saada koira sovittuna hetkenä ja myyjän oikeus on saada vastine koiraa luovuttaessa.

Luovutushetkellä koiran maksetaan yleensä joko käteisellä tai maksu suoritetaan myyjän tilille. Maksusta ostaja saa todisteen, josta on todiste kauppahinnan maksusta. Mikäli maksu viivästyy, on myyjälle oikeus viivästyskorkoon, joka on 7 prosenttia suurempi kuin Suomen Pankin viitekorko. Kennelliiton vakiosopimuslomakkeessa on omistuksenpidätysehto, jonka mukaan omistusoikeus säilyy myyjällä kunnes koko kauppahinta on maksettu ja myyjällä on oikeus purkaa kauppa ellei ostaja suorita maksua sovitusti.

Koiran luovutuksen yhteydessä myyjä antaa ostajalle koiran virallisen rekisteritodistuksen ilman erillistä maksua. Todistus on merkittävä osa koiran arvoa, koska ilman sitä koiran näyttely- ja jalostuskäyttö sekä useat kokeet ja kilpailut estyvät. Rekisteröinnin aiheutuvat kulut kuuluvat koiran kasvattajalle ja ne sisältyvät koiran kauppahintaan. Jos koiranpennun rekisteröinti on luovutushetkellä vielä kesken, tulee myyjän toimittaa rekisteritodistus ostajalle ilman lisämaksua niin pian kuin mahdollista. Jos koirassa on jokin näyttely- tai jalostuskäytön estävä vika, tulee siitä olla maininta

kauppasopimuksessa ja näkyä hinnanalennuksena. Esimerkiksi kivesvika, hammaspuutos tai värivirhe voivat estää koiran näyttelykäynnit, mutta eivät kilpailu- tai koetoimintaa, ja koiran voi rekisteröidä normaalisti Kennelliiton rekisteriin. Mikäli myyjä katsoo, ettei koira ole jalostuskelpoinen, se esimerkiksi kantaa perinnöllistä sairautta, hän voi rekisteröidä koira EJ-rekisteriin (Ei Jalostukseen-rekisteri), jolloin koiran kaikki muut oikeudet säilyvät.

Rekisteritodistuksen lisäksi myyjän tulisi antaa koiran mukaan riittävän tarkat hoito-ohjeet. Kulluttajasuojalain mukaan tavaraa pidetään virheellisenä, jos sen mukana ei luovuteta sellaisia ohjeita, jotka ovat tarpeen sen käytössä, hoidossa tai säilytyksessä. Myös Kennelliiton sopimuslomakkeella tehty koiran kauppa edellyttää kirjallisia hoito-ohjeita. Kirjalliset hoito-ohjeet pitävät sisällään ruokintaan, liikuntaan, erilaisiin hoitotoimiin ja rokotamiseen liittyviä ohjeita, mutta myyjä voi kirjata siihen myös rotuun ja harrastustoimintaan liittyviä yleisiä asioita.

Viivästyks

Koiran luovutuksen ajankohta määräytyy yleensä sen mukaan, milloin pentu on luovutusikäinen. Kennelliiton säännön mukaan koiranpennun saa luovuttaa aikaisintaan seitsemän viikkoisena. Viivästyks koiran luovuttamisessa voivat johtua

kummasta tahansa sopimusosapuolesta. Toinen osapuoli ei saavu paikalle sovittuna ajankohtana, myyjä ei luovuta koiraa syystä taikka toisesta, tai ostaja ei maksa koiraa sovitusti.

Esisopimus sitoo silti sopimuksen osapuolia, joten vahingosta kärsinyt osapuoli voi vaatia asiasta vahingonkorvausta. Korvauksen määrän tulee perustua todellisiin kuluihin, joihin voidaan laskea aiheutuneet matkakulut, sovitun luovutusajankohdan jälkeen syntyneet koiran hoitokulut, tai koiran käyttöön liittyvät kulut, kuten aikuisen koiran kohdalla jalostuskäytön estyminen. Mikäli viivästys on olennainen, on vahinkoa kärsineellä sopijapuolella oikeus purkaa kauppa tai sitä koskeva esisopimus ja hänellä on oikeus vaatia korvausta aiheutuneista vahingoista.

Helmikuun lehdessä asiaa koiran sijoitusopimuksesta, koirakaupan virhetilanteista (mm. piilevät perinnölliset viat ja sairaudet), hinnan alennus, kaupan purkaminen ja vahingonkorvaukset.

Lähteet:

- Koirakaupan erityispiirteet tavarakaupassa, Myyjän ja ostajan vastuut, velvollisuudet ja oikeudet, Henna Porali
- Suomen Kennelliitto

On käyttötarkoitus mitä tahansa, koiraan kohdistuu yleensä erityisiä tunteita ja ominaisuuksiensa vuoksi koira eroaa huomattavasti irtaimesta esineestä. Kuva Liisa Miettinen.

JÄRJESTÖN TUOTESHOP ALAN HARRASTAJILLE!

**Vihreitä
RUSSELL-
vetoketjuhuppareita**
koko XXXL
45 €

• **Ajokoira-seinäkalenteri**
elokuu 2020-joulukuu 2021
(17 kk) koko A4, avattuna A3
20 €

• **Vetoketjullinen huopapussukka** (19 x 19 x 10 cm)
20 €

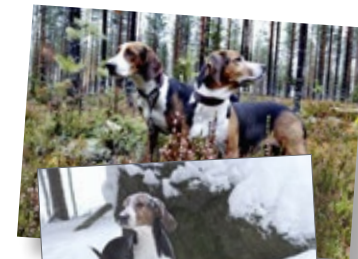
• **Olkalaukku**, pystymalli
24 €

• **T-paidat**
Oliivi tai sininen, koot L & XL
13 €

• **Musta kesälippis**
12 €

• **Hihamerkki** kankainen
3,50 €

• **Tarra ja ikkunatarra**
2,50 €

Tuotteiden hintaan lisätään toimituskulut.

Tilaa toimistolta puh. 044 311 0330 (ma-pe klo 10-14) tai sähköpostilla toimisto@ajokoiraajarjesto.fi
Laita tilaukseen tuotteet, kpl-määrä, väri, koko sekä nimi, osoite, puhelinnumero.

Saat vastauksena maksuohjeen.

